

Giới thiệu Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh

Bạn đang đọc truyện Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh của tác giả XuThy1

Có ai đã từng trải qua cảm giác rung động đầu đời chưa ?? Cảm giác ngọt ngào pha lẫn với chút gì đó bối rối . Nó giống như những chú ong lần đầu tự mình kiếm được mật thơm vừa vui nhưng vừa bối rối không biết cách nào để lấy được mật. Cái rung cảm đầu tiên cũng như vậy vừa hạnh phúc nhưng lại lẫn vào sự hạnh phúc đó một chút lo lắng vì sẽ không biết họ có thể giữ nổi được cái rung cảm đó mang theo suốt cuộc đời mình hay không ....Đó sẽ là một thử thách lớn cho hai con người trong bộ truyện teen hay nhất này.

Để biết được họ có vượt qua thử thách này hay không, mời các bạn cùng xem truyện hay này nhé!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp Gỡ

Cháp 1

7h15 phút tại nhà họ Trần

A....a....a, tiếng hét thất thanh của một cô tiểu thư vang cả ra khắp một khu biệt thự, thấy vậy bà Trần vội vã từ trong phòng khách chạy ra

-Tiểu Vy à có chuyện gì thế??? – bà Trần vẻ mặt bàng hoàng

-Mẹ à tại sao mẹ lại ko gọi con dậy a~~!! – hôm nay là ngày con đi nhận lớp mà mẹ , lờ trễ thì sao- Trần Phương Vy giọng đầy lo lắng

-Con quên sao , hôm nay ba hẹn với hiệu trưởng Mã là 8h chúng ta mới đến mà

-à....con quên mất...

Sau khi ăn sáng xong Vy chạy về phòng thay quần áo để chuẩn bị đi nhận học , 7h45p' Vy bước xuống tầng với một bộ váy trắng đơn giản triết eo , hai dây được buộc lại gọn gàng không quá cầu kì, kiêu sa nhưng đủ để " hớp hồn" bọn con trai..... Vy chạy đến chỗ ông Trần rồi cười tỉnh nghịch

- Ba à !ba thấy con gái ba thế nào

- Con gái ta là đẹp nhất rồi – Ông Trần mỉm cười đáp lại

Vy cười rồi ôm lấy tay ba- Chúng ta đi thôi không trễ giờ

-Được rồi con gái

Băng và cha đi đến trường A.P- một ngôi trường mang tầm cỡ quốc tế chỉ dành riêng cho con của những gia đình quý tộc, con của những người có chức quyền tiếng tăm trong xã hội mới có thể lọt vào ngôi trường này

Đang đi giữa đường thì ông Trần nhận được một cú điện thoại nói là công ty đang có chuyện gấp cần ông giải quyết nên cô đành phải đến trường một mình

- Con gái à ta xin lỗi , vì công ty đang có chuyện gấp nên ta phải đến đó ngay con tự đến trường nha ta đã gọi cho hiệu trưởng Mã rồi con cứ đến đó bà ta sẽ sắp xếp lớp học cho con...- Giọng ông Trần tỏ vẻ có lỗi, ông vuốt lên mái tóc con gái khẽ nói – con không giận ta chứ??

- Không sao đâu ba , con hiểu mà ba cứ đi đi con sẽ tự bắt taxi đi tới đó

- Đề ta gọi tài xế Lý đưa con đến

- Dạ không cần đâu ba con sẽ tự đi- nói rồi Vy bước xuống xe chờ taxi tới

- Con bé đúng là cứng đầu-ông Trần lắc đầu rồi cho xe chạy

Vy đứng đợi Taxi cuối cùng thì cũng có , cô bảo bác tài xế chạy một mạch đến trường, vừa vào đến trường Vy đã không quá ngạc nhiên mặc dù ngôi trường rất lớn với đầy đủ thiết bị , phòng tập bơi , căn-tin, sân thể dục,.... Đều hiện đại và toàn những đồ cao cấp vì cô đã học 11 năm bên Mỹ nên những

thứ này không làm cô bận tâm, nhìn một vòng rồi Vy tiếp tục bước cô đi đến phòng hiệu trưởng

Vừa thấy Vy hiệu trưởng Mã đã đứng dậy

- Ayyza .... Cháu có phải là Trần Phương Vy con gái của tập đoàn đá quý bậc nhất Đông Nam Á phải không? Cha cháu đã gọi điện cho ta nói có việc bạn không thể đưa cháu đến được vậy ta sẽ sắp xếp lớp cho cháu luôn

- Vậy cháu sẽ học ở lớp nào a..

- Cháu sẽ học ở 12AP , là lớp của những người có địa vị nhất trong xã hội....

- Dạ

- Cháu đi xuống tầng dưới , cô Phương đang đợi sẵn dưới tầng cô ấy sẽ dẫn cháu đến lớp

- Vậy được , cháu xin phép đi trước- Vy bước đi

Hiệu trưởng Mã gật đầu

Vy bước vội ra khỏi thang máy bỗng cô đụng trúng một người con trai , làm chiếc điện thoại trên tay cô rớt xuống đất

- Bạn kia , bạn không có mắt sao đụng trúng làm điện thoại tôi rơi rồi nè – Vy cúi xuống nhặt chiếc điện thoại lên

Người con trai đó vẫn đứng tại nghe MP3 chẳng có chút gì là quan tâm đến lời cô gái đó đang nói

Vy thấy thái độ đó lại càng bức mình nhưng chợt thấy trên áo cậu có tấm thẻ * Vương Gia Khánh- 12AP* , cô chợt khựng lại dòng suy nghĩ chạy qua đầu cô – " vậy là bạn cùng lớp rồi, thế thì phải lịch sự chút chứ"

Người con trai đó vẫn nhìn Vy một cách khó hiểu nhưng rồi cậu quăng cho cô một cái nhìn sắc lạnh bước vào thang máy.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Cô Phương đưa Vy đến lớp 12AP, mọi ánh mắt đều đổ dồn đến phía cửa lớp một cô gái với gương mặt " thiên thần " bước vào cô quả là rất xinh đẹp, những tiếng xì xào bắt đầu nổi lên ngưỡng mộ cũng có , ghen ghét cũng có

- Các em trật tự - cô Phương cất tiếng Giọng nói của cô Phương vẫn không thể cản được những tiếng xì xào ấy lại một lần nữa cô phải nói lại

- Mọi người trật tự nghe cô giới thiệu , đây là Phương Vy con gái tập đoàn nổi tiếng của tập đoàn đá quý bậc nhất ĐNA , bạn vừa từ bên Mỹ trở về các em giúp đỡ bạn nhé – nói rồi cô Phương quay lại nói với Vy – em có thể chọn chỗ cho mình

Đảo mắt một vòng quanh lớp Vy dừng lại ở một chỗ , đó là một căn bàn trống

- Em sẽ ngồi ở đây – Vy buông giọng rồi từ từ tiến về phía chiếc bàn ấy

- Nhưng.... – Cô phương do dự

- Có chuyện gì sao ạ - Vy đáp lại

- Đã có người ngồi ở đó rồi - Có hai người ngồi đó sao ?? – Vy hỏi

- Không chỉ một người thôi

- Vậy tại sao em không thể ngồi ở đó? – Vy khó hiểu

- Thôi ! em cứ ngồi chỗ đấy , ta sẽ sắp xếp lại sau

Vy từ từ bước xuống chỗ - nơi cô đã chọn, vẫn ánh mắt khó hiểu Vy lại đảo mắt một vòng xung quanh lớp tìm một hình dáng ấy nhưng vẫn không thấy đâu , cô vẫn không để ý đến những ánh mắt pha lẫn dưới sự ngưỡng mộ và ghen ghét dành cho cô trong phòng học này, vài tiếng xì xào lại nổi lên

- Cô ta thật là ghê gớm , giám tranh lí lẽ với cô Phương

- Cũng đúng thôi , nhà cô ta cũng đâu phải tầm thường... Vy vẫn chẳng mấy may để ý đến những lời nói đó , cô vẫn lờ đi ra sau tiếng chuông báo vào học thầy giáo bước vào lớp , không khí học tập vẫn diễn ra sôi nổi nhưng không phải là không khí của những tiếng xây dựng bài và trả lời câu hỏi mà đó là những âm thanh được phát ra từ những chiếc điện thoại di động hay là của những cái ipad thông minh hoặc có thể là những câu nói chửi tục nào đó của những cậu thanh niên

- Thật là điên rồ - Vy nghĩ thầm , mắt cô vẫn chú mục vào cuốn sách trên bàn

Từ ngoài cửa bóng dáng một cậu thanh niên bước vào lớp chẳng một ai để ý đến vì ai cũng lo cho " chuyện của mình" người thì nghe nhạc người thì lướt face , người thì lờ ra vài thứ đồ ăn vặt , quả thật là điên rồ , ông thầy giáo dường như bất lực vì trong lớp này toàn con cuả những người có địa vị trong xã hội , ông thầy chỉ cần đáp tội với người nào thì quả thật mất việc như chơi hoặc có thể sẽ không bảo vệ được mạng sống của mình Người con trai vẫn về lạnh lùng đó , tai vẫn đeo MP3 bước về phía bàn có một cô gái đang chăm chú vào quyển sách

- Đứng dậy – Người con trai buông một câu nói đầy quyền lực Cô gái ngược lên nhìn người con trai về mặt khó hiểu

- Tại sao? – cô thản nhiên đáp lại

- Tôi nói cô đứng dậy – Khánh gần từng chữ Tất cả mọi " hoạt động" của những con người trong căn phòng ấy đều phải dừng lại và chăm chú hướng mắt về phía hai con người ấy

- Tôi không đứng – Vy thản nhiên đáp lại Lại một lần nữa tiếng xì xầm lại nổi lên

- Cô ta đúng là một kẻ liều mạng

- Cô ta không biết Khánh là ai sao???

- Thật thê ngờ rằng

- Cô ta thật ngu ngốc khi làm Khánh nổi giận

Sau những lời bàn tán Vy vẫn không hề lo lắng , mắt cô vẫn giữ nét bình thản nhưng chợt một bàn tay rắn chắc bạo lực kéo cô ra ngoài để lại không biết bao lời bàn tán , hai tay Khánh ghì chặt lấy vai Vy xô cô vào tường

- Chưa có một ai giám làm trái ý tôi – Khánh nhìn Vy với ánh mắt khiến con người ta lạnh sống lưng

- Anh buông tay ra , tôi đau đấy – Vy phản ứng Khánh bực mình ánh mắt cậu vẫn vậy , lạnh lùng.....nhưng nhìn thấy Vy nói vậy cậu ta bỏ tay mình ra khỏi người Vy

- Dọn qua chỗ khác nếu không cô sẽ hối hận – Khánh buông lại một câu để Vy suy nghĩ

- Con người kiểu gì vậy , chỉ là chỗ ngồi thôi mà có cần phải như vậy thôi – Vy khó hiểu , trong đầu cô vẫn có bao nhiêu câu hỏi vây quanh, nhưng rồi cô lại bước về lớp quay về chỗ của mình

-Anh ta đi đâu rồi chứ ?? – lại thêm một câu hỏi của Vy thêm vào đầu

– Mình bị sao vậy chứ , đúng là điên mà nghĩ đến con người đó sao – Vy lắc nhẹ đầu , tự đánh vào đầu mình để tự nhắc nhở Sau giờ học buồn tẻ đó là giờ giải lao , quả thật giờ học đó cũng chẳng khác giờ giải lao đó là mấy trong lớp chỉ ngồi chơi , không phải học hành gì không phải đi chơi thì là gì chứ , cảm thấy hơi đói đã 12h trưa rồi Vy vội bước xuống căn-tin cô gọi ra một chiếc bánh sandwich rồi ngồi ăn ngon lành , từ đâu một cô gái chạy tới làm quen

-Xin chào , mình làm quen được chứ - cô gái lên tiếng

- Đương nhiên , cậu có thể giới thiệu được không – Vy đáp lời

- Mình là Vương Gia Như học lớp 11AP- Cô gái giới thiệu

- Vương Gia Như sao ??? – Vy lại một lần nữa hỏi lại cho chắc

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Vương Gia Như sao ?? – Vy một lần nữa hỏi lại cho chắc

- Phải !! có chuyện gì không?? – Như có hơi thắc mắc hỏi

- Vậy Vương Gia Khánh là....??- Vy nhìn Như

- Là anh trai của tớ.... nhưng sao cậu lại biết .... Không lẽ cậu là....

- Như nhìn Vy đôi mắt nheo lại chất chứa những điều bí hiểm Vy đã hiểu ra là Như định nói gì và cô ấy đang nghĩ gì- Không phải như em nghĩ đâu là học cùng lớp thôi – Vy thanh minh

- Ô , vậy là hơn tuổi thế thì phải gọi một tiếng chị rồi .... Mà chị tên gì vậy ??

- chị tên Vy , Trần Phương Vy - Cô mỉm cười đáp

- tên của chị thật sự rất đẹp đấy

- Cảm ơn em

Hai người nói chuyện quá thật rất vui vẻ cứ như họ đã quen biết lâu rồi vậy , thật sự giống như là họ lôi mọi chuyện trên trái đất này ra để buồn mãi vẫn không hết , hết chuyện này qua chuyện khác chỉ khi tiếng chuông báo vào lớp mới cắt ngang được cuộc nói chuyện này ,hai người chia tay nhau để vào lớp...Reng....reng....reng lại một tiếng chuông nữa vang lên , là tiếng chuông báo ra về , tất cả mọi người đều vui vẻ cười cười nói nói ra về , lúc này xe hơi gần như đậu kín gần hết sân trường (dù là sân trường khá là rộng), nhưng nổi bật vẫn là chiếc xe lamborghini màu đen được đậu bên ngoài cổng trường- loại xe này chỉ sản xuất duy nhất một cái, đó chính là chiếc xe nhà Vương Gia

Đã đến giờ tan học nhưng Vy vẫn không nhìn thấy cha đâu hết, Vy buồn bực đứng ngoài cổng trường chờ ba đến thì bỗng một chiếc xe chạy đến chính là chiếc xe "nổi bật " , cô gái trên xe đang từ từ hạ kính xe xuống là Gia Như

- Chị Vy chị không định về sao – Như hỏi

- Chị đang chờ ba chị tới- Vy đáp

- Vậy chị về cùng em nha , em sẽ đưa chị về

- Không cần vậy đâu lát ba chị qua mà

- Thôi mà , chị để em đưa chị về -

UK , vậy phiền em rồi – Vy miễn cưỡng đồng ý Vừa bước lên xe đập vào mắt Vy là hình ảnh người con trai đang ngồi dựa vào khung cửa kính tai đeo MP3 nhắm nghiền mắt lại , hàng mi dài, chiếc mũi thẳng cùng với bờ môi mềm , chẳng ai không bị hút hồn khi nhìn vào , Vy đã quên mất Khánh là anh trai Như nên mới đồng ý để Như đưa về , nếu cô nhớ ra thì cô thà đi bộ 5km về đến nhà còn hơn là phải đi cùng cậu ta

Như gặp lại Vy giống như là cá gặp nước , họ lại nói chuyện suốt cả buổi đi từ trường đến nhà , người con trai bên cạnh mắt vẫn nhắm nghiền nhưng tỏ ra hơi khó chịu vì hai người này quá thật nói không hề ngừng nghỉ

- Họ không biết mệt sao , nói nhiều quá – Khánh nghĩ Sau khi đưa Vy về nhà thì Như và Khánh mới tiếp tục đi về Vương gia

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

19h tại biệt thự Trần gia Ngồi vào bàn ăn tối Vy vẫn hơi bực bội chuyện hôm nay , khi bị Khánh đối xử như vậy , cô không ăn mà lấy đũa chọc chọc vào bát cơm của mình , về suy nghĩ

- Tiểu Vy con sao thế ? hôm nay đi học đã xảy ra chuyện gì sao ? – Bà Trần hỏi giọng đầy lo lắng- Con không sao....chỉ là

- Chỉ là như thế nào? .... Nói ta nghe – Bà Trần giọng sốt sắng hỏi lại

- Dạ không có gì đâu mẹ , mẹ ăn đi , con đi về phòng , con phải học bài

Bà Trần vẫn ngồi trên bàn ăn nhìn theo bóng dáng của đứa con gái bé nhỏ bước lên phòng khuất dần , khuất dần , bà vẫn cứ lo lắng – không biết con bé có làm sao không?6h30p' sáng

Vy tỉnh giấc nheo mắt vì ánh sáng chói từ cửa sổ hắt vào , cô lấy hai tay dụi mắt bước vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt rồi thay bộ đồng phục , Vy bước xuống nhà vẫn gương mặt ấy , bộ đồng phục, mái tóc cột lệch gọn gàng. Vy chạy đến ôm mẹ , hôn một cái lên má của mẹ mình rồi xin phép đi học bà Trần nhìn con gái mỉm cười

- Con gái của mẹ đã thành cô nữ sinh rồi – bà Trần nhìn Vy

- Vậy trong mắt mẹ con luôn chỉ là đứa bé thôi sao

- Phải , trong lòng ta con luôn là đứa con gái bé bỏng của ta

- Vậy con sẽ luôn là đứa con gái của mẹ , con sẽ không lấy chồng , để mẹ nuôi con mãi như vậy– Vy nở nụ cười tinh nghịch

- Không được , ta sẽ không nuôi con đâu

- Con không chịu – Vy làm nũng

- Thôi nào , con đi học đi , ta cũng phải đi ra ngoài rồi , kéo trẻ học

- Dạ , tối gặp lại mami nha...

Nói rồi Vy chạy vụt đi, cô vốn là một cô gái vô tư , không thường suy nghĩ nhiều chuyện gì hết , sống vô tư lạc quan vì cô đã được nuông chiều từ nhỏ.Nói cô không suy nghĩ nhiều thế thôi nhưng cô vẫn suy nghĩ về buổi học hôm nay sẽ phải làm thế nào , suy nghĩ thế thôi nhưng Vy vẫn tìm đến chỗ mình không do dự cô vẫn ngồi ngay xuống nơi có một chàng trai đang ngồi gục xuống bàn tai đeo MP3 , nói đúng hơn là cậu đang ngủ , Vy vẫn lờ lách vở ra , bất giác Vy quay sang nhìn Khánh , một lần nữa cô lại được ngắm rõ hơn khuôn mặt đó dù ngủ nhưng khuôn mặt cậu vẫn hiện lên vẻ lạnh lùng

Mọi người trong lớp cũng khá ngạc nhiên khi không thấy hôm nay Khánh có phản ứng gì với cô gái cùng bàn, nhưng hòng ai biết được Khánh không phản ứng gì là nhờ cô em gái của Khánh đã nói giúp cho Vy không thì làm sao Vy có thể an phận ngồi ở đó.Một số cô nữ sinh thầm thì

-Tại sao nó có thể...

-Không thể tin được

- Phải rồi

- Không lẽ Khánh đã rung động trước cô ta

- Phải , cô ta xinh đẹp vậy mà

- Nhưng Kiều Như cũng xinh đẹp không kém, Khánh có làm vậy đâu , thậm chí còn không được đụng đến bàn của cậu ta ngồi

Vy nghe những lời bàn tán lại một lần nữa bỏ qua ngoài tai.... cô một lần nữa quay sang nhìn Khánh , bỗng tim cô đập lệch một nhịp ánh mắt lạnh lùng ấy đang nhìn cô, hai đôi mắt chạm nhau nhưng chỉ 1s sau ánh mắt của chàng trai kia lại sụp xuống, cậu lại nhắm mắt ngủ mặt vẫn úp xuống bàn... Vy cảm nhận thấy trái tim cô vừa nãy đã đập nhanh hơn

- Không lẽ mình đã ..... thích anh ta- Băng tự dằn vặt

– Không thể nào , nhất định là không , sao mình có thể thích con người lạnh lùng ấy chứ

2 tháng đã trôi qua , cuộc sống của Vy vẫn vậy , đi học ngày nào cũng giống ngày nào thảnh thơi cô lại rủ Như đi chơi chẳng bao lâu hai người trở nên thân thiết , lúc trên lớp cô vẫn ngồi cạnh Khánh , chẳng khác gì những ngày đầu , Khánh luôn gục đầu xuống bàn ...ngủ! tại lúc nào cũng đeo MP3 , luôn là như vậy, nhưng Vy đã quen với mọi người trong lớp hơn , mọi người cũng quý Vy, nhưng chỉ vài người thôi , trong ngôi trường này chơi với nhau đa số chỉ là quan hệ xã giao chứ chẳng mấy ai muốn chơi , kết bạn với một người nào đó thật sự , trong đây nhà ai có thể lực lớn hơn thì làm chủ ... và đương nhiên đó là con trai và con gái Vương Gia- gia đình có tiếng bậc nhất trong giới chính trị và trong kinh doanh ô-tô KBC (tập đoàn ô-tô lớn nhất nhì thế giới), nên không một ai dám đụng đến họ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5

Hôm nay vẫn cứ như mọi ngày Vy lại đến trường nhưng hôm nay Như đã hẹn với Vy sẽ qua đón cô đi học xe vừa đến cổng Vy cũng vừa bước ra

- Chị Vy a~~ ! chị qua đây đi – Như thấy Vy vội vã gọi

- À , được rồi nhưng hôm nay không có cậu ta đi cùng chứ-

Chị nói anh Khánh à , anh ấy hôm nay đi sau

- Đi sau sao ??

- có chuyện gì sao chị???

- À không , chị không muốn đi chung xe với hấn ta– nói dứt lời Vy bước lên xe

-Không muốn sao , tại sao hai người lại như vậy chứ?

- Hai người sao ? ý em là sao?

- Thì anh Khánh nghe em nói sẽ qua đón chị anh ấy nói không thích đi chung xe với chị nên đi sau

- Là vậy sao , càng đỡ rồi

- Sao lại đỡ hả chị ?

- À không , hi ^^

- Vy cảm thấy có gì đó hơi hụt hẫng – hấn ta ghét mình như vậy sao – cô nghĩ7h10 tại trường P.AVy cùng với Như bước xuống xe , lại có vài lời bàn tán xôn xao

- Mới vào đây học được không lâu mà cô ta đã kết thân được với cả Gia Như rồi cô ta thật không đơn giản

- Phải con người không bao giờ coi ai ra gì như Gia Khánh cũng để cho cô ta ngồi lên xe

- Các người quên cô ta là con gái của tập đoàn đá quý lớn nhất ĐNA sao , vừa xinh đẹp lại có địa vị trong xã hội , các người không sánh được nên ghen tị

- Ghen tị sao , cô ta sao đáng , lại còn giám cãi nhau với Gia Khánh , đập tội với cậu ta , tôi thấy chỉ có Kiều Như mới xứng với Gia Khánh thôi

Nghe những lời bàn tán ấy Như liền nóng máu , quả thật không thể tha thứ được , tại sao họ có thể nói như vậy , Như định lại cho họ một trận thì Vy can lại nói là về lớp vì sắp vào học rồi và cô cũng không muốn gây sự với bọn họ một chút nào

Hôm nay vẫn thế Vy vẫn đến lớp ngồi học " một mình " vì quả thật chẳng một ai ở đây học hành gì cả , đang đọc sách thì có một cuộc điện thoại gọi đến

- Alo ! mami sao gọi con giờ này , con đang trong lớp mà - ....

-Sao ?- ....

- Mẹ đang nói đùa con đúng không-....

-Mẹ à ....

Sau khi nghe cú điện thoại đó Vy giống như người mất hồn cô chạy như bay ra ngoài phía hành lang , nước mắt bắt đầu rơi , chợt đang chạy cô lại đụng trúng một người nào đó . Phải ! người đó chính là Gia Khánh , cậu tưởng rằng sẽ giống như lần đầu tiên lại sẽ nghe một " bài ca" của cô gái này nhưng không , quay sang nhìn vào mắt cô gái đó cậu thấy từ mắt cô những giọt nước mắt đang tuôn , rất nhiều , làm lem cả khuôn mặt cô. Cô lại bắt đầu chạy , không thể giữ nổi bình tĩnh cô chạy ra bắt taxi về nhà họ Trần

Tại nhà họ Trần

Vừa xuống xe , Vy chạy nhanh vào nhà thấy mẹ đang ngồi khóc cô vội vàng chạy lại hỏi

- Mẹ đang khóc sao , chuyện mẹ nói trong điện thoại là thật sao , mẹ nói với con là mẹ chỉ nói đùa thôi , mẹ nói đi , là đùa với con thôi , con xin mẹ đừng

- Tiểu Vy mẹ xin lỗi , nhưng đó là sự thật , nhà mình sắp phá sản rồi

- Không , mẹ đang đùa với con , mẹ nói đi
  - Vy à , con bình tĩnh nghe mẹ nói
  - Con không nghe , con không nghe – giờ Vy không thể tin vào sự thật phũ phàng
  - Vy à , tàu trở hàng quan trọng nhất của công ty đã bị bão đánh chìm vào hôm qua trong khi đang trên đường trở về làm thiệt hại nặng nề nhưng cha con không có khả năng gánh vác nên...
  - Mẹ à , không phải chúng ta vẫn được tín nhiệm từ các ngân hàng trong nước sao , chúng ta có thể vay ngân hàng mà
  - Không được , sau khi nghe tin lô hàng chúng ta bị chìm thì cổ phiếu đã giảm đột ngột nên ngân hàng nói chúng ta không đủ để họ tin cậy , vẫn không thể vay được , trừ khi...
  - Trừ khi...?
  - Nhà chúng ta phải có một mối qua hệ tốt với một tập đoàn lớn nào đó , thì chúng ta sẽ dễ dàng trong việc vay vốn
  - Không phải chúng ta luôn có mối quan hệ tốt với nhiều tập đoàn khác sao
  - Không ý mẹ là mối quan hệ thông gia
  - Ý mẹ là...
  - Nhưng con không thích ta sẽ không ép
  - Nhưng
  - Thôi đây là vấn đề của người lớn con không cần lo , ta tin ba con sẽ có cách
  - Nhưng nếu con đồng ý , thì sẽ là tập đoàn nào
  - Tập đoàn Vương thị
  - Vương thị??
  - Ta thấy quan hệ của con với cô bé nhà Vương thị có vẻ tốt nên...
  - Không thể nào đâu mẹ...-
- Được rồi , con lên lầu nghỉ ngơi đi , đừng qua tâm đến vấn đề này
- Nhưng mà...
  - Con phải nghe lời ta
  - Được rồi con lên lầu Vy nghe tin này như sét đánh qua tai nhà cô sắp phá sản , trong người Vy lúc này rất bức bối , mệt mỏi , cô ngồi trong phòng , chỉ biết khóc và khóc và rồi cô đã ngủ thiếp đi từ lúc vào không biết" Vy à , em đừng đi được không , em đừng qua Mĩ nhé
  - Em cũng không muốn đi nhưng..
  - Đừng mà..."

Những kí ức trong Vy hiện về trong mơ , người con trai đó cô không thể nhớ được là ai nhưng nó vẫn cứ ám ảnh trong đầu cô...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

CHÁP 6

Thứ 7

Cả ngày hôm nay đến lớp Vy cứ suy nghĩ vẩn vơ , cô lại suy nghĩ đến những chuyện mà mẹ cô nói hôm qua

" Nhà chúng ta phải có một mối qua hệ tốt với một tập đoàn lớn nào đó , thì chúng ta sẽ dễ dàng trong việc vay vốn

- Không phải chúng ta luôn có mối quan hệ tốt với nhiều tập đoàn khác sao

- Không ý mẹ là mối quan hệ thông gia

- Ý mẹ là....

- Nhưng con không thích ta sẽ không ép

- Nhưng

- Thôi đây là vấn đề của người lớn con không cần lo , ta tin ba con sẽ có cách

- Nhưng nếu con đồng ý , thì sẽ là tập đoàn nào

- Tập đoàn Vương thị"

- Làm sao có thể có mối quan hệ tốt đẹp với một con người máu lạnh như anh ta cơ chứ?? – Vy lắc đầu cho những suy nghĩ kia bay ra khỏi đầu , mệt mỏi , bây giờ cô cảm thấy thật sự mệt mỏi...

Reng reng reng

Tiếng chuông điện thoại Vy reo lên kéo cô ra khỏi dòng suy nghĩ

- Alo ! chị Vy lát chị qua nhà em nha...em có chuyện nhờ chị , vậy nhé... chị phải qua đó – Như nói vội rồi cúp máy như thể sợ bị người khác phát hiện

- Cái con bé này – Vy mỉm cười bước vào lớp

Khoảng 30'p sau cuộc gọi thì Vy đã có mặt ở biệt thự Vương Thị , ngôi biệt thự sang trọng được thiết kế theo kiểu quý tộc , làm cho người khác mong muốn được đặt chân ít nhất vào đó một lần

Đang nhìn một lượt ngôi nhà thì chợt Như từ đâu lao đến

- Chị Vy , chị đến rồi

- Có chuyện gì , sao gọi chị gấp gáp thế

- À ... chị lên phòng em đi rồi em với chị nói chuyện

- ừ

Như dẫn Vy lên một căn phòng trên tầng 2 , mở cửa ra , căn phòng của một công chúa , rất dễ thương

- phòng em đẹp quá

- hì , chị quá khen

đang mãi mê nhìn ngắm căn phòng Vy bỗng nhớ ra

- à mà em gọi chị qua đây làm gì

- mai là sinh nhật em

- mai sinh nhật em sao

- dạ vâng

- vậy em muốn chị giúp gì sao

- chị cùng em đi mua đồ cho party ngày mai nhé

- chị không biết mua gì cả , em gọi chị làm gì

- em chỉ muốn chị đi gợi ý cho em thôi

- ồ

- vậy mình đi nhé chị- Dứt lời thì Như kéo Vy đi

Đã quen với Như khá lâu nên Vy đã quen với mấy kiểu "không cần biết ý kiến của người khác là gì" của Như rồi

Vy bị Gia Như kéo tới một căn phòng kê bên

- anh Hai , mình đi được rồi đây

Vy mắt tròn tròn lên

- cả cậu ta sao , sao em không nói với chị chứ - Vy quay phắt sang Như

- Tại sao chứ , bộ giữa hai người có gì sao – Như vẻ đắc trí nói

- Em...

Cánh cửa phòng mở ra , từ bên trong một chàng trai bước ra mái tóc đen để xõa sắp tới mắt , đôi mắt vẫn lạnh lùng và hút hồn , cậu mặc một chiếc áo phông trắng , quần jean , đi giày thể thao

- Anh Khánh , mình đi thôi

- Tại sao có cả cô ta – Khánh hơi sững sờ khi thấy Vy đứng ngoài cửa

- Là em rủ chị ấy đi , sao anh không thích à

- Không có gì , là bạn của em mà- nói rồi Khánh lướt qua mặt Vy , hướng thẳng đến phía cửa chính

Vy và Như cũng bước theo sau

- Tại mai sinh nhật em nên em yêu cầu anh ấy phải nghe theo lời em cả ngày hôm nay đây

- Cậu ta cũng làm theo lời em nói sao

- Phải , bọn em đã gia kèo từ hồi bé cơ , năm nào cũng vậy

- Chị không ngờ con người như cậu ta cũng chiều em gái mình được

- Bề ngoài anh ấy như vậy nhưng anh ấy vẫn ấm áp và tốt bụng lắm

Khánh hơi bực mình vì " hai cô gái" kia lúc nào cũng có thể " tám" mà quên mất một người đang ngồi chờ trong ô-tô một lúc lâu , không thể kiềm chế nổi Khánh mở cửa xe bước tới chỗ Vy

- Hai người có định đi không

- Thôi mà anh Khánh đừng có tức giận , giờ tụi em đi đây , lên xe nè – Như giọng mỉa mai

- Cái con bé này – Khánh nói với theo

Ba người đi tới một cửa hàng thời trang lớn nhưng suốt dọc đường đi hai người kia coi Khánh giống như người thừa vậy , chẳng thèm nói với cậu một câu nào

Tại cửa hàng thời trang ELIK FASHION

Hai cô gái kia chọn đồ hết cả một buổi chiều , chọn chọn lựa lựa cuối cùng họ đã vác gần hết cái shop ấy về , tính tiền xong Như chợt nhớ ra một điều gì đó nói Khánh và Vy ra xe ngồi đợi cô , lát cô sẽ ra sau

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Cháp 7

Vy và Khánh miễn cưỡng ra xe ngồi chờ , dù là ngồi chung một xe nhưng hai người vẫn không hề mở lời cho đến khi..

- Tôi muốn hỏi? – Vy cất tiếng phá tan bầu không khí im lặng
- Hỏi gì – Khánh đáp lại một cách lạnh lùng nhưng không đáng sợ như lần đầu
- Tại sao .... Hôm trước ...- Vy ngập ngừng
- Cô muốn hỏi gì ?? – Khánh nhú mày
- Chuyện chỗ ngồi .....tại ...tại....sao....anh phản ứng...

Khánh đã hiểu Vy muốn hỏi chuyện gì

- Tôi không thích người khác ngồi cùng
- Vậy giờ tôi vẫn ngồi đó .... Được...được không
- Tùy cô

Nghe câu trả lời của Khánh , Vy cảm thấy an tâm hơn vì Khánh đã để cô ngồi cạnh , không thì cô cũng chẳng biết ngồi đâu

Sau câu trả lời của Khánh , không gian ấy lại trở nên im lặng một cách ngột thở

****

Trái lại với không khí trong xe lúc này Như đang mải miết chạy đến chỗ bán giày dép , cô đang mải miết tìm kiếm thứ gì đó , Như chợt dừng lại ở chỗ có hai đôi giày thể thao(giày đôi) , mặt cô nở một nụ cười " nham hiểm"

- Đã tìm ra mày rồi – Vy mang hai đôi giày đến quầy tính tiền

Trở ra xe Như sách theo 2 túi trên tay nữa bỏ lên riêng ra một bên sợ nhầm lẫn với đồng đồ kia của cô

- Sao em không mua luôn cái cửa hàng này về luôn đi , Vương Gia Như – Khánh nhìn cô em gái
- Em cũng đang tính , lát anh bảo với ba mua cho em nha

Khánh cũng luôn phải bó tay với những câu trả lời khó đỡ của đứa em gái

Còn Vy chỉ biết cười và cười vì không thể tham gia vào cuộc nói chuyện ấy

19h30 'p tối chủ nhật

Hôm nay là sinh nhật Như tất cả mọi thứ đã chuẩn bị xong , party sinh nhật Như được tổ chức ngay trong nhà cô , tất cả các thiệp mời dự sinh nhật đã được gửi tới tất cả các học sinh trong trường , vì bị Gia Như nhờ nên Vy phải đến nhà Như sớm hơn nhiều để giúp Vy make-up , sửa sang và chọn đồ giúp cô

Sau khi đã giúp Như xong , Vy định ra về nhưng bị Như kéo lại

- Chị định đi đâu
- Chị về lát chị qua
- Không cần ,e m đã mua đồ cho chị rồi
- Nhưng mà...
- Không nhưng gì hết , chị vào thay đồ đi – Như đưa cho Vy một bộ đồ cô đã chuẩn bị sẵn , đẩy Vy vào nhà tắm

Khi Vy bước ra Như lại kéo cô ngồi xuống ghế , đánh phấn , dán mí , đánh son,....

15'p sau mới xong

- Quả thật rất đẹp – Như chẹp miệng

***

19h45'p biệt thự Vương Gia

Lúc này khách khứa đã đến gần như là đầy đủ, vì là toàn những người có địa vị trong xã hội tham gia nên đêm nay hệ thống an ninh được thắt chặt tuyệt đối. mọi người vào trong đều phải có vé mời đã được nhà Vương Thị đưa đến.

Trog bữa tiệc, tiếng nhạc piano du dương tạo nên cảm giác êm dịu, thức ăn được bày biện đầy đủ trên một bàn ăn lớn ở một góc, mọi người ai cũng cầm một cốc rượu (loại nhẹ) vừa thưởng thức vừa trò chuyện, không khí thật náo nhiệt. hôm nay Khánh xuất hiện với một chiếc sơ mi trắng kết hợp với quần jean và đôi giày da đi kèm là chiếc áo vest, trông cậu vô cùng lịch lãm bên cạnh những cô gái xinh đẹp.

Rồi một hồi tiếng nhạc piano bỗng dồn dập hơn, nhanh hơn bởi...nhạc vật chính của buổi tiệc đã xuất hiện, cô từ từ bước xuống với bao ánh nhìn đang đổ dồn về cô. hôm nay Như xuất hiện với một chiếc váy dạ hội màu tím về quý phái và chắc chắn hơn nhiều so với lứa tuổi của cô, mái tóc được cắt cao gọn gàng, chỉ vài lọn tóc rủ xuống... tiếng vỗ tay của mọi người thay cho những lời chào đón mỗi lúc một lớn. Như mỉm cười, cô nhìn quay lại phía trên lầu như đang đón chờ điều gì đó, mọi người cũng hướng mắt nhìn theo...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Hôm nay Như xuất hiện với một chiếc váy dạ hội màu tím về quý phái và chắc chắn hơn nhiều so với lứa tuổi của cô, mái tóc được cắt cao gọn gàng, chỉ vài lọn tóc rủ xuống... tiếng vỗ tay của mọi người thay cho những lời chào đón mỗi lúc một lớn. Như mỉm cười, cô nhìn quay lại phía trên lầu như đang đón chờ điều gì đó, mọi người cũng hướng mắt nhìn theo...

Từ ở phía trong một cô gái bước ra với bao ánh mắt ngưỡng mộ, Cô gái có đôi mắt trong veo bước từ từ xuống chỗ Như, Phải đó chính là Vy. Trong bữa tiệc hôm nay Vy mặc một bộ váy trắng, chiết eo, váy dài ngang đầu gối, không phải về đẹp quý phái kiêu kì mà về đẹp của một thiên thần, mái tóc thả xuống, thêm vài phụ kiện cho đôi tay thon dài, Như nắm tay Vy bước xuống trước nhiều con mắt đổ kị của mấy cô nữ sinh

Thấy có gì đó hơi lạ, Khánh cũng ngược lên nhìn thử đập vào mắt cậu là một cô gái có vẻ đẹp thuần khiết đang từ từ tiến đến chỗ cậu, làm tim cậu đập lệch đi một nhịp, Lần đầu tiên trái tim cậu lại dao động hơn 2 năm nay

- Anh Khánh – giọng nói của Như kéo Khánh ra khỏi tình trạng "thần thờ"

- Gì hả nhóc? – giật mình, Khánh hỏi lại Vy rướn người lên thì thâm vào tai Khánh

- Anh thấy hôm nay chị Vy có đẹp không ?? – mắt Vy chớp chớp

- Bình thường thôi – Khánh đáp

- Xì

- Làm sao

- Lúc chị Vy bước xuống em để ý thấy mắt anh tí thì rơi luôn ra ngoài

- Lúc nào chứ - Khánh liếc qua nhìn Vy một lần nữa

- Anh tự biết, xì Như đẩy Vy qua chỗ Khánh

- Giờ em phải đi, anh phải chăm sóc cho chị Vy giúp em, lát nữa em quay lại không thấy chị Vy đang đi với anh thì anh sẽ....- Như nói với giọng đầy quyền lực

- Không cần đâu

- Em nói không được cãi, hôm nay là sinh nhật em, hai người nghe chưa- Như lại hạ một câu nói đầy quyền lực

Hai người kia miễn cưỡng nghe theo

Như quay người đi với nụ cười đắc thắng, Như muốn giúp hai người kia bên nhau đây mà Trong suốt buổi tiệc Khánh và Vy luôn đi với nhau, nhưng họ không biết rằng có một người vẫn luôn để ý họ từ đầu đến cuối với ánh mắt bức tức không thể kiềm chế, ánh mắt đó nhìn Vy như muốn ăn tươi nuốt sống Vy, vô cùng đáng sợ. Nhưng ở phía xa ông Vương cũng đã dõi theo hình dáng của đứa con trai mình cùng với cô bé bên cạnh, ông mỉm cười mãn nguyện, con bé Như này quả là làm được việc

Buổi tiệc sắp kết thúc Như chạy lại chỗ Khánh

- Anh đưa chị Vy về đi, phải đưa chị ấy về đến nhà

- Tại sao?

- Là mệnh lệnh, hôm nay là ngày của em Vy đang ngỡ ngàng thì lại bị như kéo lên phòng

- Giày này em mua cho chị, mai chị nhớ phải đi đấy, không đi em sẽ giận chị - nói xong cô lại kéo Vy về chỗ Khánh

- Em giao chị Vy cho anh, anh không đưa chị ấy về nhà em sẽ tính sổ với anh - nói xong Như lại quay phắt đi không để cho hai người kia có cơ hội nói gì

Hôm nay Gia Như giống như một vị nữ hoàng có thể sai khiến được tất cả mọi việc, quả thật là không đơn giản Khánh và Vy phải lạng lẽ "tuân lệnh" một đứa nhóc kém tuổi, Khánh đành phải đưa Vy về, không khí trong xe vẫn vậy, vẫn im lặng, ngọt ngào...

Vy về đến nhà mệt mỏi bước về phòng thay đồ, tẩy trang... rồi leo luôn lên giường đi ngủ, cô ngủ không biết trời trăng gì một mạch đến sáng mai

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Cháp 9

Đang ngủ ngon thì bỗng chiếc đồng hồ báo thức reo, Vy đang còn muốn ngủ tiếp định ném phăng chiếc đồng hồ phiền phức này xuống sàn nhà nhưng rồi nghĩ lại nên thôi tạm tắt đi để ngủ tiếp nhưng cô vẫn không sao ngủ được nữa nên dậy vào phòng tắm vệ sinh cá nhân rồi mặc bộ đồng phục quen thuộc bước xuống nhà định mang đôi giày vào để đi đến lớp nhưng Vy chợt khựng lại nhớ ra

"-giày này em mua cho chị, mai chị nhớ phải đi đấy, không đi em sẽ giận chị"

Vy lại phải lê từng bước lên phòng mình lôi đôi giày mà hôm qua Vy đã tặng ra, đi vào chân rồi đi học, đôi giày màu trắng là loại giày thể thao nên đi rất dễ chịu (hàng hiệu mà đi không sướng mới lạ), vì còn khá sớm nên Vy muốn tự đi bộ ra bến xe buýt bắt xe rồi tự đi học lấy.

Đang đi giữa đường Vy chợt dừng lại quay người sang, là tiếng gọi của Như làm cô thay đổi hoạt động đột ngột

- Chị Vy! sao chị lại đi bộ, lên xe em mình đi tới trường nha...

- Thôi, là chị muốn đi bộ thư giãn một chút

- Thôi mà, mình đến trường rồi thư giãn sau - vừa nói Như vừa bước xuống xe kéo Vy xềnh xệch lên xe

Đã quá quen với kiểu hành động của con bé nên Vy không phản ứng gì...nhưng vừa lên xe Vy trở mắt ngạc nhiên, một người con trai đang ngồi ở cạnh cửa kính, tai vẫn đeo MP3, mắt chăm chú vào chiếc smartphone đời mới nhưng điều đáng nói hơn là hôm nay Khánh đi đôi giày giống y hệt đôi Vy đang đi vì đang chăm chú nghe nhạc nên Khánh cũng không để ý đến người con gái kia đang mắt chữ A mồm chữ O vì điều gì

- Vương Gia Như !! chuyện này là sao ??- Vy dần giọng nhưng cố không để cho người đang ngồi kia nghe thấy

- À ... thì...thì - Như ấp úng

- Sao ..?

- Có sao đâu em mua cho hai người đấy, em thấy đẹp đôi

- Vương Gia Như ! từ giờ chị sẽ không bao giờ nghe em nữa
- Thôi mà , em xin lỗi , lần sau em sẽ không làm như vậy nữa
- Còn có lần sau sao ?
- Dạ , em không dám

Cuộc nói chuyện của hai cô gái có vẻ khá dữ dội nhưng chỉ dám nói nhỏ tại sợ ai kia nghe thấy

Chuyện này được gây dựng nên từ cô em gái Gia Như

" –Anh Khánh ...

- Lại có chuyện gì nữa đây cô nương
- Em mua đồ cho anh này * đưa túi giày cho Khánh*
- Mua cho anh sao?
- Ồ * gật đầu*
- Lại có âm mưu gì
- Đầu có , em thấy đẹp nên mua cho anh thôi
- Được rồi , vậy cảm ơn em nhé nhóc
- Vậy , mai anh nhớ phải đi đó
- Được rồi , anh biết rồi...

Như mỉm cười nham hiểm quay đi "

Thế là kế hoạch được vạch ra và thực hiện thành công một cách nhanh chóng

Xe vừa đậu ở trong sân trường , Như liền nhảy ra khỏi xe nói là có việc nên đi trước vứt hai con người kia lại để có thời gian nói chuyện với nhau hơn .
"Cái việc bận" mà Như nói đó chính là nấp ở một góc cây rình hai con người kia xem họ sẽ phản ứng gì

Vy và Khánh cùng bước xuống xe, không biết bao nhiêu con mắt đổ dồn về phía họ với vô vàn dấu chấm hỏi trên đầu mà một vài trong vô số những câu hỏi đa số học sinh trong ngôi trường này muốn biết nhất :

Thứ nhất , tại sao Vy và Khánh lại đi chung một xe , họ có quan hệ gì ?

Thứ hai, một con người như Khánh để một người con gái ngồi lên xe (trừ gia đình cậu) mà thản nhiên như vậy sao ? mà chưa kể họ lại từng va chạm...

Thứ ba , tại sao ..... họ lại mang giày cặp ??

Quả thật đó là những điều nhức óc để cho những con mắt kia phải suy nghĩ

Vy thấy vậy , ái ngại nhìn Khánh

- Tôi không biết là Như đã bày trò....tôi ...tôi
- Tôi biết
- Anh biết sao ? – Vy trở mắt nhìn Khánh
- Đương nhiên !
- Tại sao anh biết ?

- Cô nghĩ con bé đó tự nhiên đi mua quà cho cả tôi và cô sao , mà túi quà của cô và tôi giống hệt nhau và điều quan trọng hơn cả là nó ép buộc tôi phải đi trong hôm nay

- Nhưng tại sao anh biết rồi mà vẫn đi để bây giờ phải khó xử?

- Tại Như nó ép tôi đi, mà tại sao lại khó xử - Mắt Khánh nhìn chăm chăm vào đôi mắt Vy làm trái tim cô lại đập lệch đi một nhịp, điều này càng làm cho bao con người đang có mặt ở đó tò mò

- Là vì...vì....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Cháp 10

- Vì ... họ sẽ nghĩ là tôi và anh đang....

- Đang...???

- Đang yêu nhau đó ... anh đúng là đồ ngốc !!

- Cô nghĩ vậy sao ?? – Không phải Khánh không biết chỉ là anh đang giả vờ ngốc chút thôi

- Anh không thấy mấy cô gái kia nhìn tôi như sắp muốn " ăn tươi nuốt sống tôi sao" ??

- Bọn họ nuốt được cô sao , tôi sợ họ sẽ bị cô " xử " trước khi họ làm gì được cô đấy , dữ như chần

- Anh... - Vy bực mình nói không nên lời

- Tôi sao ....- không cần nghe câu trả lời , Khánh quay người bước đi với một nụ cười nham hiểm

Vy đang tức tối , bực mình với tên "lạnh lùng" kia nhưng rồi cũng phải lững thững bước theo sau với một tâm trạng không mấy gì là vui vẻ

Từ xa một cô gái đang mỉm cười mãn nguyện trước sự sắp xếp tài ba của mình nhưng xa hơn , trên một hành lang tầng 3 đã chứng kiến cái cảnh Gia Khánh lần đầu tiên đứng nói chuyện với một cô gái như vậy , cô ta càng bức bối , khó chịu , ánh mắt cô ta như muốn giết người , giết người con gái đã đứng cạnh Khánh cô ta thề sẽ không để cho Vy được sống yên thân...

Khi Vy và Khánh đã vào trong lớp họ lại chò thành chủ đề bàn tán nóng hổi cho lớp 12AP ... quả thật không hề dễ chịu chút nào , có vài tiếng xì xầm

- Không phải hai người họ đang yêu nhau đấy chứ?

- Chắc không phải đâu

- Nhưng gầy đôi kia

- Vậy thì mai báo sẽ có bài viết hay rồi

- Sẽ là " con gái tập đoàn đá quý bậc nhất ĐNA hẹn hò cùng chàng hoàng tử tập đoàn Vương thị "

- .....

- -.....

Có khá nhiều lời bàn tán về " cặp đôi " này , nhưng từ khi vào lớp Khánh đã thân mặc trước những lời nói đó , cậu cho qua tai tất cả , chẳng chút gì bận tâm , cậu vẫn đeo MP3 , nằm gục xuống bàn thỉnh thoảng lại hé mắt nhìn cô nàng ngồi bên cạnh , từ lúc vào lớp đến giờ cô vẫn luôn đọc sách . nhìn là đang đọc sách thế thôi nhưng tâm hồn Vy vẫn đang trong tình trạng bay lên 19 tầng mây .

Khi đã không chịu nổi những lời nói bàn tán đó Vy quay phắt sang phía Khánh

- Anh không thấy khó chịu sao?

- Tại sao lại khó chịu ?— không hiểu sao khi cạnh Vy thì Khánh luôn cố gài vờ hỏi những câu ngốc nghếch như kiểu muốn châm chọc cô vậy

- Những lời bàn tán đó
- Miệng là của họ làm sao tôi cần được
- Nhưng nếu anh nói họ im, họ sẽ không dám nói nữa
- Là vậy sao...?
- Chính xác – Vy gạt đầu
- Cô muốn thì tự nói họ đi
- Nếu họ nghe tôi thì tôi đã không quay sang nói với anh
- Tùy cô, tôi không quan tâm...

Lại một lần nữa Vy lại nóng máu với những câu nói của Khánh cô vẫn ước tại sao cô có thể bầm cạo ta thành nhiều mảnh cho đỡ tức

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Cháp 11

Tại một nơi khác

- Có lẽ chị Vy và anh Khánh sẽ nhanh..... – Như nói với chàng trai bên cạnh
- Anh biết là do em làm mà – chàng trai cất tiếng
- Nhưng em muốn cho họ đến với nhau mà
- Nhưng nếu em gượng ép họ quá họ có thể sẽ ghét nhau hơn đấy
- Không ! ... em nghĩ họ hơi có chút gì đó thích nhau rồi
- Em nghĩ vậy sao ?
- Yes – Như gạt đầu lia lia
- Haizzz... anh nghĩ chắc chỉ có thể là thành công thôi, giống như em đã làm với anh đấy, yêu em chết rồi – nói rồi chàng trai đặt lên mặt cô một nụ hôn ngọt ngào thay cho lời chúc buổi sớm mai
- Anh hư quá đi – như nói rồi đánh vào ngực chàng trai đó, tiếp đó là chạy vô lớp chống ngượng

Chàng trai nhìn theo bóng dáng về buổi rồi đó bật cười

+ sơ lược chút qua hồ sơ cậu người yêu của Gia Như nhé

Người yêu Như tên đầy đủ là Phạm Hải Anh con trai của tập đoàn khách sạn lớn tầm cỡ quốc tế, học cùng lớp với Như và là người luôn bị bắt ép để thực hiện những kế hoạch của Như...chốt lại số cậu ta khá khổ khi luôn là những con "chuột bạch" trong những kế hoạch " vĩ đại" của Gia Như

***

Lúc này hai người Như và Khánh vẫn không hề nói với nhau câu nào, không khí ngột ngạt bủa vây, thật sự là cái im lặng khiến người ta khó chịu

Reng!! Reng ....

Tiếng chuông báo ra chơi phá tan bầu không khí đáng sợ ấy , tất cả mọi người đều đi xuống căn-tin hai con người này cũng không phải ngoại lệ vì Như đã hẹn họ từ lúc đang trên xe

" hai người sau khi ra chơi nhớ xuống căn-tin đây , em ngồi đợi"

Hai người đi xuống , người trước người sau dễ khiến người ta hiểu lầm mà...

Căn-tin trường

- Em ở đây – Như vẫy vẫy tay báo hiệu với hai người vừa bước xuống

Cùng lúc hai người lại cùng hướng chỗ Già Như , tiếng xì xầm nổi lên ngày một nhiều hơn mặc kệ những lời nói đó Khánh vẫn bước , cậu không phải những người hay để ý những chuyện vớ vẩn , nhưng trong lòng cũng có chút thấy vui chính cậu cũng không hiểu là tại sao

- Hai người đi giày này rất hợp đây – Như vẻ đắc trí

- Em còn giám nói – Vy gượng lại

- Không phải hôm nay hai người chính là tâm điểm sao

- Nhưng..

- Chị đừng nói gì , em chắc chắn mai anh chị sẽ có mặt trên báo

- Trên báo sao ??? – Vy hốt hoảng

- Phải , sẽ là gì nhỉ ???

- Đương nhiên sẽ là chàng hoàng tử Vương thị đã công khai người đó chính là con gái tập toàn đá quý Dinamod – Hải Anh bước đến vừa đi vừa nói , câu nói của cậu làm nhiều con mắt chú ý

- Chỉ anh hiểu em thôi , Phạm Hải Anh – Như mỉm cười mãn nguyện

- Không được đâu ?? – Vy phản đối

- Tại sao? – lúc bấy giờ Khánh mới lên tiếng

- Không được , tôi và anh có yêu nhau đâu , nên không thể được – Vy phản kháng

- Vậy thì bây giờ yêu – Khánh ghé sát mặt xuống gần với mặt Vy khoảng cách dần được rút ngắn

10cm...9...8.....7....6.....5.....4 Khánh chợt dừng lại nhìn vào khuôn mặt cô gái đang đứng trước mặt, cô đang nhắm chặt mắt lại như thể đang chờ đợi điều gì kinh khủng lắm sắp đến

- Cô nghĩ tôi hứng thú với cô sao – Khánh thì thầm vào tai Vy nhưng cố nhỏ để không ai nghe thấy

Lúc này Vy mới giám mở mắt ,

- Anh biết anh làm như thế là gì không – Vy tròn tròn mắt

- Woa ! anh Khánh , anh thật là vĩ đại .... – Như vẻ thán phục

Khánh bấy giờ cậu mới nở một nụ cười nhẹ , nụ cười tỏa nắng làm những nữ sinh trong căn-tin phải đập lệch đi vài nhịp vì từ nãy giờ các nữ sinh này vẫn theo dõi từng hành động của Khánh , hai người " ngoài cuộc " kia vẫn rất rất hài lòng với kế hoạch của họ định không làm nhưng ngày mai sẽ phải làm thật rồi Như quay sang Hải Anh-chúng ta sẽ làm như vậy

- Anh cũng nghĩ vậy – Hải Anh gật đầu

- Làm gì ? – Vy thắc mắc hỏi

- Bí mật – Như và Hải Anh đồng thanh , không hẹn mà gặp

Ở một góc cách không xa bàn của Vy và Khánh , có người đang tức tối với đôi mắt thù hận , cô ta đã theo dõi từ đầu đến cuối cuộc nói chuyện của 4 người kia , cô ta sẽ không để cho Vy sống yên , lại một lần nữa lòng thù hận của cô ta với Vy lại trở dậy ... thật đáng sợ

Chương 12

Cháp 12

Buổi sáng nay dưới căn-tin trường, khi Khánh ghé sát mặt với Vy thì mọi người ở trường đã lôi điện thoại ra chụp, rất nhiều camera được lôi ra, những góc chụp khiến người ta hiểu nhầm rằng họ đã kiss <3 đó nụ hôn ngọt ngào trong căn-tin trường

19h30 tại biệt thự họ Trần

Tối nay Vy không ăn uống gì cả nghĩ đến lúc sáng nay cô lại thấy hơi chút bức mình nhưng lại cũng .... Khó tả, vừa vui vừa bức mình nói chung là trong giai đoạn cảm xúc hỗn loạn, đang mãi mê chạy theo những dòng suy nghĩ của mình thì...

- Tiểu thư, phu nhân gọi cô xuống – cô giúp việc lên tiếng- cô chủ .....cô chủ -gọi mãi Vy mới nghe

- Có chuyện gì sao chị ?

- Bà chủ gọi cô xuống phòng khách đấy ạ

- À dạ ! được rồi chị xuống trước đi em xuống sau

- Dạ - nói rồi cô giúp việc lui bước

- Mẹ lại có chuyện gì sao ??– Vy suy nghĩ rồi bước xuống tầng

- Có chuyện gì không mẹ - Vy vừa nói vừa bước đến chỗ mẹ

- Con gái à ?? – vẻ mặt nghiêm nghị

- Dạ ?? – mắt hướng về phía tivi

- Sao lại không nói mẹ biết hai đứa....

- Tại sao...? Sao.....sao....lại.... – Vy đang ngạc nhiên

- Con thật là

- Mẹ .... Không phải..

- Thôi ... mẹ không trách đâu hai đứa cứ quen nhau đi – nói rồi bà Trần mỉm cười bước vào phòng

- Nhưng mà mẹ.....- Vy gọi với theo nhưng bà Trần đã đi vào trong phòng rồi

Trên tivi mục tin nóng trong tuần đang xoay quanh vấn đề " cô tiểu thư nhà họ Trần cùng với cậu chủ nhà họ Vương công khai tình cảm " kèm theo đó là một video clip Vy và Khánh đang bước đi cùng nhau và một chip dưới căn-tin lúc Khánh ghé sát lại chỗ Vy . những hình ảnh đẹp bắn nhãn mắt người coi này chỉ có thể là do Như đưa đến cho đài truyền hình thôi .

Buổi sáng ngày mai, sau khi tin tức đó lan ra với mức độ chóng mặt, tất cả tin tức liên quan đến Vy và Khánh đều được đưa lên trang nhất của những tờ báo lớn, chứng khoán cổ phiếu của hai tập đoàn tăng nhanh với mức độ chóng mặt, với hai gia đình thì đây là một tin vô cùng tốt...

6h45 tại sân trường

Hôm nay Như không đến đón Vy nên cô tự đi xe nhà mình, vừa đến sân trường Vy đã nghe xì xầm, chắc chắn là tin của tối hôm qua, bỏ qua mọi lời nói Vy hít một hơi thật sâu để lấy lại tinh thần, bước vào lớp...nhưng vừa bước vào trong lớp, cả lớp 12AP đã ồ lên một tiếng....

- Có chuyện gì sao – Vy hỏi

- Tôi không ngờ cậu cao tay vậy, mới vài tháng đã " cura" được cả cậu chủ tập đoàn Vương Thị - Một cô nữ sinh trong lớp bước tới phía Vy

- Cậu nói gì?

- Cậu còn giả nai sao ? không phải báo chí đang đồn ầm lên đấy thôi
- Không phải...
- Cô quả thật rất giỏi đấy , đóng kịch cũng rất hay – Kiều Như bước đến
- Đóng kịch sao? – Vy vẫn chưa hiểu mấy người kia đang nói gì
- Không phải cô tìm cách tiếp cận Gia Khánh rồi lợi dụng anh ấy sao
- Tôi tiếp cận rồi lợi dụng cậu ta ???
- Đến bây giờ cô vẫn còn giả vờ , bót đóng kịch đi

Reng ...reng....reng.. tiếng chuông báo vào lớp cắt ngang cuộc đối thoại của Vy và mấy cô nữ sinh đó

Vy vẫn không hiểu tại sao lại như vậy , tại sao họ lại có ác cảm với cô ? tại sao họ lại nói cô lợi dụng Gia Khánh ? thậm chí cô và Khánh không hề có một chút quan hệ gì nhưng tại sao mọi chuyện lại rùm beng lên vậy , chỉ vì Như đã làm quá lên mà thôi khiến cho cả Khánh và Vy đều khó xử với hai bên gia đình

***

Tại một nơi khác

Hai ông bà Vương và Trần đang ngồi trong một nhà hàng sang trọng , ngồi nói chuyện vui vẻ

- Tôi không ngờ mọi chuyện tiến triển nhanh như vậy , thật là hi sự... - bà Vương mở lời
- Dạ , tôi cũng không thể ngờ được .... Hai đứa nó tiến triển nhanh vậy – bà Trần tiếp lời
- Tất cả là nhờ công lớn của con chứ , mọi người quên con sao – Như lên tiếng ấm ức
- Phải , phải tất cả là công của con gái , con giỏi lắm – ông Vương đáp lại
- Hiha .... Con có kế hoạch này mọi người muốn nghe không
- Kế hoạch gì ? – cả bốn ông bà đồng thanh , không hẹn mà gặp
- Bla.....bla....bla.....
- Con thật là thông minh đó Gia Như – bà Vương hài lòng khen ngợi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Cháp 13

Sự im lặng bao trùm lên không khí , sự căng thẳng mệt mỏi lan dần đều trên cơ thể Vy , bức bối , bất an là cảm giác Vy đang phải chịu đựng từ khi tin tức cô và Khánh đang quen nhau....thực ra giữa Vy và Khánh không hề có một mối quan hệ gì cả nhưng chỉ vì Như mà họ trở nên khó xử . Cả Vy và Khánh . Nếu bây giờ Vy và Khánh tuyên bố họ không là gì cả thì báo chí sẽ lại nổi lên những tin tức gây bất lợi cho hai công ty nhà Vương, Trần .

Hôm nay sẽ là một ngày mệt mỏi , Vy lê đôi chân mệt mỏi bước vào lớp

- Woa ! bạn gái của Vương thiếu gia đến rồi kia – một nữ sinh lên tiếng
- Cậu nói gì vậy ?– Vy nói
- Không phải sao? , rõ ràng hai người đã công khai tình cảm còn gì

- .....

- Phải rồi , không phải là bạn gái của thiếu gia của tập đoàn Vương thị hay sao – Kiều Như lên tiếng vẻ khó chịu

- Tôi ....

- Nếu vậy thì phải đối xử với cô ta tốt một chút nếu không cậu chủ nhà Vương thị sẽ xử từng đứa

- Cô đừng quá đáng – Vy gắt lên

- Tôi quá đáng sao , tôi làm gì mà quá đáng

- .....

- Sao không nói được chứ gì ? , tôi nghĩ tôi nên tránh xa anh Khánh ra cho dù cô đã dụ dỗ được anh ấy , nếu không tôi không tha cho cô , cho dù cô là thiên kim tiểu thư tập đoàn lớn bậc nhất thế giới cũng vậy thôi....

- Là vậy sao ?? – Khánh bước vào lớp , cậu vừa đến nhưng đã nghe hết toàn bộ cuộc nói chuyện của Vy và Kiều Như

- Anh .....anh Khánh – Kiều Như tròn tròn mắt

- Sao..... cô tính làm gì bạn gái tôi – Khánh dần hai chữ bạn gái cho Kiều Như nghe

- Em.....em

- Sao .... Cô làm sao ?

- Thôi bỏ qua đi , có gì đâu chứ ? – Vy lên tiếng

- Tại sao lại không sao ? cô ta đe dọa bạn gái anh mà ..... – Khánh quay sang Vy , vuốt mái tóc mềm của cô nhìn cô vẻ âu yếm làm cho Kiều Như lúc này như phát hỏa , nếu không cố gắng kiềm chế vì Khánh ở đây cô ta đã nổi điên lên..

Vy nhủ mày nhìn Khánh vẻ khó hiểu nhưng bắt gặp ánh mắt ấy của Khánh , trái tim Vy lại đập lệch một nhịp thôi để phó mặc Khánh muốn làm gì thì làm

- Bọn em chỉ nói đùa thôi mà – Kiều Như cố bao biện để không bị mất điểm trong mắt Khánh nhưng Khánh đã hiểu rất rõ con người Kiều Như là thế nào sao

- Đùa sao ?

- Phải chỉ là đùa thôi

- Cô nghĩ cô đang lừa đứa trẻ con lên 3 à

- Không phải .....

- Tốt nhất cô đừng đụng đến bạn gái tôi , nếu không.... – Khánh cắt ngang lời Kiều Như , quay sang quàng vai Phương Vy – đi thôi , hôm nay không có hứng học hành gì nữa rồi , mình đi chơi nhé , cục cưng

Nói rồi Khánh quay xuống chỗ bàn Vy lấy cặp rồi kéo Vy ra khỏi lớp đi ra thẳng sân trường kéo lên chiếc xe đang đậu ở sân trường họ trèo lên xe rồi đi mất

Bây giờ , Kiều Như đang bốc hỏa , thật sự bây giờ cô ta muốn điên lên không cách nào kiềm chế , vừa mất điểm với Khánh lại vừa bị bề mặt trước lớp . Một suy nghĩ lóe lên trong đầu cô ta , là một ý định không hề tốt đẹp gì

***

Khánh và Vy đang ngồi trên xe không ai nói với ai một lời nào thì Vy lên tiếng , phá tan bầu không khí căng thẳng

- Tại sao khi này.....???

- Cô muốn nói chuyện gì?

- Chuyện ở lớp ....anh....sao lại giúp tôi?

- Tôi giúp cô sao ?

- Anh giúp tôi thoát khỏi cô ta còn gì

- Chỉ là tôi không thích cô ta và bây giờ cô cũng đang là bạn gái của tôi còn gì ?
- Nhưng tôi và anh thật ra chẳng có quan hệ gì ?
- Tôi và cô sẽ phải đóng vai này cho giống vì hai tập đoàn , nếu sơ hở sẽ bất lợi cho cả hai bên
- Tại sao phải như vậy chứ ?
- Nếu báo chí biết tin đồn là giả họ sẽ nói chúng ta đem họ ra làm trò đùa
- Nhưng ..... sao tự nhiên lại như thế , tôi và anh có gì đâu
- Muốn trách thì trách con nhỏ Gia Như
- Phải .... Nếu không thì đâu có rắc rối như vậy
- .....
- Haizzzz
- Cô lại làm sao ?
- Tôi mệt lắm , tôi muốn đi thư giãn , dù gì hôm nay cũng không đi học
- Muốn đi đâu ?
- Hà ?
- Tại cô điếc sao , tôi hỏi cô muốn đi đâu?
- Anh đưa tôi đi thật chứ ?
- Tôi đùa với cô bao giờ chưa
- À ....à.... tôi muốn đi biển

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

- À....à tôi muốn đi biển
- Đi biển sao?
- Tôi biết là không được mà?
- Tôi nói là không được sao?
- Vậy là chúng ta sẽ đi biển đúng không....yeah...
- Đúng là đồ ngốc – Khánh lăm bầm

Khánh nhún ga, tăng tốc đi thẳng tới bờ biển

- Anh đi từ từ thôi, sao phải đi nhanh vậy chứ
- Nói ít lại nếu không tôi quăng cô xuống đường bây giờ
- Ồ – mặt Vy xịu xuống – đúng là tính khí thất thường – Vy lăm bầm

Hơn 10"p sau Khánh và Vy đã có mặt ở bờ biển, Vừa đến biển Vy đã mở cửa chạy một mạch ra bờ biển vô cùng thích thú đã lâu lắm rồi Vy mới cảm nhận lại cái cảm giác này. Vy nhắm mắt nghe tiếng sóng biển hòa cùng tiếng gió đang vờn trên tóc cô, vị mặn mặn của biển thấm vào từng lớp không khí...cảm thấy vô cùng thoải mái, từ từ mở mắt ra Vy đã thấy Khánh đứng bên cô từ lúc nào rồi

- Cô thích biển vậy sao? – Khánh hỏi

- ừ! mỗi khi ra biển tôi lại thấy mình như được tái sinh lại, những khi buồn tôi ra ngoài biển để gió thổi bay đi những nỗi buồn ấy, những điều không vui cũng tan theo. Cảm giác sẽ vô cùng dễ chịu...

- thật vậy sao?

- ừm! anh thử đi, nhắm mắt và cảm nhận

Khánh nghe lời Vy nhắm mắt lại cảm nhận hơi của biển cả, gió đang đùa nghịch trên mái tóc anh, vô cùng thoải mái

- tôi thắc mắc? – Vy hơi ái ngại quay sang Khánh

- Cô nói đi

- Tại sao lúc anh gặp tôi và bây giờ khác nhau hoàn toàn.... Lúc trước anh vừa lạnh lùng thậm chí không thèm nhìn tôi 1 cái nhưng bây giờ, tôi thấy anh hoàn toàn khác đây

- Khác sao?

- Uhm – Vy gật đầu

- Khác chỗ nào?

- Rất khác, anh còn giúp tôi nữa...lại còn đưa tôi đi chơi.

-....

- Tại sao anh phải tỏ ra lạnh lùng trong khi anh vốn là một con người rất tốt bụng mà

- Có nhiều chuyện cô không hiểu được đâu, cho nên cô đừng quan tâm nhiều đến chuyện của tôi

- Vậy tại sao anh lại?

- 30"p nữa chúng ta sẽ phải về - Khánh cố chuyển chủ đề

Thấy Khánh cố tránh né những câu hỏi của mình, Vy cũng không muốn can thiệp vào đời tư của Khánh nữa, cô trở lại với " nhiệm vụ chính " đi khám phá biển.

Vy chạy hết bên này qua bên khác, tìm tìm nhặt nhặt thứ gì đó rồi chạy tung tăng như đứa trẻ đùa nghịch. Khánh nhìn theo bóng dáng bé nhỏ đó nở một nụ cười, miệng cậu lẩm bầm gì đó...

Một lúc sau Vy chạy lại với hai vỏ ốc lớn trên tay- Nhìn đi,là tôi nhặt được đây – Vy cầm hai vỏ ốc đưa ra trước mặt Khánh

-.....

- Sao anh không nói gì?

- Tôi phải nói gì?

- Thật là ngốc – Vy nhún mày – Cho anh đây – Vy đưa cho Khánh một chiếc vỏ ốc lớn

- Cho tôi?

- Uhm

- Tôi không lấy

- Không được anh phải lấy – Vy nhét vào tay Khánh

- Không lấy

- Hừm, anh không lấy phải không

- Tôi không lấy
- Có lấy không?
- Không
- Thật sự không lấy?
- Không
- Không lấy thật sao?
- Không là không
- Không lấy thì thôi
- Đúng là khủng
- Anh nói gì?
- Tôi nói gì sao?
- Anh nói ai khủng
- Tôi nói cô
- Anh muốn chết phải không
- Phải, có giới thì bắt được tôi đi, ờ– Khánh nói giọng trầm trọc, như muốn trê tức Vy rồi lập tức chạy
- Anh được lắm– Vy chạy theo

Trên bãi biển ấy, hai người đuổi bắt nhau giống như những cặp đôi đang yêu nhau đang trêu đùa nhau trên bãi cát, rất lãng mạn....ai nhìn vào cũng sẽ nghĩ vậy....Nhưng bất chợt.....

- Á....á....á – Vy la lên có vẻ như đau đớn
- Cô sao vậy? – Nghe thấy tiếng hét Khánh lập tức quay lại, thấy Vy đang ngồi bệch xuống bãi cát – Không sao chứ? – Khánh tiến lại gần

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Cháp 15

- Tôi....chân....chân của tôi, đau lắm– Vy đau đớn thốt lên từng lời
- Không phải chứ - Khánh tiến lại gần – Chân của cô bị trật rồi
- ....
- Đứng dậy được không ? – Khánh giọng hỏi

Vy cố gắng đứng dậy nhưng lại ngã xuống, bất chợt một bàn tay rắn chắc đỡ lấy eo cô, trong giây phút hai trái tim như ngừng đập, thời gian như ngừng trôi chỉ có tiếng sóng biển vỗ reo và gió vẫn đùa nghịch....Hai đôi mắt chạm nhau

- Anh buông tôi ra – Vy lên tiếng
- Được thôi – Khánh buông Vy ra như lời cô yêu cầu và để cô ngã xuống bờ biển
- Anh.....- Vy gất

- Không phải cô nói tôi buông cô ra sao – Khánh bao biện

- ....

- Sao , tôi nói đúng rồi chứ gì ?

- Anh giỏi lắm

- Cô muốn cãi nhau với tôi sao ?

- Được , coi như tôi thua anh

- Rõ ràng là cô không cãi được tôi

- Được , tôi thua , bây giờ anh cũng không cần ở đây nữa Vương thiếu gia... - Vy dần từng chữ

- Vậy tôi đi

- Không tiễn – Vy lo " chiến tranh " mà quên mất chân cô đang bị đau , nếu Khánh đi thì ai sẽ đưa cô về , bây giờ đang gần trưa nên ở đây không có ai , quả là nan giải

- Được , tôi sẽ đi – Khánh cười trừ - nhưng đừng có hối hận đấy

- Cho dù có chết tôi cũng không hối hận – Vy khẳng định lại

Khánh quay người bước đi , bây giờ Vy mới để ý lại , trên bãi biển không một bóng người , chân lại đang bị trật , không thể nào một mình mà có thể đi ra khỏi bãi

Vì đang nguy cấp Vy định rút lại lời nói với Khánh nhưng thoáng một cái đã không thấy cậu ta đâu , Vy đành phải cố gắng đứng dậy đi , giờ cô mới thấy hối hận , nhưng hối hận thì được gì điều quan trọng nhất bây giờ là ra khỏi bãi cát

Vy cố đứng dậy bước đi , từng bước chậm rãi để không ảnh hưởng đến chân đang đau nhưng cô không thể làm được , mỗi khi Vy bước một bước lại chạm đến chân đau , cô đau muốn khóc , và rồi trên khóe mắt cô một vài giọt nước mắt đã rơi

- Vương Gia Khánh anh là đồ tồi , anh mang tôi đến đây , bỏ tôi lại đây , tôi bị đau chân anh cũng mặc kệ , tôi hận anh , tôi sẽ không bao giờ tha cho anh – Vy lầm bầm

Bây giờ chân cô đã sưng hơn vì phải cố đi , nhưng vẫn chưa đi được 1/3 quãng đường , bỗng Vy ngồi sụp xuống , quả thật không thể đi nổi nữa . Bây giờ chân cô rất đau , thật sự vô cùng đau đớn , Vy không biết phải làm gì điện thoại thì ở trong xe , cô chỉ biết ngồi chờ ai đó đi qua rồi giúp cô

30'p trôi qua

Vẫn không có ai đi đến bãi biển , Vy vẫn ngồi đó , cái nắng gay gắt của mùa hè làm cho con người ta thấy mệt mỏi , hiện tại ngoài trời đang 35 độ , rất nóng , Vy muốn tìm chỗ tránh nắng nhưng không thể tìm được vì chân cô không thể đi nổi đành phải chịu...bỗng một quả Vy ngất lúc nào cũng không biết , lúc này Khánh mới chạy ra trên tay Khánh cầm một số đồ y tế , thấy Vy như vậy , Khánh vội chạy lại bế thốc Vy lên

- Cô đúng là ngang bướng , đến nỗi này vẫn ngoan cố - Khánh vừa bế Vy vừa nói , cậu cảm thấy lo lắng nhưng vẫn có chút bực mình vì sự bướng bỉnh của Vy

Khánh bế Vy ra ghế sau , lấy túi đá trườm vào chân cho Vy , lấy khăn ướt đắp lên đầu cho cô , rồi lái xe đưa cô về nhà....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Cháp 16

Khánh lái xe đưa Vy về khách sạn riêng của nhà cậu , vì cậu sợ bà Trần sẽ lo lắng khi thấy Vy bị thế này

Về đến khách sạn Khánh mở cửa xe , bế thốc Vy lên đưa cô lên tầng 5-tầng dành cho khách VIP . Lúc này Vy vẫn còn mê man , không tỉnh dậy nhưng

trong tiềm thức cô vẫn nhận ra bóng hình quen thuộc ấy do quá mệt nên Vy cũng không còn quan tâm mà nhắm mắt ngủ tiếp . Khánh đưa Vy vào phòng , đặt cô nhẹ nhàng lên giường để tránh làm cô thức giấc rồi lấy điện thoại từ trong túi sách Vy nhấn số gọi

- Alo ! Tiểu Vy con gọi ta có chuyện gì , thầy Trương gọi điện cho ta là hôm nay con không đến lớp học , có chuyện gì? – Bà Trần sốt sắng hỏi

- Dạ ! con là Gia Khánh , hôm nay Vy đi chơi với con nên con gọi xin phép bác hôm nay Vy không về nhà , lát con cho người qua lấy đồ rồi mai con sẽ đưa Vy đi học luôn –Khánh lễ phép

- Ta tưởng ai là Vương thiếu gia là ta yên tâm rồi , được rồi hai đứa cứ đi chơi thoải mái đi

- Dạ ! con cảm ơn bác

- Không có gì – Bà Trần nói rồi cúp máy – Hai đứa tiến triển nhanh hơn chúng ta nghĩ rồi – Một luồng suy nghĩ chạy qua đầu

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện với bà Trần , Khánh đi ra ngoài mua cháo cho Vy, cậu đã dặn vệ sĩ phải chăm sóc cho Vy cẩn thận rồi cậu mới đi ra ngoài....bề ngoài Khánh tuy có vẻ lạnh lùng khó gần nhưng bên trong là một con người ấm áp và tốt bụng nhưng chỉ như vậy với những người mà Khánh yêu thương và Vy đã trở thành một trong những số người đó.

Sau khi Khánh đi , Vy mới tỉnh dậy bây giờ là 3h chiều Vy đã ngủ khá lâu . Hiện tại cô cảm thấy toàn thân mệt mỏi , không có chút sức lực nào mà cái bụng thì nó cứ liên tục biểu tình . Vy không quan tâm đây là đâu , cũng chẳng cần để ý là ai đã cứu mình cô chỉ có một phương án người tốt bụng đó chắc chắn không phải " tên chết bầm" đó , cái tên vô lương tâm vứt cô ở giữa trời nắng với cái chân đau khiến cô không thể làm gì.

Vy định lết ra khỏi giường kiểm chút gì đó lấp đầy cái dạ dày nhưng vừa lết ra mép giường thì....

- Á.....á.....á.....- Vy hét toáng lên , cô ngã xầm xuống mặt đất

- Có chuyện gì thế Trần tiểu thư – Tên vệ sĩ đứng ngoài chạy như bay lao vào trong vì hấn ta sợ nếu Vy có chuyện gì hấn sẽ không được yên thân

- Tôi không sao , chỉ là ngã... - Vy cười trừ

- Để tôi đỡ cô lên

- Không cần để tôi tự đứng , nhưng mà anh là ai ? anh đã cứu tôi đúng không ?

- Không phải , tôi chỉ là làm theo lời cậu chủ chăm sóc cho cô khi cậu ấy không có đây

- Cậu chủ ??

- Là Vương thiếu gia

- Là hấn ta sao ?

Phải , cậu chủ đã ra ngoài rồi cần dặn tôi phải chăm sóc cho cô , nếu không thì ....

- Ồ , được rồi , anh đi ra ngoài đi – Vy xua tay

- Vậy có gì cô có thể gọi cho tôi - nói rồi tên vệ sĩ cúi người bước lui ra

- Được rồi , được rồi

Trong đầu Vy lúc này đang có một mớ câu hỏi đang chưa có lời giải đáp tất cả chỉ xoay quanh việc Khánh đã cứu cô

- Cháo của cô đây – Khánh lên tiếng bước vào xóa đi dòng suy nghĩ đang lộn xộn trong đầu Vy , cậu mang túi cháo đặt lên chiếc kệ gần giường nơi Vy đang ngồi

Vy vẫn nhìn Khánh với ánh mắt hoàn toàn khó hiểu , quen nhau bao nhiêu tháng cô vẫn không hiểu nổi anh ta là con người gì lúc thì lạnh như băng , lúc thì ấm áp .... Khiến người ta không thể nào hiểu nổi

- Tại sao ..... ??

- Cô lại muốn hỏi gì ? – Khánh lên tiếng , tay vẫn múc cháo ra bát

- Tại sao tôi lại ở đây ? tại sao lúc nãy anh bỏ rơi tôi lại quay lại cứu tôi? Tại sao anh kêu người chăm sóc tôi ? anh vốn là con người lạnh lùng như vậy tại sao lại đi mua cháo cho tôi ? .....

- Cô hỏi đủ chưa – Khánh cắt ngang mớ câu hỏi ngu ngốc của Vy

- .... Anh trả lời đi

- Câu trả lời chỉ có một
- Nói nhanh
- Chính là ....

-

-

]D?IUq

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Cháp 17

- Chính là .....

Vy nhú mày chờ nghe câu trả lời

- Tôi đã nói sẽ làm cô hối hận mà , không nhớ sao – Khánh nhếch mép

- Bằng cách này sao ? – Vy vừa nói vừa đỡ lấy tô cháo từ tay Khánh

- Ý cô là sao ?

- Thì anh làm cho tôi thích anh rồi từ từ hành hạ tôi ? – Vy thẳng thắn

- Vậy là cô thích tôi rồi ? – Khánh đắc trí

- Anh điên sao ?

- Là do chính cô nói

- Tôi ....tôi.....có nói sao – Vy bao biện

- Phải

- Không có .....

- Đồ ngốc – Một nụ cười nhẹ nở trên môi Khánh nhưng không để Vy biết – Tôi đã gọi cho mẹ cô nói là chúng ta đi chơi , tôi đã cho người qua nhà cô lấy đồ mai tôi đưa cô đi học – Khánh chuyển chủ đề vì biết cô gái đó đang bối rối..

- Ồ – Vy cúi gầm mặt xuống ăn cháo – nhưng nếu mai anh đưa tôi đi học nữa thì chúng ta sẽ càng bị hiểu nhầm đấy

- Thì sao chứ ?

- Anh ....anh không sợ bị hiểu nhầm sao

- Dù sao cũng bị hiểu nhầm rồi

- ....

- Sao không nói gì ?

- Phải nói gì nữa chứ

- Thôi cô ăn rồi nghỉ ngơi đi , tôi về nhà.....mai tôi qua đưa cô đi học . Lát nữa sẽ có người mang đồ qua cho cô

- Anh về nhà sao?

- Phải , có gì không ...

- Tôi không muốn ở đây một mình .... Anh tính bỏ tôi ở đây luôn sao .... Tôi sợ - Vy xịu mặt xuống

- Vậy giờ cô muốn sao?

-.....

- sao không nói gì ?

- tôi không muốn ở một mình

- cô muốn về nhà tôi sao

-.....

- tôi không có đủ kiên nhẫn để nghe hết cô nói đâu

- tôi muốn đi về nhà anh

- vậy được rồi , đi thôi- Khánh nói rồi bước ra cửa

- này- Vy gọi với theo

- gì nữa ?

- tôi không đi được .... Anh....giúp tôi

- phiền phức – Khánh quay lại giương Vy đang ngồi bệ thốc cô lên đưa cô xuống xe

Vy là người con gái thứ hai được ở trong vòng tay Khánh , người đầu tiên là người yêu cũ của Khánh , người mà cậu vô cùng yêu và cũng vô cùng hận

Về đến biệt thự Vương gia , một lần nữa Khánh lại bế Vy từ dưới xe bế lên đến tận phòng mình thật sự mệt

- Sao cô nặng quá vậy ? – Khánh có chút gì đó cáu gắt

- Nặng sao ? tôi nhẹ mà ... xí – Vy phản đối

- Rất nặng .... Nặng giống heo vậy

- Xí ....

- Hai đứa sao giờ này đã về rồi , không phải đi chơi sao – Bà Vương chạy ra – Tiểu Vy con làm sao thế , Khánh nó làm gì con

- Là do cô ta không cẩn thận té thôi , mẹ làm gì quá lên vậy chứ

- Nếu con chăm sóc tốt cho con bé thì con bé bị té sao

- Mẹ lúc nào cũng bênh người ngoài không bênh con tý nào

- Người ngoài sao ? mẹ chưa bao giờ coi con bé là người ngoài đâu ... phải không Tiểu Vy

- .... – Vy ngại ngần

- Thôi mau đưa con bé lên phòng nghỉ ngơi đi chắc nó cũng mệt rồi

- Được rồi , con đưa cô ta lên phòng rồi xuống

- Không cần , hai đứa cứ ở trong phòng nói chuyện lát ta mang đồ ăn lên phòng cho hai đứa

Khánh định đưa Vy lên phòng Như nhưng hôm nay cô đã ra ngoài chơi với Hải Anh bắt đắ đi Khánh phải đưa Vy về phòng mình

Chương 18

Cháp 18

Khánh đặt Vy lên giường rồi vào nhà vệ sinh , tắm rửa . Bất chợt . Vy thấy trên mặt bàn một tấm ảnh là Khánh với một người con gái khác , trông họ rất thân thiết . Theo phản ứng tự nhiên Vy cầm tấm ảnh lên xem , quay ra đằng sau khung ảnh thấy dòng chữ " *Mãi yêu em , Tiểu Mỹ "* hàng loạt suy nghĩ chạy qua đầu Vy

- *Người con gái ấy là ai ? người yêu khánh ? nhưng tại sao ông bà Vương lại tác hợp cho mình ? nếu cô gái này là bạn gái anh ta tại sao mình chưa từng gặp , còn tin đồn mình với anh ta nếu cô gái đó biết thì sao ?....* – Hàng trăm câu hỏi hiện ra trong đầu Vy vẫn chưa hề có lời giải đáp , cô gái Tiểu Mỹ này nếu Vy đoán không nhầm thì chính là con gái của tập đoàn bất động sản lớn có tiếng trên thế giới , đang mãi mê với những dòng suy nghĩ bổng:

- Ai cho cô đụng vào đồ của tôi – Khánh gằn giọng , trông Khánh lúc này.... Đây không phải người con trai ân cần như vài phút trước mà là một con người hoàn toàn đáng sợ

- Tôi chỉ ... thấy tò mò nên lấy coi thử- Vy cố thanh minh

- Ba mẹ cô không dạy cô là không được tùy tiện lấy đồ người khác sao

- Tôi xin lỗi , tôi không cố ý đụng vào đồ của anh

- Cô nghĩ cô xin lỗi tôi sẽ cho qua sao

- Tôi đã xin lỗi anh rồi mà, anh còn muốn tôi phải làm sao nữa chứ

- Cô coi lại thái độ của cô đi , tôi mới nói cô một câu cô liền đòi giọng , ba mẹ cô dạy dỗ cô tốt quá đấy

- Bây giờ anh muốn sao chứ , tôi đụng vào đồ của anh , là tôi sai , tôi đã xin lỗi anh rồi nhưng anh vẫn không chịu , anh còn xúc phạm đến ba mẹ tôi , được rồi tôi không biết bức hình này quý giá với anh thế nào , tôi xin lỗi anh , lần này là tôi hối lỗi , được chưa . Tôi nói cho anh biết từ nay Trần Phương Vy tôi xin thề có chết tôi cũng sẽ không giẫm đạp vào đồ của anh . Bây giờ thì tôi xin phép được rồi chứ - Vy cũng không hiểu nguyên do tại sao cô nổi nóng , nói xong cô liền bước xuống giường giọt nước mắt cô đã rơi không hiểu nguyên nhân , bước từng bước đi đau đớn để đi ra khỏi phòng Khánh vừa ra khỏi cửa Vy đã gặp bà Vương

- Con đang đau chân , tại sao con lại ra đây , tại sao con lại khóc ?– Bà Vương lo lắng

- Con xin phép bác con về - Nói rồi Vy tiếp tục bước , mặc cho đôi chân cô đang đau đớn , cũng không cần để ý bà Vương đang lo lắng thế nào

- Con đã làm gì con bé hả Vương Gia Khánh ? – Bà Vương có vẻ tức giận

Từ này tới giờ Khánh vẫn đứng đó , ngẫm nghĩ lại những lời Vy nói , cậu thấy hình như mình hơi quá đáng , định chạy theo xin lỗi Vy nhưng lại thôi

Vy cố gắng lê từng bước , từng bước cố gắng ra khỏi căn biệt thự này , cố gắng thoát ra khỏi ngôi nhà này , nhưng bỗng nhiên Vy lại cảm nhận được có một bàn tay đang giữ lấy mình , Vy khựng lại , quay đầu ra phía sau....là người con trai ấy....là Gia Khánh

- Tôi xin lỗi – Khánh cố gắng dịu giọng

- Sao? Tôi không nghe nhầm chứ , Thiếu gia họ Vương đích thân xin lỗi tôi sao , thật nực cười – Vy cố nén cơn đau xuống , gạt đi những giọt nước mắt đang chảy dài trên má

- Là do tôi đã nóng nảy , tôi không nên to tiếng với cô , tôi không nên xúc phạm tới ba mẹ cô

- tôi làm sao giám nhận lời xin lỗi của anh , nếu còn vào ngôi nhà này , không may tôi đụng vào những thứ không nên chắc tôi chết lúc nào không biết mất- Vy cố gắng kìm nén

- cô ....

- Tôi làm sao , tôi nói không đúng sao ... Vương thiếu gia , anh thả tay tôi ra để tôi đi về - Vy nói rồi gạt tay Khánh ra rồi bước đi

Bỗng một vòng tay từ phía sau ôm lấy Vy , trái tim Vy bỗng lạc đi một nhịp

- Anh làm gì vậy chứ ? thả tôi ra – Vy cố vùng vẫy
- Là tôi đã sai , tôi đã nổi nóng với em , nhưng không hiểu sao thấy em khóc , tôi lại thấy mình tội tệ , tim tôi như có hàng ngàn lưỡi dao cứa vào , quả thật rất đau
- Vương thiếu gia , muốn làm cho tôi hối hận thì anh cũng không cần nói những điều này đâu , tôi biết anh muốn trả thù tôi nhưng không cần thiết phải như vậy , tôi phải về , xin phép – Vy gạt tay Khánh ra , cô lại tiếp tục bước chưa được vài bước Vy đã ngã khụy xuống và ngất đi ....
-

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Thấy Vy ngã khụy xuống Khánh vội vàng đến bế cô lên rồi đưa cô về phòng mình . Khánh đi giặt khăn đắp lên trán cho Vy rồi trông chừng cô suốt cả buổi tối không ăn uống gì , Vy đã ngất đi mấy tiếng đồng hồ . Khánh đến bây giờ vẫn không hiểu tại sao hồi chiều cậu lại nói ra những lời đó với Vy , chính cậu còn không thể hiểu nổi , chỉ có một câu trả lời duy nhất đó là cậu đã yêu Vy. Khánh cũng đã có quyết định cho riêng mình...

Khoảng 2h sáng , Vy tỉnh dậy , thấy mình đang nằm trong phòng Khánh cô liền bật dậy nhưng tay cô đã bị tay Khánh giữ chặt , không muốn làm Khánh thức giấc nên Vy phải nằm xuống ngủ tiếp....

6h sáng Vy mở mắt dậy đã không thấy Khánh đâu quay sang thì thấy một tô cháo trên bàn bên cạnh đó có tờ giấy " Nhớ ăn hết , tôi có việc ra ngoài , lát sẽ về đưa cô đi học , nhớ ngồi trong phòng không được đi đâu"

- Tại sao tôi phải nghe lời anh chứ - Nói rồi Vy liền bước vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt thay quần áo nhưng rồi cũng ra ngồi ăn hết bát cháo đợi Khánh về đưa đi học

5'p sau , Khánh về

- Cô ăn cháo chưa ?
- .....
- Cô không nghe thấy tôi hỏi sao?
- ....
- Vẫn giận tôi ??
- ....
- Được rồi , được rồi , tôi xin lỗi là lỗi của tôi , được chưa?
- ...
- Cô lại làm sao vậy ? tôi đã xin lỗi rồi
- Anh nói nhiều quá
- Được rồi , tôi không nói nữa , giờ thì đi giày vào rồi đi học , giày của cô vứt ở khách sạn rồi , tôi phải đi mua đôi mới cho cô đây – Khánh đưa túi giày mới mua cho Vy
- ....
- Nhanh lên còn đi học nữa
- ....
- Cứng đầu phải không – Khánh nói rồi lôi đôi giày ra đi vào chân cho Vy buộc giày dầy cẩn thận , đeo chiếc đồng hồ để trên bàn cho cô , rồi cậu với chiếc cặp gần đó của Vy bế cô lên , đưa xuống xe . mọi chuyện xảy ra nhanh lắm Vy không kịp phản ứng

Gia Như đã chứng kiến toàn bộ cái cảnh ấy từ đầu đến cuối , thật là ngoài sức tưởng tượng ...Ngoài tưởng tượng hơn là hôm nay đồ trên người Vy và Khánh đều là đôi . Bộ đồng phục bỏ qua không nói làm gì nhưng giày , đồng hồ và cặp , tất cả là đồ đôi . Điều này thay cho lời thú nhận của Khánh, nhưng khổ thân con bé là vẫn chưa hay biết gì .

7h tại trường

Hôm nay Như lấy cớ là Hải Anh qua đón nên không đi xe cùng Khánh và Vy mục đích chủ yếu là tại cho hai người kia không gian riêng tư , vừa đến nơi Vy đã cố lết ra khỏi xe , tự đi lên lớp nhưng chân cô vẫn chưa hết đau nhưng dù sao vẫn phải cố , thấy Vy như vậy Khánh vội vàng chạy lại đỡ

- Tôi đã nói để tôi đưa cô lên lớp

- Không cần .... – Vy gạt tay Khánh ra ngoài nhưng lại thấy trên tay cô và Khánh hai chiếc đồng hồ giống nhau , rõ ràng cô không hề mua chiếc đồng hồ này , mà cũng không hề đeo nó , là sáng nay Khánh đã đeo cho cô

Vy lại nhìn một lượt quanh sân trường tất cả ánh mắt đều đổ dồn về phía hai người cô lại quay sang nhìn Khánh nhìn lại mình , bây giờ cô mới phát hiện ra cô đang đi giày đôi , đeo đồng hồ đôi , đeo balo đôi cùng với Khánh

- Tại sao lại như thế này? – Vy tròn tròn mắt nhìn Khánh

- Có cần quá ngạc nhiên vậy không

- Là anh

- Phải

- Anh là vậy với mục đích gì , trả thù tôi sao?

- Cô nói gì vậy chứ , sao lúc nào cô cũng nghĩ tiêu cực , sao không nghĩ theo hướng tích cực một chút chứ

- Anh...

- Tôi...tôi làm sao

- Hừ .... - Vy biết cãi nhau với Khánh rất ít khi cô có thể thắng được nên rút lui là thượng sách , Vy bỏ đi lên lớp

Bỗng nhiên Vy thấy nhẹ bẫng , Khánh bế Vy lên dưới bao nhiêu con mắt của tất cả học sinh trong trường bao nhiêu điện thoại lời ra quay quay , chụp chụp chắc chắn ngày mai lại có bão trên kênh tin tức về cặp đôi này rồi .

- Thả tôi ra – Vy vùng vẫy

- Không thả - Khánh kiên quyết

- Tôi nói anh thả tôi ra

- Đừng la nữa nếu không muốn tôi ném cô xuống đất

Vy cam chịu, nếu giờ Khánh mà ném cô xuống đất chắc cô phải bò bằng hai tay lên lớp mất

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Cháp 20

Hơn 1 tuần nay , Vy ở nhà Khánh vì ba mẹ cô nói họ đi qua Mỹ để cô ở nhà không yên tâm nhưng chủ yếu lấy lý do cho hai đứa gần nhau , từ hôm Khánh và Vy ở trường đến nay sức nóng của tin tức vẫn chưa hề giảm , có tin còn cho biết những đồ đôi mà Khánh và Vy đã từng mặc đến giờ đã cháy hàng....Đã hơn 1 tuần Vy đã quen với kiểu chăm sóc dịu dàng của Khánh . Ông bà Trần , Vương rất hài lòng họ luôn muốn tìm cơ hội để hai đứa gần nhau và giờ họ đã làm được

20h tối

Đang ngồi học cùng với Khánh bỗng Vy nhận được tin nhắn

" Mau đến trường gặp tôi , tốt nhất cô đừng nói cho ai biết và đặc biệt là anh Khánh , nếu không đừng trách tôi . Đình Kiều Như "

- Ai nhắn tin cho cô vậy – Thấy sắc mặt Vy không tốt , Khánh gắng hỏi
- Là tin rác – nói vậy nhưng Vy vẫn không yên tâm chút nào – tôi phải ra ngoài , lát tôi sẽ về
- Tôi đưa cô đi
- Không cần
- Tại sao
- Tôi gặp bạn cũ , anh đi làm gì chứ
- Vậy tôi bảo tài xế đưa cô đi
- Không cần , tôi tự đi
- Được rồi , nhưng có chuyện gì phải gọi cho tôi
- Tôi biết rồi – Nói rồi Vy vội đi

Tại trường

Vy đến trường nhưng không thấy Kiều Như đâu định quay về nhưng từ sau , một người đàn ông đã bịt khăn vào miệng cô , là chiếc khăn có tẩm thuốc mê . Vy ngất đi

Lúc tỉnh dậy Vy đã thấy mình bị trói ở trong một căn nhà hoang một chiếc bóng mờ mờ đang tiến về phía cô nhưng cô không hề thấy rõ , chắc do tác dụng của thuốc mê đang còn

- Tỉnh rồi sao , Trần Phương Vy

Vy thấy đầu đau như búa bổ , nhưng nghe giọng nói ấy , cô tỉnh hẳn . Phải , chính là Kiều Như , không hề sai

- Tại sao tôi ở đây ?
- Cô hỏi một câu thật ngây thơ đấy
- Cô đã bắt cóc tôi sao ?
- Bắt cóc cô ư ? thật nực cười
- Vậy tại sao cô đưa tôi đến đây làm gì chứ ?
- Để cô không thể bên anh Khánh nữa
- Vương Gia Khánh sao ?
- Hồn láo . cô giám gọi cả tên anh ấy như vậy sao – Nói rồi Như tát Vy một cái trời giáng , in hằn 5 ngón tay cô ta lên mặt Vy
- Cô lấy tư cách gì tát tôi chứ
- Tư cách gì sao , cô đừng quên cô đang nằm trong tay tôi đấy ?
- Cô...
- Sao ... hôm nay tôi chỉ cảnh cáo cô thôi , nếu cô cứ tiếp tục ở bên anh Khánh , dụ dỗ anh ấy , cô sẽ hối hận đấy
- Dụ dỗ sao ?
- Cô còn ngây thơ sao , muốn tôi tát cho cô phát nữa cho tỉnh ra không
- Cô giám sao ...

- Cô nghĩ tôi không giám à , cho dù cô có là con gái của tổng thống đi chăng nữa thì cô cũng đã lọt vào tay tôi rồi..
- Cô...
- Chỉ cần cô tránh xa Gia Khánh , tôi sẽ để cô sống yên ổn
- Tại sao tôi phải nghe lời cô , cô thì có thể làm được gì tôi chứ
- Cô cứ thử đi rồi sẽ biết – Nói xong Như cho người rút lui , để Vy lại căn nhà hoang ấỵ .

Vy cảm thấy có gì đó bất an nhưng không thể nói ra , tất cả là tại Khánh vì anh đã kéo cô vào cuộc sống anh , bắt cô chịu đựng những việc không đáng , Vy cảm thấy mệt mỏi . Cô muốn tránh xa anh nhưng lại có chút gì đó không nỡ, hiện tại cô không biết mình sẽ làm thế nào .

Cố chấp giữ một thứ không thuộc về mình giống như đang cầm một quả cầu gai . Sẽ vô cùng đau đớn nhưng rất khó để buông ra . Tốt nhất nên học cách từ bỏ , đau một lần rồi sẽ không đau nữa

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chương 21

Cháp 21

Sau khi Kiều Như thả cô đi , Phương Vy về nhà , đã gần 1 giờ sáng Vy không muốn về biệt thự Vương Gia sợ đánh thức mọi người dậy rồi thấy bộ dạng của cô sẽ lo lắng nhiều . Vậy là Vy quyết định trở về nhà .... Về đến nơi Vy thấy trước cổng chiếc xe quen thuộc nhưng nhất thời chưa nhớ ra là ai , bỏ qua dòng suy nghĩ đó , Vy bước vào mở khóa cổng nhưng Vy khựng lại, một giọng nói vang lên

- Cô đã đi đâu vậy ?

Nghe thấy giọng nói ấy , Vy quay đầu lại trở mắt nhìn

- Vương Gia Khánh .....
- Phải là tôi
- Tại....tại sao anh lại ở đây
- Đừng đánh trống lảng , tôi hỏi cô đã đi đâu , tại sao bây giờ mới về ?
- Tại sao tôi phải báo cáo anh ?
- Tôi nói lại một lần nữa , tôi hỏi cô đã đi đâu – Khánh gần từng chữ , cậu đã cố nén cơn giận để nói nhưng không thể
- Tôi ... tôi đi đến nhà bạn , không phải tôi nói với anh rồi sao
- Cô nghĩ mình đang nói chuyện với trẻ lên ba sao
- Nói ... hỏi nãy cô đi gặp ai
- Là ...là bạn
- Cô nhìn lại mặt mình đi...bạn của cô đã tát cô sao , bạn tốt quá đấy
- Sao ? – Bây giờ Vy mới nhớ ra trên mặt cô hồi nãy bị Kiều Như cho ăn 1 cái tát, đầu tóc thì bù xù như cái tổ quạ – Là ...là vì....
- Sao .... Không nói được chứ gì ? nói mau...
- Không có gì, là tôi không cẩn thận... bị va vào tường , không phải bị ai tát cả

Khánh biết Vy không muốn nói chuyện này nên cậu cũng không hỏi thêm gì .

- Vậy tại sao cô không về nhà tôi, lại về đây
- Tôi không muốn đánh thức mọi người dậy
- Vậy giờ về được rồi chứ
- Thôi, tôi ở nhà cũng được
- Không được, là ba mẹ cô giao cô cho tôi bây giờ cô sẽ phải nghe lời tôi – Khánh kéo tay Vy về phía xe mình
- Tôi đã nói không mà...- Vy gạt tay Khánh ra
- Cô lại làm sao vậy ?
- Tôi không muốn về nhà anh nữa, chân tôi cũng đã mỏi từ nay tôi sẽ ở nhà tôi tự lo cho mình được...
- Đồ của cô đang để nhà tôi hết, cô không về đó làm sao ngày mai đi học...
- Tôi tự lo cho mình được, anh về đi – Nói rồi Vy mở cửa cổng bước vào luôn để mặc cho Khánh vẫn đứng ngoài đó, ngẩn tò te

Từ lúc bị Kiều Như cảnh cáo, Vy cứ suy nghĩ mãi. Tự bản thân Vy cũng thừa nhận cô đã thích Khánh chỉ là không biết người con trai kia...thế nào? chuyện của Hạ My cậu nổi giận với cô chứng tỏ cậu vẫn còn yêu cô gái đó, chuyện Kiều Như muốn cô rời xa Khánh... Vy đau đầu, không biết sẽ làm thế nào thì Vy ngủ thiếp đi. Hôm nay là một ngày mệt mỏi...

Sáng hôm sau, tại trường học

Hôm nay Khánh đến trễ, cậu đến trường thì đã vào học rồi. Vào chỗ ngồi, Khánh đảo mắt một vòng quanh lớp tìm kiếm bóng hình quen thuộc nhưng vẫn không thấy cô đâu định chạy ra khỏi lớp đi tìm cô thì.....cậu khựng lại. Cô Phương đưa vào hai học sinh, một nam một nữ

- Giới thiệu với mọi người, hôm nay lớp mình có hai học sinh mới bạn nam là Hàn Sơ Vũ, còn bạn nữ là Ngôn Hạ My chắc mọi người cũng biết. Mọi người nhớ giúp đỡ hai bạn nhé

(Sơ lược qua gia thế

Ngôn Hạ My : là một cô gái xinh đẹp, học lực tốt, con gái tập đoàn bất động sản lớn trên thế giới, nhưng trong người cô ta mưu tính thâm độc

Hàn Sơ Vũ : thiếu gia của một tập đoàn Khách sạn nổi tiếng, đẹp trai, có nụ cười tỏa nắng, thân thiện, bạn thân của My và Khánh ngày nhỏ)

Khánh nghe thấy, cảm thấy vô cùng bất ngờ cậu không biết lại xảy ra chuyện này....cô ta lại xuất hiện, người từng làm cậu rất đau

Người ta nói tình cũ không rửa cũng tới, nhưng một khi lí trí làm chủ được cảm xúc, cho dù còn yêu thì cũng không bao giờ tình cũ có thể tới được thêm một lần nào nữa. Với nhiều người thì yêu lại người yêu cũ là chuyện không thể nào nhưng nhiều người thì lại khác, trở về bên người yêu cũ họ sẽ lại tìm được cảm giác an toàn, hạnh phúc.

yHhGD

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Cô Phương xếp cho Vũ và My ngồi một bàn, ngay bên dưới Khánh, My bước xuống chỗ Khánh

- Cô ơi em muốn ngồi đây được chứ?
- Chỗ đấy, đã có người ngồi rồi, em có thể ngồi bàn dưới mà
- Nhưng em muốn ngồi ở đây – Nói rồi My ngồi ngay xuống chỗ của Vy

- Xuống bàn dưới – Khánh buồn một câu lạnh sống lưng , rồi đá chiếc ghế thăm thương lẫn lóc sang một bên , khiến đám học sinh trong lớp há hốc mồm , lại vài tiếng xì xầm nổi lên

+ Cậu ta cư xử còn dữ dội hơn lần mà Vy muốn ngồi ở đấy

+ Thật là không thể tin được

+ cậu ta không thương hoa tiếc ngọc gì cả

Khánh đảo mắt một vòng lớp , ý để dẹp trật tự , bọn họ cũng biết ý mà im lặng

- Thôi nào , có gì từ từ nói đi – Bấy giờ Hàn Sơ Vũ mới lên tiếng

- Liên quan đến cậu sao ,

- Em chỉ muốn ngồi ở đây thôi mà – Hạ My ra vẻ đáng thương

- Tôi nói cô xuống bàn dưới , tại cô bị điếc sao

- Được rồi , em xuống bàn dưới là được chứ gì ?

Khánh không nói không rằng gì bỏ ra khỏi lớp học , cậu bỏ đi với tâm trạng căm phẫn , bối rối... cô ta đã trở về thật rồi. Cậu sợ không thể kiềm chế tình cảm , lại muốn quay trở lại với Hạ My nhưng cậu hận cô ta , 2 năm trước cô ta không nói một lời bỏ đi , đến bây giờ lại quay trở lại , không hiểu cô ta đang nghĩ gì .

Ra khỏi lớp , xuống nhà xe Khánh lấy xe phóng ra ngoài . Cậu đi tới bờ biển nơi cậu và Vy đã từng tới . Khánh ngồi trong xe , nhả ga , chiếc xe lao nhanh giống như muốn xé tan từng mảng không khí , tốc độ chóng mặt.

Tới bờ biển cậu bước ra khỏi xe , bước tới phía trước nơi có thể cảm nhận được hơi của biển cả . Nhắm nghiền mắt cảm nhận sự dễ chịu nhất có thể trước khi phải đối mặt với những điều phía trước .

Người ta nói con người trưởng thành chỉ khi trải qua nhiều những thử thách , muốn trưởng thành chỉ có thể đương đầu với những khó khăn của cuộc đời

***

Giờ này Vy đã thức dậy nhưng hôm nay cô không muốn đi học , người cô bây giờ như chẳng còn một chút sức sống , lát cô sẽ qua nhà Khánh lấy đồ , cô biết Khánh đang đi học nên mới tranh thủ qua đó.

Tại biệt thự Vương Gia

Đã quá quen với Vy nên mọi người hầu trong nhà đều hoan nghênh cô vì bà chủ đã nói trước sau gì Vy cũng sẽ sống trong ngôi nhà này , Vy lên phòng Khánh dọn dẹp đồ . Dọn dẹp xong , Vy tay khiêng tay vác đi xuống nhà vừa ra đến cửa thì gặp Khánh đi về , trông cậu có vẻ tâm trạng

- Không phải hôm nay.... – Vy chưa nói hết câu Khánh đã lướt qua mặt cô một mạch đi lên lầu trở về phòng – anh ta bị sao vậy – Vy nghĩ nhưng lại lắc đầu cho những suy nghĩ ấy bay ra khỏi đầu , cô lại tiếp tục đi về...

Cảm giác yêu nhưng không thể lo lắng , quan tâm cho người đó trực tiếp , thấy người đó buồn không biết làm gì , thấy người đó đau không thể an ủi , nó đau hơn cái cảm giác bị dao cứa gấp trăm lần . Vy đã nếm trải cảm giác đó.... Thật sự đau

Hai con người kì lạ , rõ ràng yêu nhau nhưng không thừa nhận , rõ ràng thương nhau nhưng không dám nói , lo lắng cho nhau nhưng lại giả vờ không quan tâm....cũng không thể hiểu họ đang nghĩ gì...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Vy về đến nhà vẫn không sao yên tâm , cô quyết tâm nhắn tin cho Gia Như

"- Hôm nay , Gia Khánh...cậu ta có chuyện gì vậy

- Em cũng không biết
- Tại chị qua lấy đồ , thấy cậu ta có vẻ có chuyện gì đó
- Chắc tại chị dọn đi nên anh ấy mới buồn
- Không phải đâu
- Em nghĩ là như thế
- Chị nói không phải mà
- Thôi , chị có rảnh không mình đi ăn nha
- Được rồi
- Lát em qua đón chị
- Oke em "

Nói rồi Vy cúp máy , chạy vào nhà vệ sinh rồi thay đồ ra cổng thì Như đã đến , cô đi cùng với Hải Anh . Ba người đi đến một nhà hàng sang trọng ngay gần đó (chỉ nhánh của tập đoàn Vương Thị). Đến nơi họ lên tầng 4 tầng dành cho khách V.I.P , mở cửa phòng ra Vy đã thấy Khánh ngồi đó , Vy trở mặt ngạc nhiên trong đầu cô hiện lên dòng suy nghĩ : tại sao anh ta lại ở đây ?

- Vào thôi chị Vy – Như lên tiếng
- Được rồi , chúng ta vào thôi

Ngồi vào bàn ăn , không ai nói với ai câu gì , không khí căng thẳng bao trùm , bữa ăn không hề ngon chút nào....khó nuốt là đằng khác.

Ăn xong , ai về nhà nấy , chỉ có Như và Hải Anh vẫn cứ dính lấy nhau cùng đưa nhau đi chơi , cặp đôi này tuy trẻ con nhưng họ rất yêu nhau... không có chuyện cãi vã , mà toàn là Gia Như bắt nạt

- Hôm nay em có biết , sao anh Khánh như vậy không – Hải Anh hỏi Như
- Là Ngôn Hạ My , cô ta đã trở về
- Cô ta trở về sao
- Phải
- Tại sao em không nói cho chị Vy biết
- Nếu em nói chị ấy sẽ áy náy với Hạ My , sẽ xa lánh anh Khánh đấy , em biết tính chị ấy mà
- Trước sau gì chị ấy cũng biết mà
- Mình phải giúp chị ấy
- Giúp thế nào ?
- Làm cho Ngôn Hạ My cô ta thấy khó mà rút lui
- Trong đầu em lại có suy tính gì rồi?
- Rồi anh sẽ biết ... - Như cười nham hiểm

Sáng hôm sau , tại trường học

Hôm nay Vy đi học , nhưng không hề muốn học chỉ là muốn đi gặp cậu ta .Vy vẫn chưa biết Hạ My và Sơ Vũ chuyển đến ,vừa ngồi vào chỗ thì

- Hey , xin chào
- Cậu là học sinh mới sao
- Phải , tôi là Hàn Sơ Vũ , rất vui được làm quen
- Tôi là Trần Phương Vy

- Cùng lớp a~~ , có gì giúp đỡ mình nha
- Được rồi
- Cuối buổi tôi mời cậu đi uống nước nha
- Không cần đâu
- Coi như là buổi gặp mặt đi
- Được rồi , vậy cuối buổi gặp ngoài cổng trường nha
- Được chứ

Khánh bước vào lớp thấy Vy và Vũ đang nói chuyện thì có chuts gì đó khó chịu , tỏ vẻ không vui cho lắm . Ngồi vào chỗ nhưng Khánh vẫn lờ đi điện thoại ra , cắm tai phone rồi nghe nhạc , hết sức nhàm chán . Cậu lại trở về giống như con người ngày đầu tiên hai người gặp mặt .

- Gia Khánh , gặp lại bạn cũ không phải nên chào hỏi một tiếng sao? –Vũ ra vẻ khiển trách

Khánh vẫn không hề mảy may để ý đến tên " phiên phức " ngồi dưới đang lăm nhăm gì , vẫn chăm chú nghe nhạc

- Hai người có quen nhau sao – Vy thắc mắc hỏi Vũ

T

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Cháp 24

Cuối buổi học , như lời đã hứa , Vy cùng Vũ đi uống nước . Khánh nhìn từ xa thấy hai người kia có vẻ thân mật thì....nói chung tâm trạng rồi bởi...

Tại Star Coffee

- Hai em muốn uống gì -Chị phục vụ mang menu ra cho hai người
- Cho em hai cốc capuchino
- Được rồi hai em chờ một lát.....hai đứa đang hẹn hò sao... rất đẹp đôi đấy – Chị phục vụ nói rồi quay đi

Một nụ cười nở trên môi Hàn Sơ Vũ , nói thật cậu đã thích Vy từ lần gặp đầu , người ta gọi đây là tình yêu sét đánh

- Cậu không cần để ý đến lời chị phục vụ đâu
- Tôi cũng đâu có để ý đến – Vy thản nhiên đáp
- ờ...

Trong suốt buổi hai người nói chuyện, hai người nói đủ kiểu trên trời dưới đất (nói thêm một chút : Hàn Sơ Vũ là một tên sát gái , mọi cô gái chỉ cần nhìn cậu ta đã đổ gục , một khuôn mặt điển trai trời phú không một góc chết , một nụ cười tỏa nắng rạng rỡ tuy nhiên vẫn còn kém Gia Khánh một chút , vì từ trước tới giờ chưa một nữ sinh nào thấy Khánh nở nụ cười . Nếu Khánh cười chắc các nữ sinh đó sẽ điên đảo....mẹ, giết nhau mất)

***

Tại một nơi khác

- anh Khánh , em trở về rồi

- Có liên quan đến tôi sao
- Anh làm sao vậy?
- .... – Khánh khoanh tay quay sang chỗ khác
- Em biết là anh giận em , chỉ là ngày đó em không kịp tạm biệt anh nên...
- Cô định giờ trò gì nữa đây , cô biết ngày đó gia đình tôi sắp phá sản nên bỏ tôi đi , lúc tôi cần cô nhất cô lại bỏ đi , cô nghĩ cô đang nói chuyện với một đứa trẻ sao
- Không phải , chỉ là ...
- Tôi không muốn nghe lời nào từ cô – Khánh cắt ngang lời nói của My
- Anh nghe em giải thích đi
- Tôi với cô không có gì để giải thích cả , tốt nhất cô câm miệng và rút khỏi mắt tôi , nếu không tôi không biết sẽ giết chết cô lúc nào đâu
- Anh... Anh giám nói những lời đó với em sao?
- Tại sao tôi lại không chứ , tôi cứ tưởng cô là một đứa con gái ngoan ngoãn , hiền lành . Ai ngờ cô cũng như bao đứa con gái khác thôi...
- Không phải...ngày đó là ba mẹ em ép em , thực ra em không hề muốn đi
- Cô không cần nói gì nữa , tốt hơn hết là cô nên rời khỏi đây , rút khỏi tầm mắt tôi
- Em sẽ không đi đâu hết
- Được... cô không đi tôi sẽ đi – Khánh nói rồi quay người bước đi , mặc cho Hạ My vẫn đứng đó khóc lóc

Tình yêu là một thứ gì đó thiêng liêng , con người có thể vì nó mà thay đổi . Có thể đánh đổi mọi thứ để có được nó . Nhưng để có được một tình yêu thật sự thì sẽ phải trả giá đắt

Khánh bước đi , cậu đã lấy hết can đảm mới có thể nói ra được những lời đó . Thậm chí cậu không giám nhìn thẳng vào mắt Hạ My , cậu sợ những kỉ niệm ngày xưa sẽ lại ùa về . Không phải Khánh không còn yêu Hạ My thực tế cậu còn yêu cô rất nhiều nhưng chỉ là cậu không thể tha thứ cho những việc cô ta đã làm . Người ta nói: có yêu mới có hận , yêu nhiều thì hận nhiều . Khánh đã hận Hạ My đến Như vậy là do cậu đã quá yêu cô....thật sự khó để chấp nhận.

Sau một ngày mệt mỏi Khánh trở về nhà nằm suy nghĩ , trong người cảm thấy khó chịu bức dọc một chuyện gì đó vẫn không tìm ra nguyên nhân . Trong đầu Khánh bỗng dưng hiện lên hình ảnh lúc Vy cùng với Sơ Vũ tươi cười đi ra khỏi cổng trường . Không lẽ là vì chuyện này...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Hôm nay Vy khá là vui được cậu bạn mới dẫn đi chơi , đang mải mê với những dòng suy nghĩ bỗng có tiếng chuông tin nhắn đến , Vy lười nhác với chiếc điện thoại trên đầu giường , mở ra :

- Hôm nay cậu vui chứ?
- ại vậy ? là Hàn Sơ Vũ sao ?
- Cậu nghĩ là ả?
- Sao cậu lại biết số tôi chứ ?
- Một khi Hàn Sơ Vũ tôi đã muốn biết chuyện gì thì không có gì là khó
- À....

- Thế nào , hôm nay cậu vui chứ?
- Uk , vui lắm..
- Vậy được , hôm nào mình lại đi uống nước nhé...
- Oke , thôi mình có chuyện phải làm nói chuyện sau nha
- Được rồi

Vy chợt nhớ ra hôm nay ba mẹ cô đi công tác về , 12h chuyến bay sẽ hạ cánh , bây giờ đã là 11h30 rồi , trong 30p nữa cô sẽ phải có mặt ở sân bay mà đi ô tô từ nhà đến sân bay ít thì cũng phải 20p chưa tính thời gian tắc đường. Vy cuống cuống chạy như bay đi thay quần áo rồi leo lên xe đi tới sân bay .

Lúc đến sân bay là 12h kém 5 , may quá vẫn còn kịp . Vừa đến sân bay Vy đã gặp Như và Khánh đang ở đó , thấy vậy Như chạy ào đến chỗ cô

- Chị Vy , chị đến đón hai bác sao ?
- Uk ! em đi đâu vậy ?
- Em cũng đi đón ba mẹ em , chị quên ba mẹ em cũng đi qua Mỹ sao?
- À ukm.. vậy cậu ta không đi đón ba mẹ em sao
- Cậu ta là ai? Ý chị nói là anh Khánh ??
- Chắc vậy ..
- Anh ấy ở ngoài kia , để em gọi anh ấy vào
- Thôi khỏi , em gọi cậu ta vào làm gì chứ
- Hai người đang cãi nhau sao
- Bọn chị tại sao phải cãi nhau chứ , có là gì đâu
- Hai người thật là...

Cuộc chiến tranh giữa hai người không biết bao giờ mới có hồi kết , mãi tới khi ông bà Trần và ông bà Vương suốt hiện

- Ba mẹ , nhớ ba mẹ quá đã gần 2 tuần rồi – Vy ôm lấy ba mẹ riu rít , cứ như cả triệu năm rồi vậy
- Thôi nào Tiểu Vy con lớn rồi mà , vẫn còn làm nũng sao
- Con vẫn là con gái bé nhỏ của mẹ mà – Vy nũng nịu

Ông bà Vương vẫn đứng đó , thấy vẻ đáng yêu của Vy thì cũng cảm thấy vui vẻ : Nếu con bé làm con dâu mình thì quá tốt rồi – Bà Vương thì thầm với chồng

- Không có mấy khi hai gia đình có thể đầy đủ như vậy hay mình cùng đi ăn nhé – Ông Vương đề xuất – à anh con hôm nay không đi sao – Ông Vương sực nhớ ra , quay sang hỏi Như
- Anh ấy đang ở ngoài kia kìa ba
- Vậy được , hôm nay chúng ta sẽ bàn chuyện
- Bàn chuyện sao? – Vy lăm bầm cô cũng chẳng hiểu đang xảy ra chuyện gì

Tại nhà hàng SPECIAL FOOD (nhà hàng tiêu chuẩn 5 sao)

- Hôm nay ta có chuyện muốn nói với tất cả mọi người – Ông Vương đứng dậy tuyên bố khi tất cả đã ngồi vào bàn ăn
- Có chuyện gì vậy ba – Khánh lên tiếng
- Là chuyện của con và Vy đây – Bà Vương cũng lên tiếng
- Chuyện của cháu và anh ta sao , bọn cháu đâu có chuyện gì để bàn đâu ạ - Vy ngạc nhiên

- Ta muốn cho hai đứa đính hôn

- Đính hôn sao ? – Cả hai người đồng thanh (hehe đúng là thần giao cách cảm) , không thể tin vào tai mình

- Phải , ta thấy hai đứa đã tiến triển tình cảm tốt , muốn cho hai đứa đính hôn trước , sau này sẽ kết hôn sau

- Dạ , không được đâu ạ....- Vy lên tiếng phản đối.

- Tiểu Vy , con có chuyện gì sao? – Bà Trần nói

- Gia Khánh , anh nói gì đi , tại sao anh cứ im lặng vậy – Vy đá vào chân Khánh , làm bầm

- Con đồng ý – Bấy giờ Khánh mới lên tiếng mặc cho Vy đang há hốc mồm tởm thì rơi cộm hàm xuống đất

Ôi mẹ ơi , không phải bị điên chứ , anh ta bị điên sao.... – Vy đang nghĩ cũng không hiểu tại sao anh ta lại đồng ý như vậy

-

a&p{w

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

Theo như mệnh lệnh của bà Vương : " Hai đứa sắp đính hôn nên có thời gian riêng tư , lát ăn xong con nhớ đưa Tiểu Vy đi chơi , ta tính sắp tới sẽ cho hai đứa ra ở riêng "

Khánh đưa Vy đi chơi . Ngồi trong xe vẫn cái biểu cảm ấy (lạnh như băng) , vẫn cái không khí ấy . Thật là quý dị . Bấy giờ Vy lại là người lên tiếng đầu tiên

- Tại sao anh lại đồng ý chứ ? – Vy bất mãn

- ....

- Không nói gì , anh có biết làm như vậy là hủy hoại cuộc đời cả hai đứa không..

- Hủy hoại sao ?

- Phải , rõ ràng tôi với anh chẳng có quan hệ gì , anh lại đồng ý đính hôn với tôi...không phải hỏi nãy đâu anh bị kẹp vào cửa chứ

- Cô nghĩ tôi đang đùa với cô sao ?

- Haizzz... rốt cuộc tôi vẫn không thể hiểu nổi – Vy ôm đầu

- 2 năm thôi...

- Hà ? anh nói gì...

- Sau 2 năm tôi sẽ trả tự do cho cô

- Vậy 2 năm sau đăng nào cũng li hôn chi bằng đừng bắt đầu thì tốt hơn

- Tôi cần cô trong hai năm này

- .....Vy im lặng – Nhưng nếu 2 năm sau , có lẽ sẽ có người phải đau khổ đấy vì tôi đã thích anh rồi – Vy suy nghĩ

Rõ ràng Vy biết anh ta chỉ lấy cô làm cái có để quyền Ngô Hạ My , nhưng tại sao cô vẫn đồng ý làm vậy "thay thế"

*****

Lúc này ông bà Vương vui mừng hết sức , cả Gia Như cũng vậy...không ngờ đã có tiến triển tốt như thế

- Mẹ à , tại sao mẹ lại để cho hai anh chị ra ở riêng vậy , không phải nhà mình đã quá lớn sao- Như thắc mắc

- Con gái đúng là ngốc , ở nhà mình như vậy hai đứa sẽ không thoải mái , rửa gần rom lâu ngày cũng bét , nên cho hai đứa có không gian riêng tư – Bà Vương nói

- À....mẹ thật cao tay , con cũng không ngờ được....

Buổi tối

Hôm nay tâm trạng Vy không tốt nên không ngủ được , đành phải lôi sách ra đọc , tự dưng thấy dây số trên màn hình điện thoại , chính là Vũ

- Aloo , có chuyện gì sao , giờ này gọi cho tôi – Vy bắt máy

- Tâm trạng tôi không tốt , cậu đi chơi với tôi nha

- Không được , đã tối rồi

- Tôi đang đứng trước cổng nhà cậu đấy

- Cái gì ? – Nghe thấy Vy bật dậy lao ra khỏi giường ,chạy đến bên khung cửa sổ nhìn ra ngoài cổng

- Thấy tôi rồi chứ , mau xuống đi

- Được rồi , chờ tôi một lát- Vy thay đồ rồi lao thẳng xuống cổng

Ra đến chỗ Sơ Vũ đang đứng

- Hình như cậu rảnh quá thì phải cậu có biết bây giờ đã tối rồi hay không

- Tôi muốn cậu đi chơi với tôi mà

- Được rồi , dù gì tâm trạng cũng không tốt đi chơi với cậu vậy

Nói rồi Vy trèo lên xe , Sơ Vũ đưa Vy đến một quán lẩu khá nổi tiếng

- Woa ! tôi đã nghe quán này lâu rồi mà chưa có dịp được đi

- Không phải giờ tôi đã đưa cô đi rồi sao

- Cứ như anh sống trong người tôi vậy , cái gì anh cũng biết (điều tra mà)

- Cô định không vào hay sao , đừng ngưỡng mộ tôi như thế - Khánh đánh trống lảng

- Xì , vào thôi....

Hai người ăn vô cùng vui vẻ , ăn xong họ còn đi đến khu vui chơi giải trí chơi không biết mệt chơi xong họ lại đi ăn kem....hai người rất hợp nhau, đều có chung những sở thích rất trẻ con.

Đã thắm mệt , hai người đi đến chiếc ghế đá đặt bên cạnh một bồn hoa ở khu công viên...Vy ngồi dưới gốc cây đợi Sơ Vũ đi mua đồ uống . Ngồi một mình ở ghế đá Vy lôi điện thoại ra thấy 3 cuộc gọi nhờ từ Khánh , bấm số gọi lại...đầu dây bên kia bắt máy

- Tại sao tôi gọi cô không nghe máy

- Tại tôi...tôi đang có việc

- Đi chơi sao

- Sao anh biết

- Tôi vừa ở nhà cô

- Moat...anh sang nhà tôi làm gì

- Mẹ tôi nói đưa cô đi chơi

- Vậy giờ anh đang ở đâu
- Ngoài đường
- Ngoài đường ?
- Tôi cúp máy đây
- Đây...đây....
- Có chuyện gì vậy....? – Vừa lúc đó Sơ Vũ đi tới tay cầm hai ly dĩa tea

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

- Là Vương Gia Khánh , cậu ta gọi cho tôi
- Hai người có vẻ không phải quan hệ bình thường những cô gái bình thường không thể liên lạc được với cậu ta đâu
- Có vẻ cậu rất hiểu cậu ta
- Tất nhiên
- Ồ
- Cô không muốn biết tại sao cậu ấy lại trở nên lạnh lùng như vậy sao?
- Anh nói đi
- Là vì Ngô Hạ My , chắc là không phải nói thêm về cô ta chứ
- Anh kể tiếp đi
- Hạ My và Gia Khánh là thanh mai trúc mã từ nhỏ , tôi và hai người họ chơi với nhau cũng mười mấy năm rồi . Hai người họ sinh cảm tình rồi yêu nhau .Hai năm trước , Vương Gia có nguy cơ phá sản , không hiểu sao đúng lúc đó Hạ My lại đi ra nước ngoài , Gia Khánh nghĩ Hạ My muốn "chuồn" không muốn liên lụy bản thân nên mới bỏ đi . Cậu ta trở nên như vậy là vì không tin vào con gái..
- Haizzz....đúng là nan giải
- Phải ....cũng không hiểu Hạ My cô ta có phải Như Gia Khánh suy nghĩ không
- Tôi thấy cô ấy cũng thân thiện và hòa đồng mà
- Đừng đánh giá con người chỉ bằng cái bên ngoài , cô sẽ phải hối hận đấy
- Có ý gì chứ
- Tôi chỉ cảnh cáo cô trước thôi
- Xi , uống xong thì đưa tôi về , cũng trễ rồi..
- Uk

Sáng hôm sau tại trường học

Hôm nay Vy đi học khá sớm, ngồi chán ngán nên lôi sách ra đọc không biết Hàn Sơ Vũ chui từ đâu chui ra

- Chào buổi sáng , Phương Vy

- Cậu là ma sao , đi không có tiếng động gì , dọa chết tôi rồi
- Sao cậu đến sớm vậy , trường vẫn chưa có ai đến cả
- Cũng không biết , hôm nay tự dưng muốn đi học sớm , mà không phải cậu cũng đến sớm hay sao
- Tôi muốn đến sớm để gặp cậu đây
- Không phải chứ - Vy đơ người
- Tôi nói thật đấy
- ...
- Sao ? ngại sao ?
- Ngại là cái gì ? ăn được sao ? tại sao phải ngại với cậu chứ
- Xi , ăn sáng chưa mình đi ăn sáng nhé – Nói rồi Vũ kéo tay Vy lôi xềnh xệch đến cửa hàng gần đó
- Ăn gì ? hay để tôi gọi luôn...
- Xi , tùy
- Thôi nào.....cho cô chọn đây
- Gì cũng được
- Được rồi...

Nói rồi Vũ gọi ra hai xuất bánh mì với ốp la , bữa sáng nhẹ cho một ngày mới...ăn xong họ kéo nhau về lớp học thì gặp Khánh đang bước vào lớp...khuôn mặt cậu ta vẫn lạnh như băng , càng lạnh hơn khi thấy Vy và Sơ Vũ thân mật

- Hey , ăn sáng chưa? – Sơ Vũ lao đến khoác vai Khánh
- Bỏ ra , có cần làm bộ mặt thân thiết như vậy không
- Xi , cũng mười mấy năm làm bạn còn gì...
- Anh có cần làm bộ mặt như vậy không... - Vy lên tiếng – tại sao anh cứ phải tỏ ra lạnh lùng vậy chứ

Khánh im lặng ngồi xuống chỗ rút điện thoại ra , đeo tai phone vào nghe nhạc

- Cậu ta là vậy đấy , không thay đổi được cậu ta đâu – Vũ thì thầm với Vy
- Kệ cậu ta đi , chúng ta đi dạo – Vy đề xuất
- Oke , chúng ta đi thôi...

Nói xong hai người liền bước đi , bỏ mặc người con trai đang có chút khó chịu kia ngồi đó...Từ ngày chuyển đến lớp này Vũ cứ "bám" lấy Vy khiến cho ai đó khó chịu nhưng không hề nói ra....cảm giác này....sẽ vô cùng khó chịu....

Cuối buổi học

- Phương Vy mình đưa cậu về nhé- Vũ hớn hờ chạy tới chỗ Vy
- Cũng được thôi

Khánh đi đằng sau thấy vậy gửi cho Vy một tin nhắn

- [Mẹ tôi muốn cô tới nhà tôi ăn cơm , xuống cổng trường đợi tôi
- Lát nữa sao
- Phải
- Ồ được rồi]

- Thôi , tôi có việc...hôm sau sẽ nhờ cậu đưa về sao – Nhận được tin nhắn Vy quay sang nói với Sơ Vũ
  - Việc gì chứ , cậu đã nói để tôi đưa về rồi mà
  - Tôi có việc đột xuất mà...xin lỗi nha – Nói rồi Vy chạy một mạch như bay ra cổng trường trèo lên chiếc xe hơi đen đang đậu sẵn ở đó
- Vũ nhìn theo bóng dáng bé nhỏ ấy...rồi chợt thốt ra một câu
- WTF ! không phải đây là xe nhà Vương Gia sao???

5>1

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Vũ vẫn không hiểu sao Vy lại trèo lên xe nhà Vương Gia , rồi nói có chuyện đột xuất , rốt cuộc họ có quan hệ gì??

***

Lúc này Vy đang cùng Khánh về nhà cậu , hai người không ai nói với ai một câu...đúng là bầu không khí quỷ dị

15'p sau họ đã có mặt tại Vương Gia

- Mừng cô cậu chủ đã về - Máy người giúp việc thấy Vy và Khánh đồng thanh
- Dạ - Vy cúi đầu lễ phép đáp lại
- ủa , hai đứa...sao lại về chung – Bà Vương ra ngoài
- Dạ ??? Không phải là bác muốn gặp con nên bảo Khánh đưa con về đây sao

Khánh đơ luôn , quả này mà lộ thì ..... thấy về mặt con trai bà liền hiểu ý

- À , ủa...ý bác là Như không về với hai đứa sao – Bà Vương chữa cháy cho con trai
- Lát nữa nó sẽ về cùng Hải Anh...- Bấy giờ Khánh mới lên tiếng
- Vậy Khánh dẫn Vy đi dạo một lát , khi nào nấu xong ta sẽ gọi hai đứa vào ăn cơm...
- Dạ thôi...để con giúp bác nấu nướng...
- Vậy được...thế còn Khánh thì sao, vào phụ Vy nhé....ta có chút việc phải ra ngoài một chút
- Dạ không cần đâu
- Không được....Khánh nhớ phụ giúp Vy nhé – Nói rồi bà Vương quay bước đi
- Không cần phiền anh tôi sẽ tự mình làm..
- Không được, mẹ tôi nói là phải phụ cô...

- Ồ ... vậy anh đi thay đồ đi , lát nữa sẽ bắt mắt đấy

- Được rồi, tôi lên thay đồ sẽ xuống - nói xong Khánh đi lên phòng thay đồ

Vy mở tủ lạnh lấy đồ ăn để nấu....nào là cua là thịt....v....v....v

5p' sau Khánh bước xuống với chiếc áo phông trắng quần jean...

- Xong rồi sao...
- Ukm...
- Vậy mình bắt đầu thôi
- Tôi phải làm gì?
- Anh giúp tôi rửa rồi cắt rau quả nhé
- Được rồi

Hai người bắt tay vào công việc , xào xào nấu nấu...tài nấu ăn của Vy quả không tệ đồ ăn thơm phức...tài năng của Khánh cũng không kém, cắt tía hoa quả cũng không tệ. Trông hai người họ trông giống như cặp vợ chồng mới cưới đang giúp nhau nấu đồ ăn, trông thật hạnh phúc...nhưng thực tế thì phũ phàng...quá phũ phàng

Gần 1h sau , tất cả món ăn đã được dọn đầy đủ lên bàn ăn, cũng vừa lúc đó Như và Hải Anh cũng trở về

- Oa , tất cả là do hai người nấu hai sao , thật hấp dẫn đó – Như chạy lại ngắm nhìn bàn ăn và nói một cách tán thưởng
- Phải , thấy thế nào...- Khánh đắc ý
- Từ ngày nhỏ đến bây giờ em chưa bao giờ thấy anh hai vào bếp đây , lần đầu tiên
- Thật sao ? – Vy mắt sáng rỡ quay sang Khánh
- Đương nhiên rồi- Như chắc chắn
- Em đúng là nhiều chuyện rồi đây Gia Như – Hải Anh trách yêu
- Em nhiều chuyện sao ?
- Còn không phải sao ? – Khánh nói tiếp lời
- Xi ...
- Thôi...tranh cãi nữa là đồ ăn nguội hết đây , Gia Như em lên mời hai bác xuống ăn cơm đi...
- Dạ được rồi.. em đi – Như quay bước lên lầu

Không lâu sau mọi người đã ngồi đầy đủ ở bàn ăn , thư giãn thưởng thức từng món ăn mà hai người kia đã tốn công nấu nướng

- Tài nấu ăn của con quả là không tệ đó Tiểu Vy
- Bác quá khen rồi, con chỉ biết làm vài món này thôi – Vy ngượng ngùng

Mọi người ăn cùng nhau ăn cơm và trò chuyện một cách vui vẻ thì bỗng

- Chào cả nhà

Mọi người ngỡ ngàng , quay ra phía ngoài là Hạ My

- Chị đến đây làm gì chứ ? – Gia Như lên tiếng
- Chị chỉ đến thăm mọi người , không được sao...?
- Chị có tư cách sao – Như lăm bằm, chỉ là không muốn cho Vy nghe thấy
- Phương Vy cậu cũng ở đây sao ? – Hạ My thấy Vy đang ngồi (ngồi cạnh Khánh) mắt cô ta như toát ra lửa giận nhưng cố gắng kiềm chế , hạ giọng nói
- ừ - Vy đáp lại cô quay sang nhìn Khánh thấy vẻ mặt cậu không được tốt lắm , nên cô cũng không dám nói chuyện nhiều với Hạ My
- Đã đến rồi thì ngồi xuống ăn cơm luôn đi – Bà Vương lên tiếng
- Dạ vâng con cảm ơn bác – Nói rồi cô ta cũng ngồi xuống ăn cơm

- Đúng là mặt dày – Như nói nhỏ nhưng cũng đủ để Hạ My nghe thấy
  - Gia Như con không được hỗn láo – Bà Vương nhắc nhở Gia Như
  - Dạ không sao đâu bác – Hạ My miệng tuy nói vậy nhưng trong lòng cô ta lại như muốn nãy lửa – Con nhỏ này giám nói như vậy
- Bữa ăn trở nên khó nuốt khi Hạ My đến , đúng là phá vỡ bầu không khí của gia đình người ta mà.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

- Uà , mà Phuong Vy tại sao cậu lại ở đây vậy ? – Hạ My hướng ánh mắt đến chỗ Vy , Hạ My để ý là từ nãy đến giờ Khánh với Vy cứ nhìn nhau liên tục , cũng không thêm đề ý đến cô ta .
  - Là anh Khánh đưa chị ấy đến , chị thắc mắc gì sao ? – Như buông một câu , trước giờ cô chưa bao giờ nói với ai như vậy
  - Gia Như , em đừng nói như thế với chị My – Hải Anh lên tiếng
  - Không sao đâu Hải Anh – Hạ My giọng có vẻ rộng lượng
- Khánh có vẻ khó chịu , cậu cảm thấy ghê tởm con người cô ta , diễn sâu vậy để làm gì chứ...không phải là cô ta chỉ để ý đến địa vị , tiền bạc sao...tại sao không buông tha cho cậu cứ phải trở về để dày vò cậu chứ...Khánh buông bát đĩa đứng dậy đi thẳng lên lầu , không thèm ngược nhìn cô ta lấy một lần.
- Anh Khánh....anh Khánh – Hạ My gọi với theo
  - Kệ nó đi , con cứ ngồi ăn cơm đi – Bà Vương lên tiếng
  - Chị Vy đi coi anh ấy làm sao đi , có lẽ tâm trạng anh ấy lại bị một số người làm cho không tốt rồi – Như giọng mỉa mai
  - Đề chị đi cho – Hạ My lên tiếng
  - Chị đi sẽ khiến tâm trạng anh ấy càng tồi tệ hơn đấy
- Hạ My bị Gia Như nói cho đến không thể nói lên lời
- Chị Vy chị mau đi đi
  - Chị sao....??- Vy có vẻ không được tự tin
  - Phải , chị là vợ sắp cưới của anh ấy mà – Như cố nhấn mạnh 3 từ " vợ sắp cưới " cho Hạ My nghe
  - Vợ sắp cưới sao ? – Hạ My hỏi lại cô ta không tin vào tai mình nữa
  - Gia Như...- Vy hơi dần giọng về trách móc
  - Phải rồi , Tiểu Vy con lên coi Gia Khánh nó làm sao đi – Ông Vương bấy giờ mới lên tiếng
- Ngay đến cả ông Vương cũng ra sức nói giúp cho Phuong Vy , trong lòng Hạ My lúc này đang bùng cháy một ngọn lửa hận dữ dội, không thể dập tắt . Nhưng cô ta đã cố gắng kiềm chế , không để nó bùng phát ra ngoài.
- Dạ được , vậy con xin phép – Vy nói rồi đứng dậy đi lên phòng của Khánh

Trên lầu 2

Vy gõ cửa phòng đã mấy lần nhưng vẫn không thấy Khánh trả lời cô tùy tiện mở cửa bước vào

- Đi ra ngoài ? – Khánh gần giọng

- Anh...anh không sao chứ ?
- Tôi bảo cô đi ra ngoài , cô nghe không ? – Khánh lớn tiếng
- Trừ khi anh nói với tôi là anh không sao , tôi sẽ ra ngoài – Vy ngoan cố
- Tôi nói lại một lần nữa và cũng là lần cuối cùng mau ra ngoài cho tôi ? – Dường như đã không thể kiềm chế nổi , anh lại nóng giận với cô...nguyên nhân cũng chính là cô ta Ngô Hạ My
- Tôi không ra ...
- Cô lại muốn lại muốn làm tôi điên lên sao ? – Khánh bức mình , cậu liền đá phăng chiếc ghế ngồi trước mặt , gạt tất cả những thứ đang ở trên mặt bàn , tiếng đồ vỡ loảng xoảng của những chiếc bình phát ra
- Vy vẫn đứng đó hứng chịu cơn thịnh nộ của cậu ta , mặc dù thấy sợ hãi nhưng cô không hề bỏ ra ngoài cho đến khi
- Cô vẫn ngoan cố đứng đó sao – Khánh ra mở cửa rồi kéo cô ra đóng sầm cửa lại
- Vy vẫn đứng ngoài đó , vẫn còn đang ngạc nhiên : " chỉ là sự xuất hiện của cô ấy trong bữa cơm đã làm anh ta như vậy , cô ấy ảnh hưởng không nhỏ đến cậu ta...cậu ta làm vậy không lẽ còn yêu...Hạ....My"
- Mọi người nghe tiếng đồ vỡ vội vàng chạy lên biết đã có chuyện gì xảy ra , ai nấy cũng đều hết hoảng , riêng chỉ có Hạ My cô ta vẫn ngồi dưới bàn ăn , nghe thấy những âm thanh đó lòng cô ta chẳng lo lắng gì còn mừng thầm : " cô nghĩ có thể thay thế được tôi sao Trần Phương Vy " – Hạ My đắc ý
- Tiểu Vy , đã có chuyện gì xảy ra , con không sao chứ - Bà Vương lo lắng – Sao nó có thể đối xử với con như vậy chứ?
- Con không sao , là con đã chọc giận cậu ấy ? bác đừng trách cậu ấy- Vy đỡ lời
- Chị Vy , chị không phải nói đỡ cho anh ấy , anh Khánh là anh trai em chẳng lẽ em lại không biết tính khí của anh ấy – Như trách móc
- .... – Vy im lặng nhìn vào cánh cửa phòng Khánh , không hiểu sao thấy Khánh đau khổ tìm Vy lại có chút nhói lên
- Để em đưa chị về , chị kệ anh ấy đi..
- ừ - Vy gạt đầu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Hai người xuống đến dưới nhà thì gặp Hạ My , cô ta cũng vừa đi ra

- Cậu không sao chứ ? anh ấy có làm cậu đau chỗ nào không , tính anh ấy là vậy đấy lúc nổi nóng dễ làm tổn thương người khác . Cậu cũng đừng để bụng nha – Hạ My về nhận lỗi thay cho Khánh như kiểu là Khánh đã làm tổn thương Vy là một phần trách nhiệm của cô ta vì Khánh giống như người nhà của cô ta
- Chị đừng có ra về hiểu anh ấy như vậy , chị nghĩ anh ấy làm như vậy là vì chị sao , chị nghĩ anh ấy còn yêu chị nên mới làm như vậy sao , thôi chị bớt ảo tưởng đi – Như về tức giận
- Em... - Hạ My cứng họng
- Từ này đến giờ Vy vẫn đứng đó , không phải không thấy cuộc đấu khẩu giữa hai bọn họ mà tâm trí cô không ở đây , đang vẫn mãi mê suy nghĩ chuyện hồi này...
- Chị Vy chúng ta đi thôi , mặc kệ chị ta – Nói rồi Như đưa Vy về nhà
- Từ lúc về nhà Vy như người trên trời , cả buổi chiều ở trong phòng , đến buổi tối cũng không thèm ăn cơm bà Trần thấy lo lắng lên hỏi thăm coi đã xảy ra chuyện gì
- Tiểu Vy hôm nay con làm sao vậy ? sao không xuống ăn cơm ? – Bà Trần về lo lắng

- Mẹ....
- Sao ? Đã xảy ra chuyện gì?
- Con....
- Nói ta nghe...
- Con không muốn lấy Vương Gia Khánh , cũng không muốn đính hôn với cậu ta nữa
- Tại sao ? hai đứa đã xảy ra chuyện gì ?
- Không có , chỉ là con thấy mình không có tình cảm với cậu ta , cho dù có lấy cũng không thể hạnh phúc
- ...
- Con biết mẹ khó xử nhưng...
- Được rồi ta sẽ nói chuyện với cha con
- Dạ , con cảm ơn mẹ
- Được rồi , vậy con nghỉ ngơi đi
- Dạ...

Vy cảm thấy nhẹ nhõm hơn hồi nãy một chút , cô đã đắn đo lắm mới dám nói với mẹ cô chuyện này , cô sợ làm mẹ buồn , làm ảnh hưởng đến công ty...nhưng cô không thể nào chung sống được với một con người như cậu ta....cho dù có lấy thì cũng chỉ gượng ép không phải sẽ mất đi tự do của cả hai người sao. Trong khi đó , cô thấy Khánh vẫn còn yêu Hạ My nhiều như vậy và cô quyết định sẽ giúp Khánh và Hạ My có thể nói chuyện với nhau để có thể hoá giải hiểu nhầm giữa hai người.

Trong tình yêu nếu như tình cảm chỉ xuất phát từ một phía thì sẽ khó để giữ được , một người níu kéo , một người muốn buông bỏ chỉ làm cho người này đau hơn...thà đau một lần còn hơn đau âm ỉ...Yêu một người là chỉ cần nhìn thấy người mình yêu hạnh phúc thì cảm giác đó cũng giống như chính mình được hạnh phúc...chứ không phải là ép buộc họ phải bên cạnh mình mỗi ngày , mỗi giờ.

Buổi sáng tại trường học

Hôm nay Vy không đi học, cô cảm thấy mệt mỏi vì hôm qua đã suy nghĩ nhiều...đầu óc trống rỗng , trong người không còn một chút nhựa sống nào....

Trong lớp 12AP

- Gia Khánh , sao hôm nay Phương Vy không đi học – Sơ Vũ vỗ vai Khánh , hỏi giọng thắc mắc
- Tại sao cậu hỏi tôi?
- Không phải hôm qua cậu ấy đi với cậu sao?- Ánh mắt tò mò lần dò xét trên đôi mắt Vũ hướng đến Khánh
- Không phải..
- Không phải sao , không lẽ tôi nhìn nhầm... - Vũ không hiểu , rõ ràng hôm qua cậu thấy Khánh ngồi trên xe

Vũ lôi điện thoại ra nhắn tin cho Vy

[- này ! sao hôm nay nghỉ học , không sao chứ ?

- Không , chỉ là hơi mệt
- Lát tôi đến thăm cậu nha
- Không cần!!!
- Tại sao?
- Không muốn
- Được rồi

- Học đi , tôi phải nghỉ ngơi

-Mau khỏe nhé , cậu không đi học tôi nhớ cậu lắm đấy J]

Vy thấy chút bối rối , cậu ta nói nhớ mình , nói dễ dàng vậy sao . Nói thật thì lúc ở bên Vũ ,Vy luôn thấy thoải mái , cậu luôn làm mọi cách cho cô cười , dẫn cô đi chơi thật sự là vui . Ngược lại hoàn toàn so với lúc đi cùng Khánh , suốt ngày chiêm ngưỡng bộ mặt lạnh như băng của cậu ta không có chút biểu cảm gì , nói thật là lúc cậu ta nổi giận thì còn quá là đáng sợ

>FWp

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Bữa trưa ở nhà họ Trần

- Tiểu Vy , con thật sự muốn hủy hôn sao – Ông Trần hỏi

- Vâng – Vy gật đầu

- Con chắc không ?

- Vâng

- Vậy được rồi – Ông Trần nói rồi rút điện thoại ra nhấn dãy số gọi cho ông bà Vương

- Alo – đầu dây bên kia bắt máy

- Xin lỗi , không biết tôi gọi giờ này có phiền bà đang ăn trưa không

- Không có gì , dù sao tôi cũng chưa ăn , mà ông Trần đây gọi cho tôi có chuyện gì không

- À...sẵn tiện ông bà chưa ăn thì tôi muốn mời ông bà đây đến dùng bữa trưa , tôi có chuyện muốn bàn, ông bà....nhớ nhắc cháu Khánh đi cùng

- Có chuyện gì sao

- Là chuyện của hai đứa nhỏ

- Được rồi....

- Vậy hẹn ông bà ở SPECIAL FOOD nhé

- Được , tôi đến ngay

30'p sau cả hai gia đình đã có mặt ở nhà hàng trên tầng 4 ,hai gia đình đã có mặt trên bàn ăn

- Ông Trần muốn bàn chuyện gì sao ? , không phải ông tính cho các cháu kết hôn sớm hơn chứ ? – Bà Vương thắc mắc

- Là....là....con muốn hủy hôn – Vy lắp bắp

- Sao ? –Bà Vương giật mình

- Con xin lỗi nhưng....

- Tại sao con muốn hủy hôn , có phải thằng Khánh đã làm gì con không ?

- Dạ không , chỉ là con...là...là tự con muốn như vậy

- Thành thật xin lỗi ông bà nhưng , chắc lời hứa của chúng ta , chắc không thực hiện được rồi – Ông Trần vẻ có lỗi

- Vương Gia Khánh...- Bà Vương dẫn giọng – Con đã làm gì con bé

Bấy giờ Khánh vẫn còn ngạc nhiên , không ngờ Vy lại quyết định như vậy

- Bác đừng trách cậu ấy , tất cả đều là do con , là con muốn....như vậy....

- Con đã suy nghĩ kĩ rồi chứ - Ông Vương lên tiếng

- Vâng – Vy gật đầu – con thật sự xin lỗi hai bác

- Không phải lỗi của con , nếu hai đứa không yêu , thì chúng ta cũng không ép. Được rồi , ta sẽ hủy bỏ lễ đính hôn cho hai đứa, nhưng sau này hai nhà vẫn sẽ là bạn tốt

- Phải rồi , sẽ mãi là bạn tốt – Bà Trần cũng lên tiếng

- Dạ vâng – Vy gật đầu

- Con không đồng ý – Khánh lên tiếng phản đối

- Đến bây giờ con còn có tư cách lên tiếng sao – Bà Vương tức giận

- Con sẽ không hủy bỏ hôn ước này

- Con...- Con giận của bà Vương lên đỉnh điểm -nếu không phải con khiến con bé không vui , thì con nghĩ nó muốn hủy bỏ hôn ước này sao

- Chị bớt nóng đi , có gì từ từ nói – Bà Trần lên tiếng

Lại một lần nữa Vy thấy sốc , cậu ta bị điên sao đó là suy nghĩ hiện giờ trong đầu Vy

Người lớn chưa kịp lên tiếng , Khánh đã kéo Vy ra ngoài , để lại những cảm xúc khó tả cho 4 vị đang ngồi phía trong kia

- Tại sao cô muốn làm như vậy? – Khánh dẫn giọng , cậu xô âm Vy vào tường , hai tay giữ lấy bả vai cô

- Tôi....tôi muốn tốt cho anh thôi...

- Tốt cho tôi sao ? – Giọng Khánh vẫn vậy , giận dữ

- Không phải anh vẫn còn yêu Hạ My sao , tôi chỉ làm vậy giúp anh trở về bên cậu ấy, không muốn thấy anh đau khổ....nếu chúng ta thực hiện hôn ước này chỉ làm cho anh và Hạ My khoảng cách thêm xa nhau, sẽ làm cho anh và cô ấy không thể giải bỏ hiểu nhầm rồi hai người sẽ.....

- Đủ rồi – Khánh cắt ngang lời nói của cô – em muốn hủy hôn tất cả chỉ vì tôi sao

- ...

- Vậy thì em phải thất vọng rồi , tôi sẽ không hủy hôn đâu

- Anh..

Ở phía trong , mọi người vẫn đang trong tình trạng đờ toản tập thì bà Vương quyết định đi dinh (dĩ nhiên cả nấy người đều đi theo) vừa ngó ra thì thấy một cảnh tượng kinh hoàng....không thể tin vào mắt mình

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Ở phía trong , mọi người vẫn đang trong tình trạng đờ toản tập thì bà Vương quyết định đi dinh (dĩ nhiên cả nấy người đều đi theo) vừa ngó ra thì thấy một cảnh tượng kinh hoàng....không thể tin vào mắt mình....

Khánh khóa môi Vy bằng một nụ hôn ngọt ngào , Vy muốn chống cự nhưng đã bị Khánh gì chắc lấy vai cô, nhưng rồi cũng bị nụ hôn của người con trai ấy mê hoặc. Ban đầu là chống cự sau đó là phó mặc cuối cùng là hôn đáp trả, ở bên kia mấy ông bà đã bị lũ trẻ dọa cho suýt thì rút tim ra ngoài tưởng là

bọn nó tính hủy hôn thật, thấy vậy cũng yên tâm phần nào rồi lại rủ nhau ngồi vào bàn ăn yên tâm phần nào. Một lúc sau bà Vương nhận được một cuộc điện thoại của Khánh

- Mẹ con đưa Vy đi chơi , mẹ nói với hai bác hộ con luôn. Hôn ước cũng sẽ không bị hủy bỏ
- Được rồi, được rồi hai đứa đi chơi vui về.... ta sẽ nói lại
- Vâng – Khánh nói rồi cúp máy
- Tôi sắp bị lũ trẻ này dọa cho rút tim ra ngoài rồi, haizzz....bọn trẻ thật là – Bà Vương phàn nàn
- Bọn trẻ cũng thật là , báo hại chúng ta ... -- Bà Trần tiếp lời
- Thôi, không có gì là được rồi, chúng ta nâng ly – Ông Vương nói tiếp rồi cầm ly rượu lên

***

Trong xe lúc này , lại là không khí im lặng , Vy vẫn còn "đơ" vì chuyện hồi nãy...

- Cô không biết thờ bằng mũi sao? – Khánh lên tiếng
- Hả.....hả... - Vy lắp bắp
- Tệ thật , sau này tôi sẽ từ từ dạy cô
- Không cần – Vy lung tung quay mặt đi chỗ khác , mặt tỳ nữa là đỏ như quả cà chua rồi cô biết Khánh đang nói đến chuyện hồi nãy do quá bối rối nên cô không giám thờ...
- Nếu lâu một chút nữa , chắc cô sẽ tắc thờ mất
- Cái...cái gì chứ - Vy tức giận
- Không phải sao ?
- Hừ - Quay mặt đi chỗ khác
- Định đi trên xe mãi thế này sao , đi chơi chút chứ...
- Tùy anh...
- Vậy đi uống nước , lát đi chơi sau – Khánh vòng qua bên trái , đến một quán nước gần đó , đó là một quán nước sang trọng , nhìn mà phê

Tại quán nước

Khánh dẫn Vy vào trong , những cô gái thấy Khánh bước vào thì giống như bị điện , la hét ầm ĩ , lời điện thoại chập chập rất nhiều giống như nhìn thấy sinh vật lạ ngoài hành tinh vậy . Cũng đúng thôi , Khánh sở hữu một khuôn mặt điển trai không góc chết, chiếc mũi cao thẳng cùng với đôi môi mỏng , mái tóc được chải chuốt khá gọn gàng(tóc đầu năm) , dài gần đến mắt, đôi mắt hút hồn .không điểm nào có thể chê được , khuôn mặt vô cảm càng làm anh ta thêm nổi hơn. Chưa kể hôm nay Khánh mặc một chiếc phông trắng , bên ngoài cũng khoác một chiếc sơ mi trắng , quần jean kết hợp với đôi giày thể thao sành điệu , đồ thì toàn đồ hiệu không hổ danh là con trai tập đoàn lớn trên thế giới .

Vy đi bên cạnh cũng có chút khó chịu ,muốn nhanh nhanh để rời khỏi chỗ oái oăm này , hai người lên tầng trên , Vy chọn chỗ ngồi , là một nơi gần cửa sổ có thể ngắm toàn bộ hoạt động của con người đi trên đường...

- Hai em dùng gì ? – Chị phục vụ bàn nhanh chóng chạy đến
- Cho em một dingtea , anh dùng gì? – Cô quay sang hỏi khuôn mặt vẫn không chút biểu cảm này giờ
- Một coffe America – Khánh buông một câu ngắn gọn
- Hai em chờ một lát – Trước khi quay đi chị vẫn không quên nói một câu – Hai đứa rất đẹp đôi đấy
- Chị đúng là có mắt nhìn đấy – Khánh đáp lại
- Ai là một đôi với hần ta chứ - Vy làm bầm – Mà anh có cần tỏ ra lạnh lùng như thế không- Vy quay phắt sang Khánh đối chủ đề
- Tôi thích....làm sao....- Khánh gằn giọng
- Xi ....

Rồi từ đâu mấy cô gái chạy tới chỗ hai người đang ngồi . Mấy cô gái kia có vẻ cũng trẻ tuổi họ thôi nhưng ăn mặc lại già hơn tuổi , phấn son lòe loẹt...đẹp nhưng chỉ toàn là do son phấn....

- Anh ơi chụp với em một tấm hình nha – Cô gái thứ nhất lên tiếng

- Anh quả thật là rất đẹp trai đấy

Vy vẫn ngồi đó , ánh mắt sắc lạnh liếc về phía mấy cô gái kia

- Xin lỗi , có vẻ sự xuất hiện của mấy người khiến bạn gái của tôi không được vui thì phải – Khánh nói một câu khá nhẹ nhàng nhưng đầy quyền lực ý cậu là mấy người kia có thể cắt được rồi

amil-EWWOs

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Mấy người kia nghe Khánh nói như vậy, liền cúi mặt bỏ đi với một chút luyến tiếc

- Anh có cần đối xử không thương hoa tiếc ngọc như vậy không – Vy nói với giọng mỉa mai

- Cần..

- Hừ , anh nói đầy đủ chủ ngữ vị ngữ thì tôn trọng à

- Tôi thích....

- Haizzz....không biết tại sao mấy cô gái kia có thể khen anh đẹp trai , rõ ràng tôi không hề thấy vậy

- Cô phải đi kiểm tra mắt rồi

- Mắt tôi vẫn bình thường

- Vậy thì cô khác người rồi

- Bọn họ khác người thì có

Bỗng điện thoại Vy reo lên , là Sơ Vũ gọi cho cô , Khánh giật lấy điện thoại Vy...bắt máy

- Alo ! Tiểu Vy , cô rảnh không , chúng ta đi chơi nhé – Đầu dây bên kia sột sắng

- Là tôi....

- Vương Gia Khánh?- Nghe thấy giọng nói đó , Vũ giật mình

- Phải..

- Sao...sao cậu lại cầm điện thoại của Phương Vy , cậu ấy đâu , cậu đã làm gì cậu ấy ?

- Làm gì sao ? tôi thì làm gì cô ta chứ - Khánh liếc sang Vy

- Gia Khánh , anh trả điện thoại cho tôi – Vy hét lên

- Cậu mau đưa điện thoại cho cậu ấy , nếu không đừng trách tôi không khách khí

- Vậy sao ? cậu định làm gì tôi đây , Hàn Sơ Vũ

- Cậu....

- Vương Gia Khánh... – Vy đã không kiềm chế nổi gọi cả họ tên của cậu
- Sao ?– Bây giờ Khánh mới quay sang liếc Vy một cái
- Đưa điện thoại cho tôi
- Tôi tắt rồi
- Anh ... - Vy bị Khánh chọc cho tức đau cả ngực
- Xem ra mối quan hệ của hai người cũng không tệ
- Thì sao chứ - Vy đứng lên giật lại chiếc điện thoại
- Thì sao ư ? cô là hôn thê của tôi đó
- Tất cả chỉ là lừa gạt , tôi đã nói hết cho Hàn Sơ Vũ nghe rồi
- Cái gì ? Cô nói hết cho hắn ta biết?
- Phải – Vy gạt đầu tình bơ
- Cô... - Khánh tức muốn chết không phải vì Khánh nhận ra Hà Sơ Vũ có ý định với Vy thì cậu ta cũng không tốn công giật máy của Vy rồi chọc tức cậu ta
- Tôi làm sao.... ??
- Không nói với cô nữa , uống nhanh còn đi
- Đi đâu...không phải đi chơi chứ
- Đi chơi
- Yed , đi thôi – Vy sung sướng bỏ luôn cốc dingtea đang uống dở đứng dậy kéo tay Khánh chạy đi
- Đi công viên giải trí nhé , lâu rồi tôi chưa được tới đó
- Được rồi....

Chưa đầy 10'p sau hai người đã có mặt ở công viên giải trí , vừa đến nơi Vy mở cửa chạy một mạch vào trong , giống như chú chim nhỏ được sổ lồng..

- Nhanh lên nhanh lên – Vy kéo tay Khánh đi
- Từ từ thôi – Khánh cố giằng lại

Vào bên trong Vy thật sự là thích thú , bao nhiêu trò chơi hấp dẫn nào là tàu lượn siêu tốc , vòng quay mặt trời,..v...v.... nhưng thứ mà Vy hứng thú nhất là ngôi nhà ma quỷ

- Oà , thật là thú vị đây...- Vy chỉ tay về phía ngôi nhà
- Cô muốn vào sao ? – Khánh hỏi lại
- ừm – Vy gạt đầu
- được rồi , let's go – Khánh túm tay Vy , lùi về phía quầy bán vé rồi đi về phía ngôi nhà

Mới mở cửa , đã cảm thấy sự u ám của ngôi nhà , đi sâu một chút nữa sẽ cảm thấy cảm giác rờn rợn đến lạnh sống lưng . Vy càng nắm chặt tay của Khánh hơn, khi nắm tay cậu , Vy cảm thấy an toàn hơn hết . Bỗng dưng Vy thấy khoảng cách giữa hai người được rút ngắn đi một chút...và Khánh cũng thấy như vậy. Hai người tiếp tục hành trình khám phá ngôi nhà này đi đã được hai, ba phút rồi vẫn chưa thấy có chuyện gì xảy ra , họ càng thấy bất an nói đúng hơn là Vy càng thấy bất an. Khánh đi trước dẫn đường , Vy theo sau, bỗng không biết một vật gì từ trên rơi xuống, theo phản xạ Vy hét lên một tiếng , Khánh thấy vậy cũng kéo Vy lại phía mình. Dù , là một cái đầu lâu (đồ giả) .

Hai người lại tiếp tục đi , đi thêm một chút nữa thì thấy một con quỷ không biết từ đâu lò đầu lên làm hai người giật bắn mình , tý thì tìm roi ra ngoài . Bây giờ Vy mới hiểu mấu

- Tôi thì sẽ không có lần hai đi vào căn nhà quỷ dị này – Vy nói một hồi rồi xiết chặt lấy cánh tay Khánh

- Không phải hồi này hào hứng lắm sao , tiếp tục đi chứ - Tay Khánh lúc này sắp bị Vy xiết cho đến gãy luôn nhưng vẫn không than vãn nửa câu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

- Không phải hồi này hào hứng lắm sao , tiếp tục đi chứ - Tay Khánh lúc này sắp bị Vy xiết cho đến gãy luôn nhưng vẫn không than vãn nửa câu

- Tôi hối hận rồi , lẽ ra không nên vào đây – Vy kêu gào thảm thiết (nói hơi quá)

- Đi phía sau tôi là được rồi – Khánh khẽ nói – Tôi sẽ bảo vệ cô - Anh lắm bầm

- Ồ

Hai người lại tiếp tục đi , gặp bao nhiêu là thứ kinh dị cuối cùng cũng ra ngoài được

- Ôi thật là hạnh phúc , cuối cùng cũng ra được đến đây – Vy rung rung – Sẽ không có lần thứ hai đâu , căn nhà quái dị này

- Tôi cứ nghĩ cô sẽ không sợ mấy thứ này

- Ai nói chứ...- Chợt nhìn thấy thứ gì đó , Vy bỗng chạy vụt đi , thì ra gặp Gia Như và Hải Anh

- Hai người cũng ở đây sao – Gia Như thấy Vy thì cũng chạy đến

- hai đứa đi đâu vậy – Khánh lên tiếng

- Đến đây đương nhiên để đi chơi rồi , anh đúng là ngớ ngẩn – Gia Như nói

- Haha , phải rồi – Vy hưởng ứng

- Em đổi ý rồi , không muốn chơi ở đây nữa mình cùng đi shopping nha , cuối tuần không phải trường mình tổ chức đi dã ngoại sao – Gia Như đề xuất

- Ý kiến rất hay – Hải Anh tán thưởng – Thế nào , hai người cùng đi chứ - Hải Anh quay sang Vy và Khánh

- Oke , không vấn đề gì – Khánh đáp

- Còn chị Vy thì sao – Gia Như nhún mày

- Được rồi – Vy gật đầu

- Yes , vậy mình đi thôi... – Vy khoác tay Hải Anh đi phía trước để hai người kia đi đằng sau

Không lâu sau , 4 người họ đã có mặt tại khu thương mại nổi tiếng. Hôm nay hai người con trai đi theo họ với vai trò phu xách đồ và đóng góp ý kiến. Hai người kia đi trước lựa lựa , kiểm kiểm , họ sắp mang luôn cái khu thương mại này về nhà luôn rồi , may mà Khánh gọi mấy người vệ sĩ đến kịp để họ xách đồ (tránh để mất hình tượng đây mà) . Đồ họ chọn chủ yếu là quần áo , giày dép toàn đồ đôi , áo phông , áo khoác , giày đôi , balo cả đồng hồ cũng đôi... nói chung là chủ yếu là đồ đôi...

- chúng ta mua được khá khá đồ rồi , có thiếu gì không ta – Như lục lại trí nhớ

- Tiểu bảo bối , em sắp gom đủ cái khu thương mại rồi , còn thiếu gì nữa chứ - Hải Anh nói

- Không phải chứ , em mới mua có....- quay lại phía sau thấy mấy ông vệ sĩ đang vác mấy đồng hồ chất như núi , cạn lời – nhiều vậy rồi sao...

- May mà anh gọi mấy ông vệ sĩ đến kịp nếu không chúng ta sớm bị đồng hồ kia đè bẹp rồi – Hải Anh khoác vai Khánh thì thầm

- Em nghĩ họ chỉ dừng lại ở đó sao – Khánh nhìn về phía xa

Hải anh cũng nhìn theo hướng mắt của "anh vợ tương lai" – Không phải chứ - Hải Anh phán một câu chán nản

Hai người quyết định lên tầng trên uống nước chứ chờ kiểu này chắc chết , trước khi đi Hải Anh nhắn tin cho Gia Như một tin : [Bảo bối à , anh cùng

anh Khánh đi lên tầng trên uống nước , hai người mua đồ xong thì lên nhé kèm theo icon trái tim]

Khánh cũng gửi cho Vy một tin nhắn [Bao giờ mua đồ xong thì lên tầng trên, bọn tôi đợi trên đó... nhanh lên một chút , hai người tính mua hết cái khu thương mại sao]

Gia Như nhìn thấy tin nhắn Khánh gửi cho Vy không khỏi té ghế

- Moát , anh Khánh gửi tin nhắn này cho chị sao , có tiến bộ rồi

- Hà - Vy đơ người

- Thì anh ấy có bao giờ nhắn tin cho ai như vậy đâu , chị là người duy nhất đấy

- Là vậy sao ?

- Phải – Thấy có chút gì đó có vẻ hơi khó xử trên nét mặt Vy , Gia Như đổi chủ đề - Thôi mình đi qua khu kia một lát rồi gọi hai người kia về nhé , em thấy cũng khá nhiều đồ rồi đấy

- Không phải khá đâu mà là quá nhiều rồi đấy – Vy ái ngại nhìn về phía mấy tên vệ sĩ đang đứng bên dưới một chút

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35

Sau khi Như và Vy gom gần hết cái khu thương mại về thì họ mới lên chỗ Hải Anh và Khánh....

- Chúng ta về thôi – Như chạy tới chỗ hai người kia đang tâm sự

- Sao ? gom đủ cái khu thương mại rồi sao ? – Khánh lên tiếng

- Anh....lúc nào cũng vậy...toàn trên em ?

- Không phải sao ?

- Xi...

- Thôi hai người đừng có đầu khẩu nữa , về thôi...- Vy chen ngang

- Không được , em và Hải Anh có chuyện phải đi rồi...hai người về trước đi – Như kéo Hải Anh đi – À, chị nhớ coi chừng anh Khánh không mấy con fan " não tàn" của anh ấy kéo anh ấy đi đâu mất đấy – Như thì thầm với Vy

- Khụ khụ - Đang cầm ly nước uống Vy ho sặc sụa

- Hai người nói gì vậy – Khánh tò mò

- Giờ tôi mới biết anh là con người tò mò như thế - Vy nói

- Vậy thì cô sẽ biết nhiều điều về tôi mà cô không ngờ nữa – Khánh ghé sát vào tai Vy làm cô đơ toàn tập

- Hờ .... – Vy cười trừ

Hai người trò chuyện , cười đùa khá là vui vẻ. Đây là lần đầu tiên Vy thấy Khánh nở nụ cười , cho dù chỉ là một nụ cười nhẹ . Thật sự rất đẹp....khi thấy nụ cười đó , tim Vy lại đập lệch một nhịp , nụ cười tỏa nắng....Mấy cô gái trong quán nhìn thấy Khánh cười thì như muốn điên đảo , la hét , lời điện thoại ra chụp không ngừng....

- Bọn họ đúng là một đồng não tàn

- Não tàn?

- Còn không phải sao ? não tàn mới như vậy

- Là họ có mắt nhìn người
- Khụ khụ - Vy giả vờ sặc nước
- ...- Lại một lần nữa trên môi Khánh nở một nụ cười , nhưng không một ai nhìn thấy

Ăn uống xong hai người trở về, Khánh đưa Vy về nhà , cầm thêm những món đồ hôm nay hai người đã mua được . Hôm nay cô khá vui , lần đầu tiên Khánh nở nụ cười khi đi với cô. Bỗng một tin nhắn được gửi đến

[- Hôm nay cảm ơn cô , buổi đi chơi khá vui

- Không có gì , tôi cũng vậy
- ukm J]
- Anh ta chủ động nhắn tin cho mình sao ? mơ à – Vy suy nghĩ

Rồi bỗng nhiên lại một cuộc gọi nữa tới . Không sai là Hàn Sơ Vũ

- Trần Phương Vy , cậu nói hôm nay đi chơi với tôi cậu lại đi với Vương Gia Khánh – Đầu dây bên kia giọng như phát hỏa
- Tôi nói đi chơi với cậu hồi nào ? – Vy cố lục lại trí nhớ coi mình đã nói với cậu ta hồi nào
- Cậu... - Vũ bị chọc cho tức đến đau cả ngực
- Thôi nào thôi nào , vậy giờ cậu qua đón tôi , tôi đi chơi với cậu được chưa
- Được , tớ đến ngay... mau xuống cửa đi
- Có cần nhanh vậy không
- 5p' nữa tớ đến
- Hà , 5p' sao ??
- Phải , tớ cúp máy đây

Chưa kịp nói gì thì Vũ cúp máy , Vy phải chạy thần tốc xuống nhà...đứng đợi Vũ . Không lâu sau Vũ đi đến , cậu lái chiếc mô tô màu đen sành điệu đến trước chỗ Vy đang đứng

- Lên xe đi – Vũ đưa mũ bảo hiểm cho Vy
- Sao ? – Vy hỏi lại
- Lên xe, chúng ta đi chơi – Vũ nhắc lại
- Ồ – Vy đỡ lấy chiếc mũ rồi đội lên đầu , gài khóa cẩn thận

Vy trèo lên xe , chiếc xe phóng nhanh như muốn xé toạc bầu không khí , họ đi đến một bờ biển....là bờ biển Khánh và Vy đã đến

- Sao cậu lại đến đây ? – Vy nói
- Không phải cậu thích biển sao ?
- Sao cậu lại biết tớ thích biển ?
- Tất cả mọi thứ liên quan đến cậu tớ đều biết
- Tất cả ?
- Phải
- Cậu điều tra tôi sao
- Đối với tôi đó không gọi là điều tra, tôi gọi đó là tìm hiểu
- Tại sao phải tìm hiểu về tôi

- Vì.....tôi thích cậu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36

Gần 7h tối, lúc này mọi người đã ăn uống xong, tự dọn dẹp lấy phần đồ của mình, đang nói chuyện vui vẻ với cô bạn bên cạnh Vy chợt nhớ ra cuộc hẹn với Hạ My, cô vội vàng chạy đến chỗ hẹn, vừa đến nơi Vy chợt khựng lại là người con trai đó, là Gia Khánh cậu đang đứng cùng Hạ My, cô đứng cách chỗ đó không xa nhưng đủ để nghe được cuộc trò chuyện của họ

- Anh Khánh, em vẫn còn yêu anh nhiều lắm, ngày đó em đi không phải là lí do như anh nghĩ mà do ba mẹ em bắt buộc, thật sự em không hề muốn đi – Hạ My đang giải thích, nước mắt cô ta đang thi nhau chảy thành những vệt dài lặn trên má

- Cô nói đủ chưa, đủ rồi phải không?, tôi phải đi – Nói rồi cậu quay gót bước đi

- Đừng mà Khánh, đừng đi, nghe em nói đi – Cô ta ôm Khánh từ phía sau, làm cậu sững lại

- ....

- Em biết anh vẫn còn yêu em, tin đồn của anh với Trần Phương Vy chỉ là anh muốn trục trặc em nên mới làm như vậy...- Nhìn thấy Vy đang đứng gần đó, Hạ My liền đi tới phía trước mặt Khánh, rướn người lên đặt lên môi cậu một nụ hôn, dường như Khánh đã bị nụ hôn ấy khuấy phục, để mặc cho cô ta muốn làm gì thì làm

Lúc này Vy đã không thể chịu nổi cảm thấy tim như bị ai bóp nghẹt, bỗng cô thấy khóe mắt mình cay cay, cô đã khóc, khóc vì cậu ta...Con gái là như vậy, một khi yêu thương một người nào đó, lòng ích kỉ sẽ xâm chiếm lí trí, sẽ không muốn một người nào tiếp cận với người mình thương. Bỗng cảm nhận được một giọng nói ấm áp vang lên bên tai, người con trai ấy kéo cô vào lòng...

- Đừng nhìn nữa, sẽ rất đau đấy...

- Vy vẫn khóc, nhưng không thành tiếng

- Người cho cậu niềm vui cậu không thích, cậu lại nguyện đau vì cậu ấy, mình thật không thể hiểu

- Vẫn bộ dạng ấy, bộ dạng khiến người khác đau lòng của cô

- Tôi biết, cậu thích Khánh nhưng...cậu không thể cho tôi được một cơ hội sao, mặc dù bây giờ cậu chưa thích tôi cũng được, nhưng tôi có thể chờ...chờ một ngày cậu sẽ mỉm cười rồi chấp nhận tình cảm của tôi

- Đưa tôi ra khỏi đây, làm ơn – Giọng của Vy run lên có lẽ...do đã khóc nhiều, cô đã khóc ướt một mảng áo của Vũ

- Được rồi, chúng ta đi – Vũ kéo tay Vy đi ra chỗ khác

Lúc này Khánh vẫn chưa định hình được là do đã quá lâu, cậu mới tìm được cảm giác này...vẫn còn mơ màng, nhưng chợt cậu như nhớ ra chuyện gì đó nhưng rồi vẫn không thể nào chống chọi lại lí trí vẫn phớt mặc cho cô ta vẫn chiếm hữu đôi môi cậu, mãi đến khi thấy thỏa mãn cô ta mới buông tha.

- Em biết, anh vẫn còn yêu em, cho nên anh đừng cố gắng diễn kịch nữa, anh không cần nhờ đến cô ta, không cần phải trục trặc em....em xin anh đừng đối xử với em như vậy nữa.

- ... - Khánh có chút mềm lòng, không lẽ cậu sẽ tha thứ cho cô ta

- ....

- Được rồi, để tôi suy nghĩ, giờ thì cô có thể đi về rồi- Khánh quay bước rồi đi

- Khánh....- Hạ My gọi với theo

***

Lúc này Vy đã nín khóc nhưng vẫn không thể nào chấp nhận được chuyện cô nhìn thấy, có lẽ họ sẽ quay trở lại, chỉ là chuyện sớm muộn thôi...

- Mình nghĩ mình có thể thay thế vị trí của Ngô Hạ My trong lòng cậu ta sao ? Trần Phương Vy mảy ảo tưởng quá rồi – Vy vừa nghĩ vừa tự trách
- Cậu không sao nữa chứ ? – Vũ gắng hỏi , từ nãy giờ hai người vẫn im lặng , đứng bên bờ suối
- Tôi muốn được một mình
- Nhưng , cậu ở một mình , liệu có ổn không
- Không có gì đâu cậu cứ về trước đi , lát tôi sẽ về
- Được rồi...- Vũ quay về lều mặc dù vẫn không yên tâm

Đang trên đường trở về thì cậu gặp Khánh cũng đang trở về , không thể nhịn nổi Vũ lao lại đấm Khánh một đấm vào mặt

- Vương Gia Khánh , cậu là đồ tồi...
- Hàn Sơ Vũ , cậu bị điên sao... - Khánh vừa nói vừa lau vết máu trên miệng
- Tôi bị điên ? phải tôi đang điên...cậu có biết nhìn thấy cảnh người yêu mình khóc tôi đang muốn điên lên đây
- Cậu nói cái gì vậy chứ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Gần 7h tối , lúc này mọi người đã ăn uống xong , tự dọn dẹp lấy phần đồ của mình , đang nói chuyện vui vẻ với cô bạn bên cạnh Vy chợt nhớ ra cuộc hẹn với Hạ My , cô vội vàng chạy đến chỗ hẹn , vừa đến nơi Vy chợt khựng lại là người con trai đó , là Gia Khánh cậu đang đứng cùng Hạ My , cô đứng cách chỗ đó không xa nhưng đủ để nghe được cuộc trò chuyện của họ

- Anh Khánh , em vẫn còn yêu anh nhiều lắm , ngày đó em đi không phải là lí do như anh nghĩ mà do ba mẹ em bắt buộc , thật sự em không hề muốn đi – Hạ My đang giải thích , nước mắt cô ta đang thi nhau chảy thành những vệt dài lăn trên má
- Cô nói đủ chưa , đủ rồi phải không ? , tôi phải đi – Nói rồi cậu quay gót bước đi
- Đừng mà Khánh , đừng đi , nghe em nói đi – Cô ta ôm Khánh từ phía sau , làm cậu sững lại
- ....

- Em biết anh vẫn còn yêu em , tin đồn của anh với Trần Phương Vy chỉ là anh muốn trục trặc em nên mới làm như vậy...- Nhìn thấy Vy đang đứng gần đó , Hạ My liền đi tới phía trước mặt Khánh , rướn người lên đặt lên môi cậu một nụ hôn , dường như Khánh đã bị nụ hôn ấy khuất phục , để mặc cho cô ta muốn làm gì thì làm

Lúc này Vy đã không thể chịu nổi cảm thấy tim như bị ai bóp nghẹt , bỗng cô thấy khóe mắt mình cay cay , cô đã khóc , khóc vì cậu ta...Con gái là như vậy , một khi yêu thương một người nào đó , lòng ích kỉ sẽ xâm chiếm lí trí , sẽ không muốn một người nào tiếp cận với người mình thương .Bỗng cảm nhận được một giọng nói ấm áp vang lên bên tai , người con trai ấy kéo cô vào lòng..

- Đừng nhìn nữa , sẽ rất đau đấy...
- Vy vẫn khóc , nhưng không thành tiếng
- Người cho cậu niềm vui cậu không thích , cậu lại nguyện đau vì cậu ấy , mình thật không thể hiểu
- Vẫn bộ dạng ấy , bộ dạng khiến người khác đau lòng của cô
- Tôi biết , cậu thích Khánh nhưng...cậu không thể cho tôi được một cơ hội sao , mặc dù bây giờ cậu chưa thích tôi cũng được , nhưng tôi có thể chờ...chờ một ngày cậu sẽ mỉm cười rồi chấp nhận tình cảm của tôi
- Đưa tôi ra khỏi đây , làm ơn – Giọng của Vy run lên có lẽ...do đã khóc nhiều, cô đã khóc ướt một mảng áo của Vũ

- Được rồi, chúng ta đi – Vũ kéo tay Vy đi ra chỗ khác

Lúc này Khánh vẫn chưa định hình được là do đã quá lâu , cậu mới tìm được cảm giác này...vẫn còn mơ màng , nhưng chợt cậu như nhớ ra chuyện gì đó nhưng rồi vẫn không thể nào chống chọi lại lí trí vẫn phớt lờ cho cô ta vẫn chiếm hữu đôi môi cậu, mãi đến khi thấy thỏa mãn cô ta mới buông tha.

- Em biết , anh vẫn còn yêu em , cho nên anh đừng cố gắng diễn kịch nữa , anh không cần nhờ đến cô ta , không cần phải trọc tức em....em xin anh đừng đối xử với em như vậy nữa.

- ... - Khánh có chút mềm lòng , không lẽ cậu sẽ tha thứ cho cô ta

- ....

- Được rồi , để tôi suy nghĩ , giờ thì cô có thể đi về rồi- Khánh quay bước rồi đi

- Khánh....- Hạ My gọi với theo

***

Lúc này Vy đã nín khóc nhưng vẫn không thể nào chấp nhận được chuyện cô nhìn thấy , có lẽ họ sẽ quay trở lại , chỉ là chuyện sớm muộn thôi...

- Mình nghĩ mình có thể thay thế vị trí của Ngô Hạ My trong lòng cậu ta sao ? Trần Phương Vy mảy ảo tưởng quá rồi – Vy vừa nghĩ vừa tự trách

- Cậu không sao nữa chứ ? – Vũ gắng hỏi , từ này giờ hai người vẫn im lặng , đứng bên bờ suối

- Tôi muốn được một mình

- Nhưng , cậu ở một mình , liệu có ổn không

- Không có gì đâu cậu cứ về trước đi , lát tôi sẽ về

- Được rồi...- Vũ quay về lều mặc dù vẫn không yên tâm

Đang trên đường trở về thì cậu gặp Khánh cũng đang trở về , không thể nhìn nổi Vũ lao lại đâm Khánh một đâm vào mặt

- Vương Gia Khánh , cậu là đồ tồi...

- Hàn Sơ Vũ , cậu bị điên sao... - Khánh vừa nói vừa lau vết máu trên miệng

- Tôi bị điên ? phải tôi đang điên...cậu có biết nhìn thấy cảnh người yêu mình khóc tôi đang muốn điên lên đây

- Cậu nói cái gì vậy chứ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

- Cậu muốn quay lại với Hạ My tại sao cậu lại còn phải hành hạ Phương Vy , cậu có biết cô ấy đã thấy hai người....mà thôi . Cậu có biết cô ấy đang đau khổ , cô ấy thích cậu nhưng cậu lại tình tứ với cô gái khác, tôi thật không hiểu nổi

- Cậu nói cái gì vậy ?

- Cậu còn ngây ngô cái gì nữa , cho dù cậu có đính hôn với Phương Vy nhưng nếu cậu đã muốn quay lại với Hạ My thì làm ơn....tránh xa Phương Vy ra, nếu cậu không lo được cho cô ấy thì để tôi....- Vũ tức giận quay đi

Khánh từng người, cậu cũng biết Vy thích cậu nhưng không ngờ nhiều đến như vậy, bây giờ trong lòng cậu rối như tơ vò một bên là người cậu từng thương nhiều , một bên là người con gái...giúp cậu tìm được cảm giác yêu thương...sẽ là ai đây.

***

Vy vẫn ngồi đó , vẫn ngồi bên bờ suối, nghe tiếng suối chảy, tiếng côn trùng kêu phụ họa cho nỗi buồn mà cô đang chịu , nó găm nhám vào sâu trong tâm trí cô...

- Tại sao cậu không đến chỗ hẹn? sao cậu lại ngồi đây một mình vậy ? – Hạ My nói với giọng đều cán

- Rõ ràng....cậu biết tôi đến mà.

- Cậu có đến sao ?

- Thôi...có gì thì nói nhanh đi- Vy mất kiên nhẫn

- Tôi chỉ muốn nói với cậu một chuyện là...cậu hãy tránh xa anh Khánh ra càng xa càng tốt...cậu rõ rồi chứ

- ...

- Tôi nói cho cậu biết, anh Khánh vẫn còn yêu tôi, anh ấy chỉ là đang dùng cậu để làm vật thay thế để quên tôi thôi

- ...

- Cho nên cậu nên biết , cậu đừng ảo tưởng vị trí của mình nữa , cậu..

- Đủ rồi – Vy cắt ngang lời cô ta – cậu không cần nói tôi sẽ tự tránh xa cậu ta , không cần cậu phải lo vậy nên cũng không cần nói với tôi những điều đó.

- Tốt... tốt nhất cậu nên làm như vậy – Cô ta nói rồi quay bước đi

Vy đứng đó len lén lau đi những giọt nước mắt đang rơi xuống má nóng hổi , mặt đỏ ửng. Cô đã cố gắng , lấy hết dũng khí mới có thể nói ra những lời đó rồi cô rút điện thoại ra nhắn cho Khánh một tin

[- Tôi muốn gặp anh , ở bờ suối phía trên]

Khoảng 5p' sau , Khánh mới đến chỗ hẹn , tuy mặt hai người không biểu lộ chút cảm xúc nào nhưng họ đều hiểu , đã có chuyện gì xảy ra .

- Có chuyện gì sao?- Khánh đi đến chỗ Vy , mặc dù giữa đêm tối họ không thể nhìn rõ nhau nhưng Khánh cũng cảm nhận được Vy vừa khóc xong , giọng cô vẫn còn run lên

- Tôi có chuyện muốn nói

- Chuyện hôn ước giữa chúng ta sao

- Phải

- ....

- Nếu anh muốn hủy bỏ hôn ước quay về với Hạ My tôi sẽ không có ý kiến gì nhưng tôi nghĩ tốt nhất , hôn ước giữa chúng ta nên được hủy bỏ , như vậy sẽ tốt hơn

- ....

- Anh cũng không cần dùng tôi để trả thù Ngón Hạ My, như vậy anh còn đau khổ hơn...tôi sẽ nói với hai bác, cũng không cần phải gặp mặt gì . Tôi sẽ qua nhà anh , thưa chuyện và nói đó là quyết định của tôi.

- ....

- Tôi nói xong rồi , tôi đi đây - Vy quay bước đi thì bỗng một bàn tay đưa ra nắm lấy cổ tay cô

- Theo phản xạ tự nhiên , Vy gạt tay Khánh ra vẫn bước đi , cô muốn mau thoát khỏi hình bóng người con trai ấy, không muốn bị ám ảnh trong đầu , lựa chọn duy nhất của cô sẽ là đồng ý lời tỏ tình của Vũ

***

Về lều Vy nhắn cho Vũ một tin

[- Hàn Sơ Vũ tôi đồng ý làm bạn gái cậu

- Thật sao ! không đùa tôi chứ - Ngay sau đó Vũ nhắn tin lại rep PM với tốc độ bàn thờ

- Trông tôi giống nói đùa sao , thôi đi ngủ đi , mai gặp lại

- Dạ ! Đại ca ngủ ngon]

Có lẽ từ bỏ là cách tốt nhất và từ bỏ sẽ dễ chịu hơn...sẽ không còn đau đớn , không đau khổ...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39

Sáng hôm sau, mới sáng mai Vũ đã chạy qua chỗ Vy , còn Hạ My cô ta lại qua chỗ Khánh nhưng cậu ta đã đi đâu từ sáng sớm , không có trong lều

- Phương Vy ,mình đi dạo nhé

- Được rồi

- Oke . mình qua bờ suối bên kia nhé , tôi thấy có vẻ đẹp. Mình đi thư giãn một chút

- Ukk

Hai người cùng nhau đi qua bờ suối , đi dạo , không khí buổi sáng ở đây khá là thoải mái . Không khí trong lành cùng tiếng suối chảy...quả thật lãng mạn.

- Cậu không thích sao

- Đâu...đâu có

- Mình thấy cậu có vẻ không được vui

- Không có - Vy gượng cười

- Vy này – giọng Vũ bỗng nghiêm túc làm cho Vy thấy hơi rung mình

- Có...có chuyện gì sao ? – Vy hoang mang

- Tôi nghĩ , cậu nên đối diện tình cảm của mình

- Hà...hà...

- Lúc đầu tôi cứ nghĩ , chỉ cần cậu đồng ý , tôi sẽ làm mọi cách để cậu yêu tôi rồi dần dần cậu cũng sẽ thích tôi chỉ cần cho cậu thời gian để tiếp nhận tình cảm của tôi nhưng có lẽ tôi đã sai rồi.

- ...

- Người mà cậu yêu là Khánh nhưng cậu lại không muốn làm người chen giữa Khánh và My , tại sao cậu chỉ nghĩ cho người khác nhưng lại không nghĩ cho bản thân mình

- Tôi...tôi...

- Trần Phương Vy cậu mau tỉnh lại đi , cậu mau đến nói cho Vương Gia Khánh biết cậu yêu cậu ấy , muốn sống cùng cậu ấy – Vũ ghì chặt hai vai cô , dường như cơn giận đã lên tới đỉnh điểm

- Tôi...tôi không làm được

- Cậu...có phải cậu muốn làm tôi điên lên hay không.

- ...

- Cậu đừng như vậy nữa , làm ơn đi – Vũ nói với giọng van nài

- Tôi không muốn làm kẻ thứ ba, chen vào hạnh phúc của họ

- Không phải hai người mới là một cặp sao . Ngón Hạ My cậu ấy mới là kẻ thứ ba....không phải là cậu , cậu hiểu tôi nói gì chứ

- Tôi..

- Làm ơn đi. Nhìn thấy cậu như vậy tôi không thể chịu nổi, nếu cậu còn như vậy tôi không biết sẽ đối xử thế nào với Vương Gia Khánh đâu. Cậu suy nghĩ đi – Vũ rời bước đi để lại Vy ở đó suy nghĩ..

Hạ My nhìn thấy Vy đang đứng đó, Hạ My liền đi lại mĩa mai cô vài câu cô ta thấy Khánh cũng đang gần đó liền giả vờ đang giằng co với Vy rồi cô ta tự ngã xuống suối

- Cứu cứu tôi với – Cô ta cố tình kêu lớn để Khánh chạy lại cứu

Lúc này Vy vẫn đang ngỡ ngàng, còn chưa kịp hiểu chuyện gì đã xảy ra, định nhảy xuống cứu cô ta thì Khánh đã chạy tới nhảy luôn xuống suối cứu cô ta lên. Vy sững người, cô bị Khánh ném cho một cái nhìn sắc lạnh

- Cô muốn trả thù cô ấy cũng không cần dùng cách này đâu, cô dùng cách này quá vô si đấy

- Tôi...tôi không có, là cô ta... – Vy cố thanh minh

- Dù rồi, không cần phải nói nhiều – Nói rồi cậu bé Hạ My đi lướt qua mặt Vy để cô vẫn đứng đó

- Anh Khánh, em không sao, anh đừng trách Phương Vy, cô ấy không cố tình – Hạ My giả giọng thanh cao lắm nhưng trong lòng cô ta lúc này vô cùng hả dạ

- Em đừng nói như vậy, cô ta hại em đến nông nổi này...- Khánh ân cần đặt cô ta xuống ghế rồi đi lấy khăn cho cô ta

- Nhưng dù sao anh cũng đừng trách cô ấy...

- Em quá nhân từ rồi..

***

Lúc này, Vy cảm thấy tim cô như bị ai đó bóp nghẹt hơn cả khi anh ta giận dữ với cô ngay từ lần đầu gặp mặt. Anh ta là vì một cô gái khác mà như vậy...không thể chịu nổi Vy quyết định xin cô giáo cho về sớm hơn dự định với lý do bị ốm, không thể tiếp tục cắm trại cùng mọi người....Người phụ trách đưa Vy về dĩ nhiên là Vũ

es2EWHDS

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40

Về đến nhà Vy liền chạy lên lầu, ném mình xuống chiếc đệm mềm mại nằm xuống nhưng vẫn không ngừng suy nghĩ...Tiếng chuông điện thoại reo, phá ngang mơ hồ trong đầu Vy...là Gia Như gọi tới:

- Chị Vy, em và Hải Anh đang đi tới chỗ bọn chị...mình cùng đi ăn nha

- Gia Như...

- Có chuyện gì sao

- Không...là chị mệt...chị về nhà trước rồi, chị không có ở đó nữa

- Chị Vy, nói em biết, có phải hai người lại cãi nhau không

- Không phải...

- Chị đừng nói nữa, bây giờ em qua chỗ chị ra quán cà phê ở ngã ba chờ em, em quay lại ngay

- Không cần...- Nhưng Gia Như đã cúp máy từ lúc nào

- Có chuyện gì sao ? – Hải Anh đoán được một phần nào đó

- Hai người cãi nhau , chắc chắn do cô ta

- Em nói Ngôn Hạ My sao

- Còn ai vào đây nữa chứ , chúng ta đến quán cà phê ở ngã ba , gần nhà chị Vy...chị ấy đang ở đó

Mười phút sau , hai người nhanh chóng có mặt ở chỗ hẹn , tìm mãi mới thấy Vy đang ngồi đó. Cô ngồi gần một cửa sổ , đang ngắm nhìn bầu trời trong xanh...

- Chị Vy , em tới rồi đây

- À ... hai đứa mau ngồi đi

- Được rồi, mình đi ăn chút nha , ở đây không có món ngon đâu

- Không cần đâu, chị ăn rồi

- Vậy sao?

- Uhm

- Nhưng hai người đang cãi nhau sao

- Không phải

- Vậy tại sao chị một anh ấy không đưa chị về

- Là...là...

- Đừng giấu em nữa

- Không phải, chỉ là chị nói cậu ta ở đó , để chị tự về

- Chị nghĩ em tin?

- Chị ấy không muốn nói em đừng hỏi chị ấy nữa ? – Hải Anh lên tiếng

- Không được , em phải làm rõ ràng , chị Vy chị mau nói cho em biết , có phải vì Ngôn Hạ My hay không?

- Không phải mà – Vy xua tay

- Được rồi chị không nói cũng được – Như rút điện thoại ra , gọi cho Khánh- Vương Gia Khánh

- Lại có chuyện gì nữa em gái , ai đã chọc điên em sao , bây giờ anh không có tâm trạng nói chuyện đâu

- Anh đã làm gì chị Vy

- Cô ta lại nói gì với em sao

- Anh nghe cho rõ đây nếu anh giám làm gì có lỗi , hay làm cho chị ấy buồn , anh không xong với em đây . Còn nữa nếu anh để Ngôn Hạ My giám làm gì đến chị ấy, cho dù cô ta có là chị dâu của em , em cũng sẽ không tha cho cô ta đâu....anh nhớ lấy – Nói rồi Vy cup máy

- Em...- Khánh đơ cả người, bỗng dưng Gia Như gọi cho cậu rồi nói như vậy là ý gì chứ

- Gia Như , chị nói không phải nhưng sao em gọi cho cậu ta rồi nói như vậy , cậu ta sẽ nghĩ chị...

- Chị đừng nói nữa , em biết tất cả...không cần phải giấu em đâu – Gia Như cắt ngang – Nếu chị coi em là em thì không nên giấu em bất cứ một điều gì...nhất là những gì Ngôn Hạ My đã làm với chị

- Chị...

- Được rồi bây giờ chị có thể nói cho bọn em biết được chưa – Hải Anh nói

- ...

- Chị Vy

- Được rồi , chị nói

Vy kể cho hai người kia nghe những chuyện Ngô Hạ My đã làm với cô và Khánh đã đối xử với cô như thế nào...bất giác những giọt nước mắt trên má lại lăn dài

- Hai người họ quá đáng lắm...em không đề yên đâu, rồi chị coi....chị không cần phải nhẫn nhịn như vậy

- Như...em đừng làm gì quá đáng . Ngô Hạ My, cô ta sẽ thừa cơ hội có khi còn hại chị Vy đấy – Hải Anh cảnh báo

- Anh yên tâm , em có kế hoạch rồi

- Kế hoạch....?? – Hải Anh vẫn không thể hình dung được trong đầu Như đang suy tính chuyện gì

- Chị Vy, em sẽ trả thù cho chị

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Hôm nay là đầu tuần, mọi người lại bắt đầu với một tuần mới với Vy lại là một tuần khởi đầu của những mệt mỏi , buồn tẻ...

Tiết đầu tiên tại trường học

Vy vẫn đến lớp như mọi ngày , vẫn ngồi chỗ đó , với cậu ta nhưng bỗng nhiên

- Phương Vy , cậu có thể đổi chỗ cho mình không ? – Cô ta nói với giọng giả tạo , làm cô hận không thể nôn luôn ra người cô ta

- Được thôi – Vy vui vẻ chấp nhận lời đề nghị

- Cảm ơn -nói rồi cô ta ngồi xuống ngay bên cạnh Khánh , Vy xuống chỗ cô ta ngồi cạnh Vũ

- Cậu để cô ta ngồi vào vị trí cậu dễ dàng vậy sao ? , đúng là không còn có ai ngốc hơn cậu đâu – Vũ thì thầm với Vy

- Chỉ là chỗ ngồi thôi , có gì quan trọng chứ ?

- Cậu ... - Vũ đúng là bị Vy chọc cho đau cả ngực

Hạ My đang ngồi thì nhận được tin nhắn của Gia Như gửi tới

[- Cuối buổi gặp ngoài hồ bơi của trường]

Cô ta thấy có chút bất an , tự dừng tại sao Như lại hẹn gặp cô ta , rồi Như lại nhắn cho Khánh một tin nữa

[- Mẹ muốn gặp chị Vy , cuối buổi anh đưa chị Vy về nhà mình]

Cuối buổi Khánh đưa Vy về nhà , mặc dù cả hai không hề muốn. Cứ như là ép nhau vậy , không khí còn căng thẳng hơn cả trên công đường lúc tuyên án. Còn Hạ My thì đi gặp Gia Như

- Chị đến rồi sao

- Em có chuyện gì cần tìm chị sao?

- Không có anh Khánh ở đâu chị không cần diễn sâu vậy đâu

- Em nói gì vậy ?

- Anh Khánh bị mù nhưng tôi thì không đâu....chị diễn kịch rất giỏi , không làm diễn viên thì hơi phí đấy

- Em nói gì vậy , diễn kịch sao

- Chị đừng tưởng tôi không có ở đó thì tôi không biết chị đã giờ trò gì với chị Vy – Như nói một câu lại bước tới một chút , Hạ My thấy vậy theo phản xạ cũng lùi theo sau – Chị muốn làm hại chị ấy sao, thế thì phải bước qua tôi...chị đừng hòng giờ trò

Bất chợt Hạ My , do bị Gia Như ép quá cô ta bất chợt ngã xuống hồ bơi

- Ô ! làm chị ngã xuống nước rồi , thật không may...không phải lần trước được anh Khánh cứu lên sao mau gọi lớn lên để anh Khánh đến cứu chị....la đi , la lớn lên

Hạ My cô ta bị Gia Như chọc cho tức điên lên , trong lòng cô ta nghĩ nếu Gia Như không phải em gái Khánh cô ta phải nhin như vậy sao ? trong lòng cô ta lại bùng lên lửa hận...tất cả những điều này cô ta lại đổ lên đầu Vy

***

Khánh và Vy về nhà Vương Gia , mọi người cũng đã ngồi vào bàn ăn và dùng bữa

- Cũng đã đến lúc hai đứa nên dọn ra ngoài ở quen với cuộc sống vợ chồng đi, ta nghĩ cũng đã đến lúc cần phải làm vậy

- Vy đang ăn, nghe thấy bà Vương nói thì tỳ bị thức ăn làm cho sặc chết cô ho sặc sụa . Dọn ra sống chung với hấn ta trong hoàn cảnh này sao , không thể nào

- Tiểu Vy , con làm sao vậy ? con không sao chứ

- Dạ , con không sao...

- Gia Khánh con có ý kiến gì không

- Dạ không

- WTF ! có chuyện gì vậy chứ , còn muốn sống một nhà sao – Vy suy nghĩ

Ăn uống xong , Vy cũng giúp mấy cô giúp việc dọn dẹp rồi xin về trước....

Khi yêu một người , yêu đến cuồng si...cho dù bản thân có làm gì cũng chưa chắc lí trí đã kiểm soát được, tất cả chỉ hướng đến muốn tốt cho đối phương cho dù bản thân có thể nào đi nữa...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Đúng như lời Vương phu nhân nói , hai người họ dọn tới một căn nhà khác để ra ở riêng... Đó là một căn nhà lớn , đằng sau là một khu vườn lớn và một cái hồ lớn nước trong vắt.... có một chiếc cầu bắc ngang qua chiếc hồ , căn nhà trông thật đẹp và sang trọng.

- Tôi mang đồ lên phòng đây – Vy nói với Khánh nhưng đáp lại câu nói của cô cũng chỉ là cái biểu cảm lạnh như băng

Vy khiêng vác bao nhiêu là đồ lên phòng , ngắm nghía , sắp xếp mãi mới xong...Dọn dẹp xong thì cũng đã muộn, Vy thấy đói nên mò xuống bếp tìm đồ ăn nhưng trong tủ lạnh trống trơn vì vừa chuyển đến chưa kịp mua sắm gì...mì gói cũng không có đành phải chịu đựng , định quay lên phòng thì Vy nhìn ra cửa thấy Khánh đang xách túi đồ gì đó hình như là đồ ăn, không nghĩ thêm được gì Vy chạy ủa lại

- Anh đi mua đồ ăn sao ?? – Mắt Vy sáng như sao nhìn Khánh

- Ăn đi... - Khánh đưa túi đồ ăn cho Vy

- Cảm ơn – Vy tự nhiên đỡ lấy túi đồ

- ...

- Mà anh không ăn sao ?

- Ăn rồi – Khánh quay lên phòng

- Vậy thì thôi , tôi ăn một mình – Vy cầm củi ăn như con ma đói

Sáng hôm sau

Vy dậy từ rất sớm , đi ra khuôn viên sau vườn hít thở không khí rồi mới vào trong nhà thay đồng phục đi học , mới hơn 6h Vy nghĩ có lẽ lúc này Khánh vẫn chưa dậy Vy đã lén lút đi xuống tầng định đi học thì

- Cô định đi học bây giờ sao?

- Phải .phải- Vy áp ứng

- Ngồi đó đợi tôi , lát tôi đưa cô đi học

- Không cần , tôi...tôi tự đi

- Cô cứ thử đi trước coi – Khánh quay lên phòng

- ....

10 p' sau Khánh xuống nhà Vy vẫn ngồi đó ngoan ngoãn như một chú cún

- Đi thôi – Khánh lên tiếng

- Ồ

Hai người đi ra xe, chuẩn bị đi đến trường...

- Tôi...

- Cô làm sao?

- Tôi đói..

- Vậy đến trường rồi đi ăn sáng

- Ồ

Hai người cùng nhau đi đến trường , Vừa lúc đó Hạ My cũng vừa đến....thấy Vy bước từ trong xe ra-đi cùng với Khánh , cô ta lại điên lên

- Trần Phương Vy , tôi làm đến như vậy mà cô vẫn chưa bỏ cuộc...vậy đừng trách tôi....

Khánh cùng Vy xuống căn-tin ăn sáng, có vẻ như không có thử thách nào ngăn cản được hai trái tim này nữa rồi...cho dù giận nhau chỉ cần hai người họ ở bên nhau , những giận hờn đó sẽ vô cớ bay đi hết, có lẽ do tình cảm họ dành cho nhau đã nhiều hơn

- Anh Khánh – Không biết từ đâu Hạ My chạy đến , ôm lấy cánh tay Khánh

- Em ăn sáng chưa – Khánh ân cần hỏi

- Em chưa

- Vậy được ngồi ăn luôn đi , để anh gọi đồ cho em

- Em sợ không tiện – Hạ My liếc nhìn sang Vy về mặt e ngại

- Em cứ ngồi đi

- ... - Vy không quan tâm , vẫn cứ ngồi ăn nhưng thực ra cô thấy có chút gì đó khó chịu

- Vậy cũng được sao ? không làm phiền cậu chứ Vy – Vẫn về mặt đó , cô ta nhìn Vy

- Không sao ! dù gì tôi cũng ăn xong rồi ! tôi xin phép trước...- Vy đứng dậy đi lên lớp

- Không phải chứ , cậu vẫn chưa ăn gì mà

- Nhưng tôi thấy no rồi – Rõ ràng nhìn thấy mặt cô ta là không thể nuốt nổi đây mà

- ...- Khánh nhìn thấy rõ có gì đó bức bối trong ánh mắt Vy, nhưng lại không nói gì

- Vậy lát gặp trên lớp nha
- ...- Vy quay đi nhưng lại gặp Gia Như đang cùng Hải Anh đi tới
- Chị Vy , ăn sáng chưa
- Chị ăn rồi , bây giờ chị lên lớp , gặp em sau nha
- Thôi , đang sớm mà , chị xuống đây đi em cho chị coi kịch hay
- Hà , kịch sao
- Phải rồi
- Anh Khánh – Gia Như chạy lại chỗ Khánh , thấy Hạ My đang ngồi cạnh Khánh thì như liền tặng cho cô ta một cái liếc xéo
- Gia Như , em ăn sáng chưa , ngồi đây ăn với tụi chị nhé – Hạ My vốn dĩ khó chịu khi nhìn thấy Gia Như nhưng cũng phải giả vờ tỏ ra thân thiện với cô
- À...em cũng chưa ăn , vậy tụi em ngồi cùng hai người nhé
- Được rồi , em ăn gì – Khánh hỏi
- Hải Anh đang đi lấy rồi
- ừ được rồi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

chị ăn súp này nha – Gia Như nhìn Hạ My với vẻ mặt tươi cười

- Chị cảm ơn – Hạ My tưởng Gia Như có ý tốt , cô ta dơ tay đỡ lấy bát súp nhưng bát súp không phải đưa đến chỗ Hạ My là Gia Như đưa đến chỗ Vy , tay cô ta hệt hững giữa không trung
- Tôi có mời chị sao ? – Gia Như nhìn Hạ My với ánh mắt khinh bỉ
- Gia Như – Hải Anh gằn giọng nhẹ
- ...- Sống lưng Hạ My cứng đờ , thật mất mặt , cô ta như muốn lao ra giết chết Gia Như
- Em làm sao chứ , em đưa cho chị Vy nhưng một số người lại ảo tưởng , haizzz- Gia Như vẻ mặt đắc ý- Thôi thì tôi mời cô chén súp này vậy – Gia Như nhìn Hạ My
- Là mời chị sao
- Phải
- Vậy chị cảm ơn – Hạ My một lần nữa đỡ lấy bát súp trên tay Gia Như , nhưng bát súp đó không đến tay cô mà rơi thẳng vào đùi cô ta- á....á....á....nóng quá – cô ta hét lên
- Gia Như em làm trò gì vậy – Khánh quay sang chỗ Gia Như
- Ồ...rơi vào người cô sao , là tôi không chú ý đến , xin lỗi nhé – rồi Như chạy đi đâu đó về mặt cuống quýt chạy ra với một chiếc khăn lau chỗ súp rơi xuống
- Khoan...khoan đã , em cầm gì trên tay vậy – Hạ My vẻ nghi ngờ
- Là rẻ lau nhà , tôi thấy hạng người như chị thì xứng với thứ này thôi

- Em...Gia Như....em đừng quá đáng – Hạ My cứng họng
- Vương Gia Như , em quá đáng rồi – Gia Khánh lên tiếng
- Anh còn giám vì cô ta lớn tiếng với em sao, em là em gái của anh đấy
- Gia Như , em mau xin lỗi cô ta đi – Vy lên tiếng
- Em làm gì mà phải xin lỗi cô ta chứ - Như cương quyết
- Em...- Khánh bực mình
- Em làm sao , anh giám vì cô ta lớn tiếng với em...em sẽ không bao giờ coi anh là anh nữa – Gia Như quay đi , không quên kéo theo Vy, nhìn thấy cô đang bị bội như vậy nhưng trong lòng cô vô cùng hả hê , còn dạy cho cô ta một bài học ngay trước mặt nhiều người nữa...
- Sao , chị thấy kịch hay chứ - Như quay sang hỏi Vy
- Nhưng không phải là em hơi quá đáng sao
- Không hề , cô ta nên bị như vậy...
- Nhưng chị nghĩ , em làm như vậy hơi nặng tay rồi....khiến cô ta bề mặt trước bao nhiêu người
- Như vậy vẫn chưa là gì so với những việc cô ta đã làm với chị đâu...em nghĩ cô ta sẽ không bỏ qua chuyện này đâu, chị phải cẩn thận một chút
- Cô ta là con người như vậy đấy , chị đừng tin lời cô ta, lúc đầu em cũng tưởng cô ta là con người hiền lành lắm , sau này mới biết....chỉ có anh Khánh là bị cô ta lừa cho quay vòng vòng , ai cũng hiểu rõ bộ mặt của cô ta chỉ có anh Khánh là không...
- ...
- ***

Lúc này Hạ My vô cùng tức giận, cô ta còn muốn tìm cái lỗ nào để chui xuống đất....bị Gia Như làm bề mặt trước bao nhiêu là người

- Em không sao chứ ? – Khánh hỏi
- Không sao , em đi thay đồ là không sao rồi
- Uhm, vậy em đi thay đồ đi
- Được rồi..

Từ phía xa Vũ cũng đã quan sát được toàn bộ câu chuyện , cũng không ngừng khen thầm Gia Như , quả là có kinh nghiệm chọc điên người khác....với cậu cho dù Hạ My đã chơi thân với cậu từ lâu nhưng không phải là không hiểu tính tình của cô ta , ngược lại hiểu rõ....hiểu cô ta muốn làm gì Phương Vy. Vũ biết cô ta là con người có thể làm bất cứ điều gì để có được thứ mình muốn , không từ thủ đoạn nào....

bị EWs

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44

Mới sáng sớm Khánh đã thức dậy, vì hôm nay là chủ nhật nên được nghỉ....vẫn chưa thấy Vy đâu, Khánh chạy lên phòng định gọi cô dậy nhưng đã không thấy Vy đâu....và cậu rút điện thoại nhắn dòng số quen thuộc

- Alo ! có chuyện gì sao ? – đầu dây bên kia bắt máy
- Cô đi đâu vậy?

- Tôi ra ngoài có chút việc....anh gọi cho tôi có chuyện gì sao?
- Tại không thấy cô nên gọi...
- Chỉ vậy thôi à
- Vậy thôi
- Vậy tôi cúp máy
- À...hết đồ ăn rồi
- Được rồi lát tôi qua siêu thị mua....
- Lát cô về đi tôi đưa cô đi
- Được rồi , tôi cúp máy đây
- ....

Vài phút sau , đã có tiếng nhún chuông cửa

- Không lẽ cô ta về nhanh vậy sao – Khánh lẩm bẩm rồi ra mở cửa – Cô về nhanh vậy sao ?? – Nhưng mở cửa ra , không phải Vy mà là Hạ My
- Anh Khánh, là em – Cô ta chưng ra bộ mặt thánh thiện phát buồn nôn
- Em đến có chuyện gì ?
- Em đến chơi không được sao....không hoan nghênh em sao ?
- Không phải....em vào nhà đi
- À hi – Cô ta vào nhà một cách tự nhiên
- Em uống nước đi – Khánh vào trong bếp cầm ra một cốc nước lọc đặt lên bàn
- Em cảm ơn – Hạ My lấy cốc nước uống một hơi
- Không có gì
- Phương Vy , cậu ấy không có nhà sao ?
- Cô ấy vừa ra ngoài , một lát nữa sẽ về
- Tôi về rồi – Vy vừa bước vào nhà , thấy Hạ My – Hạ My cậu đến chơi sao
- Tôi vừa tới...
- Vậy hai người nói chuyện , tôi đi siêu thị mua chút đồ
- Tôi trở cô đi
- Không cần hai người cứ nói chuyện đi
- Để tôi đi với cậu – Hạ My lên tiếng
- Không cần, cậu cứ ở đó chơi đi , tôi đi một lát rồi về
- Không sao , để tôi đi với cậu
- Vậy được rồi , mình đi

Hai người ra ngoài , đi taxi đến một siêu thị gần đây....hai người cùng nhau đi nhưng cứ như là kẻ thù không ai nói với ai câu nào....bề ngoài có vẻ là không có chuyện gì nhưng trong thâm tâm họ mới biết lương tâm của hai người họ đang chiến tranh dữ dội thế nào....tới quầy thực phẩm Vy thấy ớt có vẻ xanh tiện tay vớ luôn một túi , thấy vậy Hạ My ngăn lại

- Phương Vy , anh Khánh không ăn được ớt xanh đâu

- Tôi đâu có mua cho mình cậu ta ăn
- À ừ...
- ... - Vy đẩy xe đi tiếp chọn đồ , trong lòng có chút khó chịu – Cô ta còn quan tâm anh ta như vậy sao

***

Lúc này Khánh đang ngồi ở nhà , lại có tiếng chuông cửa , cậu chạy ra mở cửa

- Hai người về sớm....- Chưa nói hết câu thì đập vào mắt cậu là hình ảnh một cậu thanh niên đang cầm một túi hoa quả
- Hai người nào....là tôi – Hàn Sơ Vũ có vẻ hơi ngạc nhiên
- Cậu đi đâu đây
- Là Phuong Vy mời tôi đến
- Mời cậu sao ?
- Sao? Tính không cho tôi vào nhà hay sao ?
- Vào đi – Khánh tránh người
- Woa ! nhà của hai người cũng không tệ
- Cậu nghĩ tôi là ai
- À....Phuong Vy đâu rồi
- Đi siêu thị
- À...thì ra vậy. cậu nói hai người ...còn ai nữa
- Hạ My
- Cái gì , cậu để hai người đó đi với nhau sao ?
- Sao?
- Cậu không sợ Hạ My cô ta giở trò với Phuong Vy sao ?
- Sao ?
- Cậu ngốc thật hay giả ngốc vậy
- ....
- Cậu nghĩ Hạ My cô ta đơn giản chỉ trở về đây học sao
- ....
- Phuong Vy có chuyện thì cậu đừng có hỏi hân
- Tôi về rồi , Hàn Sơ Vũ cậu đến rồi sao ? – Vy tay xách đồ nhưng vẫn không quên chào hỏi
- Cậu về rồi sao , để tôi giúp cậu – Vũ chạy ra xách phụ đồ vào bếp rồi giúp Vy nấu nướng trong bếp

Hai người xào nấu , sau một hồi thì cũng có kết quả....một bàn ăn thơm nghi ngút, thịnh soạn...nhìn mà thèm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Mọi người vào bàn ăn, bầu không khí chiến tranh ngấm lại bắt đầu....

- Anh Khánh , anh ăn đi- Hạ My gấp thức ăn cho Khánh
- Cậu cũng ăn nhiều vào – Thấy vậy Vũ cũng hòa theo gấp thức ăn cho Vy
- Được rồi , cảm ơn – Vy gấp lấy thức ăn bỏ vào miệng

Khánh thấy vậy , bực mình....gắp miếng ớt xanh bỏ vào miệng

- Tôi tưởng anh không biết ăn ớt xanh – Vy ngạc nhiên
- Ai bảo
- Thì nghe nói là như vậy – y nhìn về phía Hạ My
- Không phải ngày trước anh không thích ăn ớt xanh sao – Hạ My nói
- Phải rồi...ngày trước cậu ghét ớt xanh mà – Vũ lên tiếng
- Từ trước đến giờ tôi chưa bao giờ thấy anh làm cái gì mà anh ghét đấy...

Mọi người vẫn ngồi vào bàn ăn , thỉnh thoảng lại đá xoáy nhau vài câu :D :D, cho đến khi ...chiếc điện thoại của Vy reo lên

- Aloo ! số này của ai vậy ạ - Vy bắt máy
- ....
- Dạ phải , có chuyện gì sao ạ
- ....
- Cô...cô nói gì ạ - Vy đứng phất dậy
- .....
- .... – Chiếc điện thoại trên tay Vy bỗng rơi xuống đất , cô ngồi phịch xuống ghế , trời đất quanh cô như sụp xuống một màu đen nhuộm màu đau thương vây quanh cô rồi cô guồng chân chạy như bay ra ngoài, thấy vậy Khánh cũng chạy theo, Vũ biết đã có chuyện gì đó xảy ra , chỉ giám đi theo sau
- Phương Vy , có chuyện gì vậy – Khánh kéo tay Vy lại
- Buông tôi ra , tôi phải đi tìm ba mẹ tôi – Vy nước mắt đã giàn giụa từ khi nào, lấm lem cả khuôn mặt xinh đẹp
- Có chuyện gì xảy ra , nói tôi biết – Khánh lúc này gương như sắp không kiềm chế nổi , cậu lo lắng cho cô sắp điên lên
- Ba....ba...mẹ...tôi – Vy khóc nức lên , không nói nên lời
- Ba mẹ?? Hai bác làm sao ?
- Có người gọi đến....nói...nói...là họ bị tai nạn đang ở bệnh viện – Vy càng khóc lớn hơn
- Bệnh viện nào
- Bệnh viện GKK
- Được rồi , tôi đưa cô đến – Nói rồi quay sang hai người bên kia – Hai người về sau nhé ....
- Để tôi đi với hai người – Vũ lên tiếng
- Không cần , cậu đến sau đi , tôi tới coi tình hình thế nào – Nói rồi Khánh chạy tới lấy xe , đưa Vy tới bệnh viện

Trên xe , Vy vẫn không ngừng bất an , lo lắng không ngừng...thấy vậy Khánh cũng không khỏi đau lòng, tìm cậu như bị ai bóp nghẹt , nỗi đau không thể nói lên lời....cậu đã phải chịu cảm giác này nhiều rồi

Tại bệnh viện GKK

Vy chạy đến quầy lễ tân ráo riết hỏi

- Chị ơi , có ca tai nạn xe hơi nào vừa nhập viện không chị
- Em có phải con gái Trần Thị
- Đúng rồi , là em , chị nói cho em biết đi
- À...ca tai nạn đó vẫn còn trong phòng cấp cứu có lẽ sẽ phải phẫu thuật luôn đấy em , em đi lên lầu 4 rẽ phải
- ...- Vy chạy lên chỗ y tá chỉ , thấy phòng cấp cứu cô thấy bất an ....nỗi sợ hãi bao trùm lí trí cô lúc này....không còn suy nghĩ được gì cô chỉ biết khóc và khóc
- Phương Vy , sẽ không có chuyện gì đâu , bình tĩnh đi- Khánh cố gắng an ủi
- Anh nói tôi làm sao có thể bình tĩnh đây , anh là tôi thì anh có bình tĩnh nổi không...- Vy nức nở
- ....- Khánh Im lặng , biết là cô đang kích động nên cũng không nói thêm gì

Bây giờ đã là 3h chiều , ca cấp cứu vẫn chưa xong , đã mấy tiếng đồng hồ , Vy đã là người đi do khóc nhiều , bây giờ Khánh mới là người thấy bất an nhất....bây giờ cậu nói gì Vy cũng không nghe , cậu sợ sẽ có chuyện gì với cô ....

30 phút sau , bác sĩ phẫu thuật bước ra , Vy vội chạy lại chỗ bác sĩ ấy

- Bác sĩ , Bác sĩ...ba mẹ cháu sao rồi...

[NW*]

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lạnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

- Xin lỗi , chúng tôi đã cố gắng hết sức – Vị bác sĩ già thất vọng rồi cúi đầu xin lỗi – Cháu đi ra phòng 103 gặp mặt họ lần cuối đi , ta rất tiếc
- Lúc này trời đất mới thật sự sụp xuống , Vy nghe thấy thì không thể nào kiềm chế nổi , túm lấy áo vị bác sĩ ấy
- Không phải...đây không phải sự thật....nói với cháu đi....bác đang nói đùa , ba mẹ cháu không làm sao cả....bác nói đi , nói đi – Vy kích động , nỗi đau lớn nhất của đời người là mất đi người thân...
- Vy bình tĩnh lại – Khánh nắm lấy cổ tay Vy , cố gắng cho cô kiềm chế lại
- Vương Gia Khánh , anh nói đi....anh nói là tôi nghe nhầm...ba mẹ tôi không sao đúng không
- ....
- Sao anh không nói gì , anh nói đi , nói nhanh lên – Nước mắt giàn giụa trên khuôn mặt xinh đẹp , khiến người ta thấy mà đau lòng
- Trần Phương Vy , em nghe rõ đây , hai bác mất rồi , em phải chấp nhận sự thật , em đừng như vậy nữa – Khánh thật sự đau lòng , thấy lo lắng cho Vy
- Anh nói dối , ngay cả anh cũng nói dối tôi , ba mẹ tôi làm sao có thể .....
- Trần Phương Vy , nhìn thẳng vào mắt tôi , nghe tôi nói – Khánh đỡ lấy vai cô , để cô nhìn thẳng vào mình , anh nói từng câu từng chữ như muốn khắc vào trái tim cô – Ba mẹ em...hai bác đã mất...cho dù em chưa thể chấp nhận nhưng đó là sự thật
- Không phải....không phải sự thật – Vy ngồi sụp xuống , ôm lấy đầu lắc mạnh....cô không thể chấp nhận được sự thật phũ phàng
- Mau đi gặp ba mẹ lần cuối...để tôi đưa em đi – Khánh ngồi xuống , đặt tay vào vai cô an ủi
- ...- Vy từ từ ngẩng mặt lên , đôi mắt trong veo đã đỏ hoe đi do khóc nhiều nhìn thẳng vào mắt chàng trai đối diện ....bỗng nhiên cô như bị khuấy phục ,

đứng lên đi theo cậu đến phòng 103

Mở cửa phòng cô nhìn thấy hai người cô yêu thương nhất đang nằm trên giường bệnh , thở oxi...khuôn mặt lấm lem máu, ai cũng có thể cảm nhận được sự sống yếu ớt trong hai con người đang nằm đó . Vy bước chậm chậm đến phía giường , nước mắt lại bắt đầu rơi

- Mẹ...mẹ tỉnh dậy đi , mẹ nói chuyện với con...mẹ đừng ngủ nữa , mẹ tỉnh dậy đi – Vy lay lay người mẹ của mình , rồi lại chạy sang bên phía giường bên cạnh- Ba ơi ! con gái của ba đến rồi , ba dậy đi , ba dậy nói với con gái cả ba .... Sao ba cứ nằm đấy ....sao ba không nói gì...ba dậy đi – Vy nắm tay ba

- Vy , em đừng như vậy nữa không phải anh đã nói với em rồi sao – Khánh chạy lại , đỡ lấy vai Vy

- Tại sao lại như vậy , ba mẹ tôi đã làm gì chứ , tại sao lại đối xử với họ như vậy – Vy nhìn Khánh, đôi mắt đau khổ

- .....- Khánh ôm Vy vào lòng - Có đôi lúc , sự thật luôn phủ phàng nhưng ta phải chấp nhận nó , cho dù nó tàn khốc như thế nào....cho dù ra sao , em vẫn phải mạnh mẽ , tiếp tục sống thật tốt , em mất ba mẹ nhưng vẫn còn có tôi...ba mẹ chắc chắn không muốn nhìn thấy bộ dạng này....hai bác sẽ không thể thanh thản khi nhìn thấy bộ dạng này của em

- .....- Vy vẫn khóc , khóc rất nhiều....ướt cả một phần áo của Khánh

- Bây giờ tôi đưa em về nhà , tang sự của hai bác tôi sẽ lo giúp em...giờ thì về nhà nghỉ ngơi, ngày mai sẽ đưa em tới tang lễ của hai bác

- Tôi muốn ở đây....

- Em ở lại cũng không giải quyết được gì , em nên về thì tốt hơn

- Cho tôi ở lại một chút nữa , tôi muốn ở với ba mẹ tôi lần cuối....

- Vậy được rồi , tôi ra ngoài, một lát nữa sẽ đưa em về...

!FWp

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47

Sau khi đưa Vy về, Khánh quay trở lại bệnh viện lo liệu thủ tục để chuẩn bị tang lễ cho ba mẹ Vy . Về đến nhà đã muộn . Đúng như dự đoán , căn nhà của hai người hôm nay bỗng trở nên im ắng lạ thường . Căn nhà tối thui, lạnh lẽo. Khánh lên lầu tìm đến phòng Vy lấy đồ dùng khi mở cửa phòng cô , cậu sợ phải nhìn thấy hình ảnh giống như hồi sáng của cô , nó khiến tim cậu nhói lên . Mở cửa phòng , cậu đảo mắt nhìn quanh một lượt , cuối cùng ánh mắt cậu nhìn thấy, Phương Vy đang ngồi ở trên giường , cô co ro người, hai chân co lên hai tay ôm lấy cơ thể đang run run , ánh mắt thần thờ vô định . Cậu quyết định bước đến....

- Muốn khóc thì cứ khóc đi , em sẽ cảm thấy nhẹ nhõm hơn

- .....- Vy quay sang nhìn Khánh , cô cảm nhận được sự an toàn từ phía cậu

- Đừng như vậy , em không mạnh mẽ như mình nghĩ đâu

- Tôi không muốn tin vào sự thật , tôi không muốn tin vào chuyện này , làm sao tôi có thể chấp nhận chuyện hai người tôi thương yêu nhất , bỏ tôi ra đi , bây giờ tôi phải làm sao... - Cô lại khóc , nước mắt mặn đắng....lăn dài trên má , lăn xuống bờ môi mềm mại , khiến cô cảm nhận rõ sự đau thương mình đang chịu

- Em còn có tôi mà, tôi sẽ che chở em – Khánh ôm Vy vào lòng , nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mại ấy

Vy cứ thế khóc , khóc trong vòng tay của Khánh....mà đã thiếp đi từ lúc nào không biết

Sáng hôm sau , Khánh đưa Vy tới buổi tang lễ....đồng đạo người tới chia buồn đa số đều là những doanh nghiệp lớn từng làm việc với ba mẹ cô . Cô đã tự dặn lòng phải cố chấp nhận vào sự thật nhưng vẫn không thể nào... sau khi làm lễ xong xuôi , Khánh nhờ Vũ đưa Vy về nhà vì cậu còn phải ở lại lo cho tang lễ, nhưng Vy từ chối , nói muốn tự về , Vũ đành phải để Vy tự về....

Trên đường đi về , trời bỗng đổ mưa , Mưa nặng hạt dần, rồi ào đến xối xả, Vy vẫn bước đi cô thấy như ông trời đang cảm thương cho số phận của ba mẹ cô . Mưa ngày càng lớn , nhưng cô vẫn không tìm chỗ tránh mưa mà cứ đi , bước về phía trước , về biệt thự cô đã từng sống , từng có những kỉ

niệm hạnh phúc bên ba mẹ mình .

Khánh thấy có gì đó hơi lo lắng trong lòng , nên nhờ người quản lí trong nhà lo nốt những việc còn lại , cậu muốn về sớm gặp Vy , coi cô thế nào . Trời mưa trắng xóa cả đường cậu bỗng nhìn thấy, một bóng phụ nữ đi trên đường , do trời mưa nên không thấy rõ nhưng cậu vẫn có thể cảm nhận được đó là Vy . Khánh liền dừng xe , chạy đến chỗ cô

- Trần Phương Vy , sao em lại ở đây...em không thể làm cho tôi bớt lo lắng cho em sao , mau theo tôi về - Khánh lôi Vy về phía xe , đẩy cô vào , rồi lấy khăn đưa cho cô lau – Mau lau khô người không cảm

- ..... – Vy đỡ lấy chiếc khăn , lau sơ xài lên mái tóc

- Tại sao không về cùng Hàn Sơ Vũ ?

- Không muốn

- Em có biết là em làm tôi lo lắng thế nào không??

- ....

- Em đừng như vậy nữa

- Tôi muốn về nhà

- Không phải mình đang về nhà sao

- Là nhà của tôi

- Được rồi

- Tôi trở em về nhà

- ....

- Nhưng em phải nhớ lần sau không được làm vậy nữa

- ....

Hai tháng trôi qua , cuộc sống của Vy dần trở về bình thường , nhờ có Khánh , Vy đã vượt qua nỗi đau lớn nhất trong đời . Vy đã quyết định đi du học và sẽ trở về sau 5 năm nữa , một phần là cô muốn rời khỏi nơi thương đau mà cô phải chịu , Khánh đồng ý và họ đã rời xa nhau. 5 năm sau liệu họ có thể quay lại với nhau?? Liệu họ có thể bên nhau trọn cuộc đời , mọi người cùng đọc phần ngoại truyện nhé....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Ngoại Truyện 1

Đã 5 năm trôi qua , Khánh hiện tại đã là chủ tịch của một tập đoàn lớn bậc nhất Đông Nam Á, cậu kế thừa tập đoàn Vương Thị và phát triển nó ngày càng lớn mạnh hơn....dù 5 năm cậu vẫn chưa hề quên người con gái ấy, cậu vẫn chờ cô , chờ một ngày cô trở về, cậu tin là như vậy . Mấy cô thư kí riêng của cậu ai cũng không thể chịu nổi tính khí của cậu , lần lượt xin nghỉ việc hết , ai cũng không giám lại gần , Mặt cậu lúc nào cũng lạnh như băng , hôm nay lại một cô thư kí khác được tuyển vào ....nghe mọi người trong công ty nói đến sếp tổng tính khí thất thường như thế nào , cô không nói gì chỉ mỉm cười có chút lo lắng nhưng phần lớn là háo hức. Phải chính là Trần Phương Vy....cô đã trở về.

Cô mở cửa phòng anh rồi bước vào , căn phòng toát ra sự lạnh lẽo khiến người khác rợn người , bỗng một giọng nói trầm vang lên , tuy nhẹ nhàng nhưng lại vô cùng đáng sợ

- Tôi có gọi cô sao, tôi không gọi cô lại giám bước vào ,cho dù cô là người mới nhưng chắc quản lí cũng đã thông báo quy tắc làm việc của tôi rồi, mau xuống phòng kế toán thanh toán tiền lương của tháng này rồi nghỉ việc đi –Cậu vẫn vui đùa vào đóng tài liệu đầy ắp trên bàn , không thèm nhìn cô lấy một cái

- ....

- Còn đứng đó , cô không nghe tôi nói gì sao – Bây giờ cậu mới ngẩng đầu lên nhìn cô gái kia lấy một lần , nhưng cậu cũng người lại
- Sao ? sếp tổng muốn đuổi việc tôi sao , có phải quá nhẫn tâm không
- Em...em về bao giờ , sao không báo tôi biết
- Em đã nói sẽ trở về mà
- ....
- Đừng nhìn em như vậy , không lẽ trên mặt em có gì hay sao
- 5 năm rồi , tôi mới nhìn thấy em , em vẫn không thay đổi
- Anh cũng vậy , vẫn lạnh lùng như vậy . Em nghe nhân viên trong công ty nói về anh nhiều lắm
- Nói về anh ? – Khánh nhún mày
- Phải !
- Họ nói gì?
- Em không nói anh biết
- Tại sao ?
- Không nói được
- Em giỏi lắm...
- À , Em phải về đây
- Tại sao về sớm vậy
- Không phải anh sa thải em rồi sao
- Phải
- Thế còn giữ em làm gì?
- Cho em làm chức vụ khác
- Chức vụ gì
- Vợ của Vương Gia Khánh
- Anh...ai nói sẽ lấy anh chứ - Vy ngược ngung
- Em giám không gả???
- Em không gả

Khánh kéo Vy lại phía mình, lấy tay đặt sau gáy cô kéo mạnh về phía mình....môi trạm môi, Vy vẫn còn ngờ ngác thì Khánh đã thừa cô hội tách bờ môi cô đưa chiếc lưỡi của mình luồn lách trong khắp khoang miệng cô....mãi đến khi cô cảm thấy việc hô hấp có chút khó khăn ,cô đẩy cậu ra thì cậu mới chịu dừng lại.

- Em nói lại lần nữa , có gả không ?
- Em gả , gả cho anh là được rồi
- Ngoan lắm
- .... – Lúc này mặt Vy đã đỏ bừng lên , cúi mặt xuống chống ngược
- 5 năm rồi mới trở về , không phải nên đi thăm ba mẹ em một chút sao
- Phải rồi , em cũng định đi thăm ba mẹ

- Vậy giờ tôi đưa em đi
- Ồ , không phải anh đang bận sao
- Anh luôn có thời gian dành cho em mà , bất kì khi nào
- Vậy mình đi

Hai người cùng đến phần mộ của ba mẹ cô

- Ba..mẹ con về rồi , về thăm hai người đây , hai người ở nơi chín suối có thể yên tâm , con gái của ba mẹ đã trưởng thành , có thể tự lo cho mình rồi....ba mẹ đừng lo cho con nữa, ở trên thiên đàng hãy thanh thản , đừng vương bận về con..
- Hai bác yên tâm con sẽ lo lắng cho cô ấy , quan tâm , chăm sóc cho cô ấy , không để hai bác phải lo lắng nữa – Khánh nói rồi ôm Vy vào lòng , đã lâu rồi cậu chưa cảm nhận được cảm giác ấm áp khi ôm cô bên cạnh mình
- Bây giờ mình về được rồi chứ.... – Vy lên tiếng
- Về ??
- Không phải về nhà của chúng ta sao , không phải anh đã rước cô nào về đây rồi chứ
- Không có , căn nhà của chúng ta làm sao có thể cho người khác vào được chứ

Vậy mình về thôi- .25in2LWA||

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Ngoại Truyện 2

+ Cảnh báo tập con heo : Tập này có cảnh con heo , yêu cầu anh em dưới 18+ không nên đọc , mà đọc bị ám ảnh thì đừng trách author , hehe. Thanks một người bạn của author đã giúp mình hoàn thành tập chuyện này....

Vy và Khánh trở về căn nhà ấy , hôm nay họ quyết định làm một bữa tiệc mừng ngày hai người đoàn tụ, Vy đi siêu thị mua đồ ăn , Khánh cũng giúp Vy vài việc vặt không lâu sau họ đã có một bữa tiệc có đủ nển , rượu vang , hoa hồng.....thật lãng mạn

- Tiểu Vy , mừng em trở về - Khánh cầm ly rượu vang hướng về phía Vy
- Cảm ơn anh – Vy theo tự nhiên cũng cầm cốc rượu lên cụng ly với Gia Khánh
- Em thấy thiếu thiếu gì đó
- Thiếu ??
- Gia Như
- Gia Như sao ?
- Phải , từ lúc về nước em vẫn chưa gặp nó
- Gia Như đi du lịch với Hải Anh rồi , mai mới về
- À
- Mời Gia Như đến không phải chỉ làm kỉ hà thôi hay sao ? – Khánh đi qua phía Vy
- Anh định làm gì ? – Vy đơ người
- Em nghĩ anh sẽ làm gì ?

- Anh...

Chưa để Vy nói hết, Khánh đã kéo cô lại phía mình đặt lên đôi môi một nụ hôn nồng ấm ngọt ngào...anh bế thốc cô lên, đi thẳng lên phòng...rồi đặt cô xuống giường. Khánh nhanh chóng, đặt lên môi cô một nụ hôn, nụ hôn chiếm đoạt đến cuồng si. Vy cảm thấy vị máu trong khoang miệng, cô thấy lưỡi mình như sắp bị cắn nát, tay cô đã bị khóa trên đỉnh đầu bằng bàn tay rắn chắc của Khánh...Dòng môi mềm nụ hôn di chuyển dần trên cơ thể, trên vành tai rồi xuống chiếc cổ kiêu ngạo, lên bờ vai gầy. Tay Khánh lần đến từng bộ phận trên cơ thể Vy, Những ngón tay lần theo từng đường chỉ trên chiếc váy. Nụ hôn càng mãnh liệt hơn, Khánh giống như một con thú đói đã lâu lắm mới tìm được mồi, không chế ngự được nụ hôn anh càng cuồng si hơn, đôi tay anh càng bạo liệt hơn. Đôi môi quấn vào nhau. Hai đầu lưỡi như chạm vào dòng nham thạch bỏng rát, đầy ham muốn. Trong bóng tối hai người vẫn cảm nhận rõ cơ thể người kia, một luồng sức nóng chạy dọc và bùng bùng như thiêu đốt mỗi phần cơ thể nơi da thịt chạm nhau, dính chặt, dù cách hai lớp vải...(tiếp theo thì các cậu tự tưởng tượng nhé)

4 năm sau

Một buổi sáng sớm trong lành, trong căn nhà ấy....

- Papa yêu quý, hôm papa đưa tiểu Bảo đi chơi công viên nhé
- Hôm nay ta có cuộc họp quan trọng, để mẹ đưa con đi nhé
- Con không chịu, nếu papa không đưa tiểu Bảo đi, tiểu Bảo sẽ không ăn gì cho papa coi
- Tiểu Bảo, ba con có cuộc họp quan trọng, con không được hư, để mẹ đưa con đi được không, khi nào ba con dỗi sẽ đưa con đi
- Tiểu Bảo không chịu, tiểu Bảo muốn papa đưa Tiểu Bảo đi
- Tiểu Bảo....
- Được rồi, hôm nay ba đưa Tiểu Bảo đi
- Yêu papa nhất
- Vương Gia Khánh, anh coi con trai anh đi mới 4 tuổi đã biết cách sai khiến người khác như vậy
- Không phải nó giống em sao
- Làm sao giống em chứ
- Còn không phải sao
- Anh...
- Mami không được lớn tiếng với papa
- Con..Vương Gia Bảo, con hay lắm, giám hùa với ba con....
- Ple...- Tiểu Bảo chung ra bộ mặt siêu cấp đáng yêu khiến người khác không thể không yêu
- Hai ba con giỏi lắm, hùa nhau ăn hiếp mẹ....
- Đâu có, mami xinh đẹp....Tiểu Bảo không bao giờ ăn hiếp con gái, đặc biệt là mami xinh đẹp...papa dạy Tiểu Bảo như vậy
- Em đầu hàng con trai anh rồi...anh còn dạy nó những gì nữa,
- Tiểu Bảo, ăn nhanh đi ....con không muốn đi chơi nữa sao, giám chọc mẹ con
- Con đâu có, papa dạy con còn gì, con chỉ nói lại những gì papa dạy con thôi..
- Được rồi, được rồi...papa sợ con rồi, ăn nhanh đi

X@^}8C

Bạn đang đọc truyện *Tôi Yêu Anh, Chàng Trai Băng Lãnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

